מטרי אני לפתח לדודי

ספר

פני רבה

והוא מפתח לפתוח ולהוציא מטמון
אסיר ולהאיר עיני כל העלומות
בפירושים הנחמדים המפוזרים
במדרש רבה על כל ספרי
הקדש תורה נביאים
וכתובים ומסב
מגילות
עם מפתח קטנה למצא דברי חפץ
מעניני חמש מגילות רבה

כולם יצאו כל חפץ דברים הקשורים מדרש לבאור מן
הקרא אשר לפה

הוגה בעין נטרן
ונדפס בהוצאת הנדיבים אפרים בראינו
ויונה אברבניאל יצו
באמשטרדאם בבית מנשה
בן יוסף בן ישראל זל שנת צור חסדו

פתח אני לפתח לרודי

ספר

פני רבה

והוא פתח לפתוח ולהוציא ממסגר
אפסי ולהאיר עיני כל תעלומות
בפירושים והגהות והערות
במדרש רבה על כל ספרי
הקדש תורה נביאים
וכתובים והמש
מגילות
עם מפתח הקטנה למצא דברי הפרק
מענינו וחמש מגילות רבה

[illegible]

הוגה בעין נערין
ונרשם בהוצאת הנבירים אמרים בואינו
ויונת אכרמיאל יעו
באמשטרדאם בבית מנוחה
הר יעקב בן ישראל זל עצת מור חסיו בו

[illegible]

הקדמת המחבר

קול אבר קרא

אם [illegible]

ואולם [illegible]

הצעיר [illegible]

וְאוּ סֵפֶר וּפְרֵדֵס מַחְמֻדִים בְּחֹרֶת יְהוּ מְנַת כּוּמִי וּחֲלִי:
וְאַעֲרֹנוּ עֲטָרוֹת לִי וְלִשְׁנוֹ אֶהֱלֵל בְּנוֹעַם מִזְמָרָי
וּמִשְׁוִי אַהֲדָנוּ בְּיָדִי וְלִבְבוֹנוּ דְּלָא אֶעֱלוּן מִעָלִי
וְדַבְּרָה לְעֵת סֵפֶר לְשוֹנִי וְקוֹלוֹתַי לְקוֹל מוּשִׁי וְאֶהֱלִי:

[illegible]

יְעוֹפֵף לֵב הֲגִיאַחְשֶׁךָ וְצַלְמָוֶת דְּאִידְתוֹ
צַבִּי עֵדְיוֹ כְּלִי הַשֶּׁרֶשׁ וּמַקִּים אֶת גְּפִילָתוֹ
דַּלּוֹמוֹת שָׁוָא יְכַהֲלוּהוּ וּפוּתוּיִים פּוֹתְרִים אוֹתוֹ
קְצַר רוּחַ וְחַנָּה הוּא כְּלֵב הַיָּם יְרִידָתוֹ
אֲנִי יְדַמֶּה אֶלֵּי יוֹנָה וְיָם סוֹעֵר לְשַׁטָּתוֹ
בְּתוֹךְ הַיָּם הָלֹא הוּנָה בְּרֹב סַעַר אֲנִיָּתוֹ
וּמַלָּחִים וְרַב חֹבֵל עֲרֵפֶל שֵׁם חֲחוּלָתוֹ
וְהִנֵּה כּוּלָּם בְּרוּב וַיָּבֶל אֲנִי דַרְנוּ נַת יַבְּתוֹ
בְּלִי חֲבֵל וּבְלִי מִשְׁטָה עָדֵי גַּרְמוּ טַבְּעָתוֹ
הִנֵּה חִשַּׁב לְגַבֵּי שׁוּט תְּרוּם רַבָּה וְחַכְמָתוֹ
וְעֵלָאה לְחַזְוֹר לְמָא וְלִדְרוֹךְ אֶת מְסִלָּתוֹ
בְּרֶגֶל שָׁוָה וְחוֹר נוּמוֹ נִקְעֵי צוּר מְחִילָתוֹ
עָדֵי וַגְלָה מִנֵּי רְדוּדָה וְאוֹר כּוֹכְבֵי מְסִילָתוֹ
וְאוֹ אָבֵר כְּעֵזִי הַרְבָּה וְשֵׁם שָׂחֵק מִשְּׁעָתוֹ
וְשַׁקְעֵ יָם רְשׁוּא עָלָיו אֲנִי כָּא יַד תְּרוּמָתוֹ
וְהָאֵדִיל אוֹר הַנֵּרוֹנִין וְשַׁמְשׁוּ אֶן בְּרוּנָתוֹ

פרשת בראשית

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר:
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם:
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַّבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן:
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים:
וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן:
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ:
וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוּפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ:
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן:
וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ:
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה:
וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן:
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי:
וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם:
וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה:
וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:
וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר:
וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע:
וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים:
שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב:
וּזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְדֹּלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם:
וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ:
וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת:
וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָה וּלְשָׁמְרָה:
וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל:
וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים עוֹד מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:
וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:
וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה:
וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֵהָ אֶל הָאָדָם:
וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹאת:
עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד:
וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבֹּשָׁשׁוּ:
וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן:
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ הַגָּן נֹאכֵל:
וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן תְּמֻתוּן:
וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל הָאִשָּׁה לֹא מוֹת תְּמֻתוּן:
כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע:
וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֶּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל:
וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת:
וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן:
וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה:
וַיֹּאמֶר אֶת קֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַגָּן וְאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֶתְחַבָּא:
וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכֹל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ:
וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה לִי מִן הָעֵץ וָאֹכֵל:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי וָאֹכֵל:
וַיֹּאמֶר

ויאמר ה' אדם הן היה כאחד ממנו
וישלחהו ה' מגן עדן
ויגרש את האדם ויגרש לשון הוצאה
ותוסף ללדת את אחיו
והבל הביא גם הוא
ויאמר ה' לקין אי הבל
הלא אם תטיב שאת ואם לא
ויאמר קין אל הבל
כי תעבוד וגו' נעונד ותהיה
גדול עוני מנשוא
לכן כל הורג קין שבעתים
ויצא קין מלפני ה'
ויקח לו לך שתי נשים
ויאמר למך לנשיו עדה וצלה
אז הוחל לקרא בשם ה'
זה ספר תולדות אדם
ויחי אדם מאה ושלשים שנה
ויהיו כל ימי אדם אשר חי
ויחי קין שבעים שנה
ויתהלך חנוך את האלהים
לאמר זה ינחמנו מן מעשינו
ויחי נח בן חמש מאות שנה
ויהי כי החל האדם
וירא בני האלהים וגו'
ויאמר ה' לא ידון רוחי וגו'
וירא ה' כי רבה רעת

ויאמר ה' אמחה את האדם
ונח מצא חן בעיני ה'

פרשת נח

אלה תולדות נח
כי תשחית כל בשר
ויאמר ה' לנח קץ כל בשר בא
ואני הנני מביא את המבול
ואתה קח לך מכל מאכל
בא אתה וכל ביתך אל
מכל הבהמה הטהורה
בשבעה ומאה
והבאים זכר ונקבה וגו'
חמש עשרה אמה גברו
ויכס את כל
ויסכרו מעינות וגו' ויכלא
ותנח התבה על הרי וגו'
ותבא אליו היונה לעת ערב
וידבר אלהים אל נח וגו'
ויבן נח מזבח לה' ויקח וגו'
ורדה ה' את ריח
עוד כל ימי הארץ זרע וקציר
ויברך אלהים את נח וגו'
ומוראכם וחתכם יהיה
כל רמש אשר הוא חי וגו'
אך בשר בנפשו דמו לא

שופך דם האדם
את קשתי נתתי בענן
וזכרתי את בריתי אשר
ויחל נח איש האדמה וגו'
וישרת מן היין וישכר
וירא חם אבי כנען את ערות
ויקח שם ויפת את שמלת
ויקץ נח מיינו וגו'
ויאמר ארור כנען עבד
יפת אלהים ליפת וגו'
ובני חם כוש ומצרים ופוט
הוא החל להיות גבור בארץ
וכנען ילד את צידון וגו'
ולשם יולד גם הוא אבי כל בני
בני שם עילם ואשור וגו'
ויהי כל הארץ שפה אחת וגו'
ויהי בנסעם מקדם
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
וירד ה' לראות את העיר
ויאמר ה' הן עם אחד והחלם
ויפץ ה' אותם משם וגו'
ויחי רורה שבעים שנה
וימת הרן על פני תרח
והנה שרי עקרה אין לה ולד

פרשת לך לך

לך לך מארצך
ואעשך לגוי גדול
ויקח אברם את שרי
לזרעך אתן את הארץ
ויעתק משם הרה מקדם
ויהי רעב בארץ וירד אברם
ויראו אותה שרי פרעה
ולאברם היטיב בעבורה וגו'
ונגע ה' את פרעה
ואברם כבד מאד בבקנה וגו'
הלא כל הארץ לפניך אם
ושא לוט את עיניו וגו' כגן ה'
ואנשי סדום רעים וחטאים
כי את כל הארץ אשר אתה
קום התהלך בארץ
ויהי בימי אמרפל מלך שנער
ובארבע עשרה שנה בא וגו'
וישובו ויבואו אל עין משפט
ויבא הפליט ויגד לאברם
וישמע אברם כי נשבה
ויחלק עליהם לילה
ויצא מלך סדום וגו'
ומלכי צדק מלך שלם
ויברכהו ויאמר ברוך
וברוך אל עליון אשר מגן
ויאמר מלך סדום אל אברם

אחר הדברים האלה
ויאמר אברהם ה' אלהים
והנה דבר ה' אליו וגו'
ויצא אותו
והאמין בה' ויחשבה
ויאמר אליו אני ה' אשר
ויאמר ה' אלהים במה
ויאמר אליו קחה לי עגלה
ויהי השמש לבא ותרדמה
ידוע תדע
תם את הגוי
ואתה תבא אל אבותיך
ויהי השמש לבא ועלטה
ותאמר שרי אל אברם וגו'
ותקח שרי אשת אברם את
ותאמר שרי אל אברם הנה
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל
ותקרא שם ה' הדובר אליה
התהלך לפני והיה תמים
ואתנה בריתי בינו ובינך
ויפל אברהם על פניו וידבר
ולא יקרא עוד וגו' כי אב המון
והקימותי את בריתי
ונתתי לך ולזרעך אחריך
את ארץ מגרי אשר תשמרו
ומלתם את בשר ערלתכם

ובן שמונת ימים ימול לכם כל
הנולד יולד ילד בזרעך
וערל זכר אשר לא ימול את
ויאמר אלהים לאברהם שרי
בעצם היום הזה נמול אברהם

פרשת וירא אליו

וירא אליו ה' באלני ממרא
וישא עינו וירא והנה שלשה
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
יוקח נא מעט מים ורחצו
ואקחה פת לחם וסעדו
ויאמר אברהם האהלה
ואל הבקר רץ וגו'
ויקח חמאה וחלב והבן
ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר שוב אשוב אליך
ואברהם ושרה זקנים באים
ותצחק שרה וגו' אחרי בלתי
ויאמר ה' אל אברהם למה זה
ותכחש שרה לאמר לא צחקתי
ויקומו משם האנשים וגו'
וה' אמר המכסה אני מאברהם
כי ידעתיו למען
ויאמר ה' זעקת סדום וגו'
ויפנו משם האנשים וילכו

ויגש אברהם ויאמר האף
חלילה לך מעשות כדבר
ויאמר ה' אם אמצא בסדום
ויקץ אברהם ויאמר הנה
אולי יחסרון חמשים הצדיקם
ויאמר אל נא יחר לאדוני
מדם יומם וגו' ואנשי סדום
ויקראו אל לוט וגו' איה
הנה נא לי שתי בנות אשר
ואת האנשים אשר פתח
ויאמרו האנשים אל לוט וגו'
ויאמר אליו הנה נשאתי פניך
וה' השחית על סדום
ויכפך על פני סדום ועמורה
ויהי בשחת אלהים את
ותאמר הבכירה אל הצעירה
ותשקין את אביהן יין
ויסע משם אברהם ארצה
ויבא אלהים אל אבימלך
ואבימלך לא קרב אליה
הלא הוא אמר לי אחותי
ועתה השב אשת האיש
וגם אמנה אחותי בת
ויאמר אבימלך הנה ארצי
כי יעצר יעצר ה' בעד כל
ויתפלל אברהם אל האלהים

וה' פקד את שרה וגו'
ויגדל הילד ויגמל ויעש
ותרא שרה את בן הגר וגו'
ויאמר אלהים אל אברהם
וישכם אברהם בבקר ויקח
ויכלו המים מן החמת ותשלך
ותלך ותשב לה מנגד הרחק
ויקרא מלאך אלהים
על כן קרא למקום ההוא
ויאמר קח נא את בנך
וישכם אברהם
שבו לכם פה עם החמור
ויאמר אברהם אלהים
ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים
ויאמר אל תשלח
וישא אברהם
ויקרא אברהם שם המקום
ויקרא מלאך ה' אל אברהם
ויאמר כי נשבעתי נאם ה'
כי ברך אברכך והרבה
והתברכו בזרעך כל גוי
ויהי אחר הדברים האלה
ובתואל ילד את רבקה

פרשת חיי שרה

ויהיו חיי שרה

ותכת שרה בקרית ארבע
ויקם אברהם מעל פני מתו
וישמע אברהם לעפרון
ואברהם זקן
והיה הנערה אשר אמר
ותמהר ותורד כדה
ולרבקה אח ושמו לבן
ואשר בא כרוך זו
ויקם לבן ובתואל
ויצחק בא מבא
ויצא יצחק לשוח בשדה
ותאמר אל העבד מי
ויוסף אברהם ויקח אשה
ותלד לו את זמרן
ויתן אברהם את כל אשר לו
ויגוע ויאסף אברהם
ויהי אחרי מות אברהם
ואלה תולדות ישמעאל

תולדות יצחק

ואלה תולדות יצחק בן
ויהי יצחק בן ארבעים
ויאמר ה׳ לה שני גוים
ויצא הראשון אדמוני
ויגדלו הנערים
ויאהב יצחק את עשו

ויאמר עשו אל יעקב
ויאמר יעקב מכרה כיום
ויאמר עשו הנה אנכי
ויאמר יעקב השבעה לי
ויהי רעב בארץ מלבד
גור בארץ ההוא באחיה
עקב אשר שמע
ויאמר אביכלך מדע את
וזרע יצחק בארץ ההיא
ויאמר אביכלך ליצחק
וריבו רועי גרר
וירא אליו ה׳ בלילה ההוא
ויאמרו ראה ראינו
ויהי כי זקן יצחק
ויאמר הנה נא זקנתי
ועשה לי מטעמים
ורבקה שומעת בדבר
הביאה לי צוד וגו׳ ואברכה
לך נא אל הצאן וקח לי משם
ויאמר יעקב אל רבקה
אולי יגשני אבי
ותקח רבקה את בגדי עשו
ואת שרות גדיי העזים
נשה נא ואמושך בני
הקול קול יעקב והידים
ויאמר הראתה את בני עשו

ויתן

ויתן לך האלהים
יעבדוך עמים
ויברך יצחק הרדות
הלא אצלת לי ברכה
ועל חרבך תחיה
וישנאם עשו את יעקב
ויקרא יצחק אל יעקב
אל שדי יברך אותך
ויתן לך את ברכת אברהם
וישלח יצחק את יעקב
וילך עשו אל ישמעאל

פרשת ויצא יעקב

ויפגע במקום וילן שם
וחלום והנה סולם
והנה ה׳ נצב עליו ויאמר
והיה זרעך כעפר
ויחר יעקב נדר לאמר
ושבתי בשלום אל בית אבי
והאבן הזאת אשר שמתי
וירא והנה באר בשדה
עודנו מדבר עמם ורחל
וישק יעקב לרחל
ועיני לאה רכות ורחל היתה
וירא ה׳ כי שנואה לאה
ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב

ותאמר לאה באשרי
וילך ראובן בימי קציר חטים
ותאמר לאה המעט קחתך
ויבא יעקב מן השדה
ויזכר אלהים את רחל
ותקרא את יוסף לאמר
והיה כאשר ילדה רחל את
ויאמר אליו לבן הגד אם נא
ויגד את המקלות
ויחכו הצאן את המקלות
והכשבים הפריד יעקב
ובהעטף הצאן לא ישים
וישמע את דברי בני לבן
שוב אל ארץ מולדתך
אם כה יאמר נקודים יהיה
ולבן הלך גז ויתגנב רחל
ויבא אלהים אל לבן הארמי
ועתה הלוך והלכת כי
עם אשר תמצא את אלהיך
טרפה לא הבאתי אליך
ויעקב הלך לדרכו
ויאמר יעקב כאשר ראם

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו
וירא יעקב מאד ויצר לו

קטונתי מכל החסדים
והצלני נא מיד אחי מיד עשו
ויאסר לא יעקב יאמר
ויורת לו השמש כאשר
ישא את עיניו וירא את הנשים
הילדים אשר חנן אלהים
ותגשן השפחות הנה וגו׳
ותגש גם לאה וילדיה
קח נא את ברכתי
יעבור נא אדוני לפני עבדו
ויבא יעקב שלם עיר שכם
ויקן את חלקת השדה
ותצא דינה בת לאה
ובני יעקב באו מן השדה
ויהי ביום הג׳ בהיותם
ויאמר אלהים אל יעקב
ויאמר יעקב וגו׳ הסירו
וירא אלהים אל יעקב עוד
ויהי בשכון וגו׳ וילך ראובן
ויקח עשו את נשיו
אלה אלופי בני עשו
הוא עשו אשר בצא
ואלה המלכים אשר מלכו
המכה את מדין בשדה מואב

פרשת וישב יעקב

וישב יעקב בארץ מגורי
אלה תולדות יעקב יוסף
וישראל אהב את יוסף
וראו אחיו כי אותו אהב
ותגרת אנחנו כאילמים
והנה תסבינה אלמתי
ולכו אחרי לרעות את
ויאמר ישראל אל יוסף
ויאמר לו לך נא ראה
ומצאהו איש והנה תועה
ויאמרו איש אל אחיו הנה
ועתה לכו ונהרגהו ונשליכהו
וישמע ראובן ויצילהו
ויאמר אלהם ראובן
וישבו לאכול לחם
ויקחו את כתונת הפסים
ויאמרו זאת מצאנו
ויכרה ויאמר כתונת בן
ויקומו כל בניו וכל בנותיו
ויהי בעת ההיא וירד יהודה
ויאמר יהודה לאונן
וידע אונן כי לא לו יהיה
וירבו הימים ותמת
ויגד לתמר לאמר הנה חמיך
הוצאוה ותשרף
היא מוצאת והיא שלחה

ויכר יהודה ויאמר צדקה
ויוסף הורד מצרימה
ויהי ה׳ את יוסף ויהי
וירא אדוניו כי ה׳ אתו
ויבקש יוסף חן בעיניו
ויהי מאז הפקיד אותו
ישוב כל אשר לו ביד יוסף
ויהי אחר הדברים האלה
אינו גדול בבית הזה
ויהי כדברה וגו׳ ולא שמע
ראו הביא לנו איש עברי
ותדבר אליו כדברים האלה
ויקח אדוני יוסף אותו
ויהי ה׳ את יוסף ויט
אין שר בית הסהר וגו׳
ויספר שר המשקים את
בעוד שלשת ימים ישא
כי אם זכרתני אתך
כי גנב גנבתי מארץ
וירא שר האופים וגו׳ אף אני

פרשת מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים
ושם אתנו נער עברי
וישלח פרעה ויקרא אל יוסף
ויגלח פרעה אל יוסף בחלומו

ויאמר פרעה אל יוסף אחרי
אתה תהיה על ביתי
ויסר פרעה וגו׳ וישם את טבעתו
ויקרא לפניו אברך
ויאמר פרעה אל יוסף אני
וליוסף יולד שני בנים
ויקרא שם הבכור מנשה
ותרעב כל הארץ מצרים
ויאמר הנה שמעתי וגו׳ רדו
ויוסף הוא המשליט
בלנו בני איש אחד נחנו
ויאמר אליהם יוסף
אכל אשמים אנחנו
ויסב מעליהם וגו׳ ויקח
דבר האיש אדוני הארץ
ויאמר לא ירד בני עמכם
וירא את בנימין אחיו
וישא משאות מאת פניו
ויקרעו שמלותם ויעמסו
ויאמר יהודה מה נאמר

פרשת ויגש אליו

ויגש אליו יהודה ויאמר וגו׳
כי זה שנתים הרעב
והנה עיניכם הרואות וגו׳
אנכי אורך עמך מצרימה

ובני יהודה ער ואונן ושלה
אלה בני לאה אשר ילדה
ובני אשר ימנה וישוה
בני רחל אשת יעקב וגו׳
וילד ליוסף בארץ מצרים
ובני בנימן בלע ובכר
ובני דן חושים
ויאסור יוסף מרכבתו
כל הנפש הבאה ליעקב
כל הנפש לבית יעקב שבעים
ויאמר יעקב אל פרעה ימי
ויברך יעקב את פרעה
ויכלכל יוסף את אביו
וילקט יוסף את כל הכסף

פרשת ויחי יעקב

ושכבתי עם אבותי וגו׳
ויאמר השבעה לי וגו׳
ויהי אחר הדברים האלה
ועתה שני בניך הנולדים
ואני בבואי מפדן מתה עלי
ויקח יוסף את שניהם
וישלח ישראל את ימינו
ויברך את יוסף ויאמר
המלאך הגואל אותי

ויאמר יוסף אל אביו לא כן
וימאן אביו ויאמר ידעתי
ויגד ליעקב לאמר
ויאמר ישראל אל יוסף וגו׳ והיה
ואני נתתי לך שכם
ויקרא יעקב אל בניו
הקבצו ושמעו בני יעקב
ראובן בכורי אתה כחי
שמעון ולוי אחים
בסודם אל תבא נפשי
יהודה אתה יודוך אחיך
גור אריה יהודה
לא יסור שבט מיהודה
חכלילי עינים מיין ולבן
זבולון לחוף ימים ישכון
יששכר המור גרם רובץ
ודן ידין עמו כאחד שבטי
יהי דן נחש עלי דרך
לישועתך קויתי ה׳
גד גדוד יגודנו והוא
בן פורת יוסף בן פורת
ורת שב באיתן קשתו
כל אלה שבטי ישראל
שמות קבריו ארת אברהם
ומלאו לו ארבעים יום

אבי השביעני לאמר וגו׳ בקברי
ויבאו עד גורן האטד וגו׳
ויעשו בניו לו כן כאשר
ויצו אל יוסף לאמר אביך
כה תאמרו ליוסף אנא שא
וירא יוסף לאפרים בני גם
וישבע יוסף את בני ישראל

חזק חזק

ספר ואלה שמות

ואלה שמות בני ישראל
ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב
ובני ישראל פרו וישרצו
ויקם מלך חדש על מצרים
הבה נתחכמה לו
וישימו עליו שרי מסים
ויעבדו מצרים וגו׳
ויסרו את חייהם
ויאמר בילדכן וגו׳ וראיתם
ותיראן המילדת את האלהים
ויעש אלהים למילדות
ויהי כי יראו המילדות
ויצו פרעה לכל עמו
וילך איש מבית לוי
ותהר האשה וגו׳
ולא יכלת עוד הצפינו
ותתצב אחתו מרחק
ותרד בת פרעה לרחץ
ותפתח ותראהו וגו׳ והנה
ויגדל הילד וגו׳ כי מן המים

ויהי בימים ההם ויגדל
ויפן כה וכה וגו׳
ויצא ביום השני וגו׳
ויאמר מי שמך לאיש שר
וישמע פרעה וגו׳ ויבקש
ותאמרנה איש מצרי
ויאמר אל בנותיו וגו׳ קראן
ויואל משה לשבת את
ויהי בימים הרבים וגו׳ ויאנחו
וישמע אלהים את נאקתם
ומשה היה רועה
וירא מלאך ה׳ אליו בלבת
ויאמר משה אסורה נא
וירא ה׳ כי סר לראות
ויאמר אל תקרב הלום
ויאמר אנכי אלהי אביך
ויאמר ה׳ ראה ראיתי
וארד להצילו מיד
ועתה הנה צעקת בני

ועתה לכה ואשלחך אל
ויאמר כי אהיה עמך
ויאמר משה אל האלהים הנה
לך ואספת את
ושמעו לקולך ובאת וגו
ושאלה אשה משכנתה
ויען משה ויאמר והן
ויאמר ה׳ אל משה שלח ידך
ויאמר ה׳ לו עוד הבא נא
והיה אם לא יאמינו וגו׳
ויאמר משה אל ה׳ בי ה׳
ויאמר ה׳ אליו מי שם פה
ויאמר כי ה׳ שלחנה
ויחר אף ה׳ וגו׳ הלא
וילך משה וישב אל יתר
ויאמר ה׳ אל משה וגו׳ כי מתו
ואסרת אל פרעה וגו׳ כה
ויהי בדרך במלון וגו׳ ויבקש
ויאמר ה׳ אל אהרן וגו׳ ולך
ויאמן העם וישמעו
ואחר באו וגו׳ שלח עמי
ויאמר פרעה מי ה׳ אשר
ויאסרו אלדי העברים
לא תוסיפון לתת תבן לעם
ויכו שטרי בני ישראל
ויפגעו את משה ואת אהרן

ומאז באתי אל פרעה וגו׳

פרשת וארא

וידבר אלהים אל משה וגו׳ אני ה׳
וארא אל אברהם וגו׳
לכן אמר לבני ישראל
ולקחתי אתכם לי לעם
והבאתי אתכם אל הארץ
וידבר משה לפני ה׳ וגו׳
ובני שמעון וגו׳ ושאול בן
ובני קהת עמרם ויצהר והברון
ויקח עמרם את יוכבד
ואלעזר בן אהרן לקח לו
הוא אהרן ומשה וגו׳
ויהי ביום דבר ה׳ אל משה
ויאמר משה וגו׳ הן אני ערל
ויאמר ה׳ וגו׳ ראה
ולא שמעו אליכם וגו׳
ויעש כן משה ואהרן וגו׳ ויהפכו
ויאמר ה׳ אל משה וגו׳ שלח
ושרץ היאור צפרדעים
ויאמר משה לפרעה וגו׳ לבתי
ויצא משה וגו׳ ויצעק משה
ויאמרו הוחרטמים אצבע
ויאמר משה לא נבון וגו׳ הן
הנה יד ה׳ הויה במקנך

ויאמר

ויאמר ה׳ וגו׳ קחו מלא
והיה לאבק על כל ארץ מצרים
ואולם בעבור זאת העמדתיך
ויאמר משה וגו׳ ותהלך אש
ויהי ברד ואש מתלקחת
ויאמר אליו משה בצאתי
והחטה והכסמת

בא אל פרעה

ויאמר משה וגו׳ ויהי חושך אפלה
לא ראו איש את אחיו
דבר נא באזני העם
וירגן ה׳ את חן העם
ויאמר משה כה אמר ה׳ כחצות
ולכל בני ישראל לא יחרץ
ויאמר ה׳ אל משה וגו׳ בארץ
החדש הזה לכם ראש
והיה לכם למשמרת וגו׳
ועברתי בארץ מצרים
והיה הדם לכם וגו׳ וראיתי
ושמרתם את המצות
ולקחתם אגודת אזוב
ויהי בחצי הלילה וה׳ הכה
ויקם פרעה לילה וגו׳ כי אין
גם צאנכם גם בקרכם קחו
וה׳ נתן את חן העם וינצלו

ויסע בני ישראל מרעמסס
וגם ערב רב עלה אתם
ומושב בני ישראל וגו׳
ויהי מקץ שלשים שנה
ליל שמרים הוא לה׳
זאת חקת הפסח כל בן נכר
וכי יגור אתכם וגו׳ וכל ערל
ויאמר משה אל העם זכור
והיה לאות על ידך

פרשת ויהי בשלח

ויהי בשלח פרעה את העם
ויסב אלהים את העם
ויקח משה את עצמות
וה׳ הלך לפניהם
ויגד למלך מצרים כי ברח
ויאסר את רכבו ואת עמו
ויחזק ה׳ את לב פרעה וגו׳ ובני
וירדפו מצרים אחריהם
ופרעה הקריב וגו׳ והנה
ויאמר משה אל העם אל תיראו
ה׳ ילחם לכם ואתם תחרישון
ויאמר ה׳ וגו׳ מה תצעק
ואתה הרם את מטך
ויסע מלאך האלהים ההולך
ויבא בין מחנה מצרים

ויט משה את ידו וגו׳ ויבקע
ויהי באשמרת הבקר
ויסר את אפן מרכבותיו
ויט משה את ידו וגו׳ וישב
ובני ישראל הלכו ביבשה
וישע ה׳ ביום ההוא
וירא ישראל את היד
אז ישיר משה
עזי וזמרת יה וה
ה׳ איש מלחמה ה׳ שמו
מרכבת פרעה וחילו
ימינך ה׳ נאדרי בכח
וברוח אפיך וגו׳ נצבו
אמר אויב ארדוף
נחית בחסדך
שמעו עמים ירגזון
אז נבהלו אלופי אדום וגו׳
תפול עליהם אימתה
תביאמו ותטעמו וגו׳
ה׳ ימלוך לעולם ועד
ותקח מרים הנביאה
ותען להם מרים וגו׳ שירו
ויבאו מרתה ולא יכלו
וילנו העם על משה לאמר
ויצעק אל ה׳ ויורהו ה׳

ויאמר אם שמוע תשמע
וילונו כל עדת בני ישראל
ויאמרו אליהם וגו׳ מי ידיננו
הנני ממטיר
והיה ביום הששי והכינו
ויהי בערב ותעל השלו
זה הדבר אשר צוה וגו׳ עמר
ולא שמעו את משה ויותירו
וילקטו איתו והם תשמע
ויאמר ה׳ אל משה עד אנה
וישבתו העם ביום השביעי
ויקראו בית ישראל וגו׳ והוא
הנני עמד לפניך שם על
ויקרא שם המקום מסה
ובא עמלק
ויאמר משה אל יהושע
ויחלש יהושע את
ויאמר ה׳ אל משה כתב זאת
ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה׳

פרשת וישמע יתרו

ושם האחד אליעזר
עתה ידעתי כי גדול ה׳
ויקח יתרו חותן משה
וידו ממהרת וישב משה
כי יהיה לכם דבר בא אלי

גמול

גבל תבל וגו׳ כי כבד ממך
ואתה תחזה מבל
ושפטו את העם בכל עת
ויבחר משה אנשי חיל
ויסיע מרודים וגו׳ ותן
ומשה עלה אל
ועתה אם שמוע
אתם ראיתם וגו׳ ואשא
ואתם תהיו לי ממלכת
ויענו כל העם
ויאמר ה׳ אל משה לך
והיו נכונים וגו׳ כי ביום הג
לא יגע בו יד כי בקול יסקל
ויאמר אל העם וגו
ויהי ביום הג׳ בהיות
ויצא משה וגו׳ ויתיצבו
והר סיני עשן כלו
ויהי קול השופר וגו׳ משה
וירד ה׳ על הר
ויאמר ה׳ אלי וגו׳ משה
וידבר אלהים
אנכי ה׳ אלהיך
לא יהיה לך אלהים
ועשה חסד לאלפים
זכור את יום השבת
ששת ימים תעבד
כי ששת ימים וגו׳ וינח ביום

כבד את אביך ואת אמך
לא תנאף
וכל העם רואים את
ויאמר משה אל העם
ויעמוד העם מרחוק
אתם ראיתם כי מן השמים
לא תעשון אתי אלהי כסף
מזבח אדמה תעשה לי
ולא תעלה במעלות על מזבחי

פרשת משפטים

ואלה המשפטים אשר
אם ריעה בעיני אדוניה וגו׳ לעם
ואשר לא צדה
וכי יזיד איש על רעהו
וכי יגנו אנשים ונגפו
ואם שן יגרה אם שן אמתו
אם כופר יושת עליו
וכי יגוף שור את איש
וכי יפתח איש בור
כי יגנב איש שור או שה
אם זרחה השמש וגו׳ ואם אין
על כל דבר פשע
שמועת ה׳ תהיה בין שניהם
וכי יפתה איש בתולה
זבח לאלהים יחרם

והרה אפי והרגתי אתכם
אם בכסף תלוה את עמי
אם חבול תחבול
אלהים לא תקלל
בלאתך ודמעך לא
בן תעשה לשורך
לא תהיה אחרי רבים
כי תפגע שור אויבך
כי תראה חמור שונאך
לא תטה משפט אביונך
ושוחד לא תקח כי השוחד
וחשביעית תשמטנה ונטשתה
ששת ימים תעשה מעשיך
שלש רגלים תחג לי
את חג המצות וגו' ולא
ראשית בכורי אדמתך
הנה אנכי שולח מלאך
לא תהיה משכלת ועקרה
ושלחתי ארת הצרעה
ואל משה אמר
ויבא משה וגו' כל הדברים
וכתוב משה וגו' ויבן מזבח
וישלח את נערי בני ישראל
ויקח משית חצי הדם

ויקח ספר הברית וגו'
ויקח משה את הדם וגו'
ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא
וראו את אלהי ישראל
ואל אצילי בני
ויאמר ה' אל משה עלה
ואל הזקנים אשר שבו
וישכן כבוד ה' על הר סיני

פרשת תרומה

דבר אל בני ישראל ויקחו לי
וזאת התרומה אשר תקחו
ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
ותכלת וארגמן ותולעת שני
ונועדתי לך שם וגו'
ועשית קרשיו ובריחיו
ועשית מנורת זהב טהור
ואת המשכן תעשה עשר
ומרחק העודף
ולצלע המשכן השנית
והבריח התיכן בתוך וגו'
ונתת את הפרכת והבדילה
ועשית מסך לפתח האהל
ורוחב החצר לפאת קדימה
ועשית את מזבח וגו' חמש

אורך

אורך החצר מאה באמה

פרשת ואתה תצוה

ואתה תצוה את בני
ואתה הקרב אליך את
ועשית בגדי קדש לאהרן
ועשית מצבעות זהב
ונתת אל החשן וגו' והיו על לב
פעמן זהב ורמון וגו'
ושמת אתו וגו' על המצנפת
והיה על מצח אהרן
ולבני אהרן תעשה כתנות
והלבשת אתם וגו' וכהנו לי
ועשה להם מכנסי בד
הוא הדבר אשר תעשה
את הכבש אחד תעשה
ונערתי שמה לבני ישראל
וידעו כי אני ה' אלהיהם
ועשית מזבח מקטר קטרת

פרשת כי תשא

כי תשא את ראש בני ישראל
והיו אחרן ובניו וגו'
בבאם אל אהל מועד
ותשית ארתו שמן
ואמלא אתו רוח אלהים

ושמרתם את השבת
בני ובין בני ישראל וגו'
כתבים באצבע אלהים
וירא העם כי בשש
ויאמר אליהם אהרן פרקו
ויתפרקו וגו' את נזמי הזהב
ויקח מידם ויצר אתו וגו'
וירא אהרן ויבן מזבח
וישכימו ממחרת ויעלו וגו' וישב
לך רד כי שחת עמך
סרו מהר מן הדרך
ויאמר ה' אל משה ראיתי
ועתה הניחה לי וגו'
ויחל משה את פני ה'
זכור לאברהם ליצחק
וינחם ה' על הרעה
ויפן משה וירד וגו' מזה
והלוחות מעשה
ויהי כאשר קרב
ויקח את העגל אשר
ויאמר משה אל אהרן מה עשה
ואמר להם למי זהב וגו'
וירא משה את העם
מי לה' אלי

ויאמר להם וגו' עברו
ויעשו בני לוי כדבר משה
וישב משה אל ה' וגו' אנא
ועתה אם תשא חטאתם
ויאמר ה' אל משה מי אשר
ועתה לך וגו' וביום פקדי
ויגף ה' את העם על אשר
ויאמר ה' אל משה לך עלה
ויאמר ה' אל משה אמר אל
ויתנצלו בני ישראל את עדים
והיה כבא משה האהלה
ודברת וגו' ומשרתו
ויאמר משה אל ה' ראה אתה
ועתה אם נא מצאתי חן
ויאמר אלו אם אין פניך
ויאמר הראני נא את
ויאמר אני אעביר כל
ויאמר לא תוכל לראות
ויאמר ה' הנה מקום אתי
והיה בעבור כבודי וגו'
ויאמר ה' אל משה פסל לך
והיה נכון לבקר ועלית בבקר
ויעבר ה' על פניו
כי לא תשתחוה
ופטר חמור תפדה בשה
ויהי שם עם ה'

ויהי בדרת
וירא אהרן וגו' והנה קרן

פרשת ויקהל

ויבאו האנשים על הנשים
כל כרים וגו' וכל אשר נמצא
וכל אשה חכמת לב
והנשאם הביאו את אבני
ולחורת נתן בלבו
מלא אתם רוח וגו' ורקם
ויקחו מלפני משה
ויצו משה ויעבירו קול
והמלאכה היתה דים
ויחבר את חמש היריעות
ויעש את הכיור נחשת

פרשת ואלה פקודי

אלה פקודי המשכן
וכצלאל בן אורי בן חור
ואתו אהליאב בן אחיסמך
בקע לגלגלת מחצית השקל
והלבשת את אהרן את בגדי
ומשחת אתם וגו' וכהנו לי
ויהי בחדש הראשון בשנת
ויכם הענן את אהל מועד
ולא יכול משה לבא

ספר ויקרא

ויקרא אל משה וידבר ה'
אדם כי יקריב מכם
וסמך ידו וגו' ונרצה לו
ונתנו בני אהרן הכהן אש
וערכו בני אהרן הכהנים
ואם מן הצאן קרבנו
ושחט אותו וגו' וזרקו בני
והקריב הכהן את הכל
אם מן העוף עולה קרבנו
והסיר את מראתו בנצתה
ושסע אתו בכנפיו
והביאה אל בני אהרן
והבאת את הבכורה
ואם כל עדת ישראל ישגו
נפש כי תחטא מעל וחטאה
נפש כי תחטא וגו' וכחש
או מצא אבדה וכחש
והיה כי יחטא ואשם והשיב

פרשת צו את אהרן

זאת תורת העולה היא
ולבש הכהן מדו בד
והאש על המזבח תוקד בו
וזאת תורת זבח השלמים
וחלב גבלה וחלב טרפה
ידיו תביאנה את אשי ה'
אשר צוה ה' לתת להם
קח את אהרן ואת בניו
ואת הקרב ואת הכרעים רחץ
ויקח משה משמן המשחה
ומפתח אהל מועד לא

פרשת שמיני

והיו ביום השמיני
ויאמר אל אהרן קח לך עגל
ושור ואיל לשלמים
וישא אהרן את ידיו
ויראו כל העם וירונו
ותצא אש מלפני ה'
ויאמר משה אל אהרן וגו' ידום
ויאמר משה אל אהרן ולאלעזר
יין ושכר אל תשת אתה וגו'
דברו אל בני וגו' זאת החיה
אך את זה וגו' את הגמל
ואת החזיר כי מפריס
את זה תאכלו מכל אשר וגו'
את כל עורב למינו
אך את זה וגו' לנתר

אל תשקצו את נפשותיכם
וזה לכם הטמא בשרץ

פרשת תזריע

וביום השמיני ימול בשר
ובמלאת ימי טהרה וגו' או
ואם לא תמצא ידה די שה
אדם כי יהיה ביעור בשרו
וראהו הכהן והנה הנגע
ואם פרוח תפרח הצרעת
והצרוע אשר בו
כל ימי אשר הנגע בו וגו'
וראה את הנגע וגו' צרעת

פרשת מצורע

ואם דל הוא ואין ידו משגת
וצוה הכהן ופנו את הבית
וראה את הנגע והנה הנגע
ובא הכהן וגו' נגע צרעת
ונתן את הבית את אבני
לשאת ולמפחת ולכהרת
וכל המרכב אשר ירכב
ואשה אשר ישכב איש אותה
ואשה כי יזוב זוב דמה

פרשת אחרי מות

אחרי מות שני בני אהרן
בזאת יבא אהרן אל הקדש
והקריב אהרן וגו' וכפר
וכפר על הקדש וגו' השולן
והמשלח את השעיר
כי ביום הזה יכפר
וכפר את מקדש הקדש
ולא יהכהו עוד את זבחיהם
ואל פתח אהל מועד לא יביאנו
ושמרתם את חוקותי וגו'
איש איש אל כל שאר בשרו
ערות אשת אביך לא תגלה
ערות אשת אחיך לא תגלה
ומזרעך לא תתן להעביר
כי כל אשר יעשה מכל

פרשת קדושים

דבר אל כל עדת בני
איש אמו ואביו תיראו
אל תפנו אל האלילים וגו' אני
ובקוצרכם וגו' לא תכלה
לא תקום ולא תטור וגו'
וכי יגור אתכם גר בארצכם
לא תאכלו על הדם
את שבתותי תשמורו ומקדשי
מפני שיבה תקום והדרת

ושמרתם את חוקותי ועשיתם
והנפש אשר תפנה וגו' ונתתי
והתקדשתם והייתם קדושים
ואיש אשר ינאף
ואשה אשר תקרב אל
ואיש אשר ישכב וגו' וגלה
ושמרתם את כל חוקותי
והייתם לי קדושים וגו'
ואיש או אשה כי יהיה בהם

פרשת אמור

לנפש לא יטמא בעמיו
לא יקרחה קרחה וגו' ופאת
ובת איש כהן כי תחל
וכן הכהן לא יצא וגו' כי
או גבן או דק או תבלול
דבר אל אהרן וגו' ולא יחללו
ובת כהן כי תהיה וגו' ובעל זר
וכיד בן נכר וגו' כי משחתם
שור או כשב או עז וגו' ומיום
ושור או שה אותו ואת בנו
אלה מועדי ה' מקראי קדש
ממושבותיכם תביאו לחם
בחדש השביעי באחד לחדש
כל מלאכה לא תעשו
ביום הראשון מקרא קדש

ולקחתם לכם ביום
בסוכות תשבו שבעת
למען ידעו דורותיכם כי בסוכות
צו את בני ישראל ויקחו אליך
ונתת על המערכת לבונה
ויצא בן אשה ישראלית
ויקוב בן האשה וגו' ושם
ונוקב שם ה' מות יומת
ומכה בהמה וגו' ומכה

פרשת בהר סיני

דבר אל בני ישראל וגו' ושבתה
וקדשתם את שנת
וצויתי את ברכתי לכם
והארץ לא תמכר וגו'
ואיש כי ימכור וגו' ימים תהיה
את כספך לא תתן לו בנשך
כי לי בני ישראל
לא תעשו לכם אלילים

פרשת בחוקותי

אם בחוקותי תלכו
ונתתי גשמיכם בעתם
ונתתי שלום בארץ
ופניתי אליכם והפרתי
ונתתי משכני בתוככם

אני ה׳ אלהיכם וגו׳ ואולך
אף אני אעשה זאת לכם
ואם עד אלה לא תשמעו לי
ושברתי את גאון עזכם
והבאתי עליכם חרב נוקמת
והשמדתי את במותיכם
ואתכם אזרה בגויים

וזכרתי את בריתי יעקוב
ואף גם זאת בהיותם בארץ
וזכרתי להם ברית ראשונים
אלה החוקים והמשפטים
דבר אל בני ישראל וגו׳ איש כי
ואם אחר היובל וגו׳ ונגרע

חזק חזק

ספר במדבר

שאו את ראש כל
כמן עשרים שנה וגו׳ ותפקדו
ואלה שמות האנשים
אלה קרואי העדה
ואת כל העדה הקהילו
אלה הפקודים אשר פקד
אך את מטה לוי לא תפקוד
ובנסוע אהרן וגו׳ והזר
והלוים יחנו סביב וגו׳
איש על דגלו באותות
והחונים קדמה מזרחה
דגל מחנה ראובן תימנה
דגל מחנה אפרים
ויעשו בני ישראל ככל אשר
ואלה תולדות אהרן ומשה
ויבת נדב ואביהוא לפני
ונתת את הלוים לאהרן

ואני הנה לקחתי את הלוים
כי לי כל בכור וגו׳
פקד את בני לוי לבית
ויפקד אותם משה על פי
משפחות בני קהת יהגו
ונשא נשיאי הלוי אלעזר
והחונים לפני המשכן קדמה
ולקחת את הלוים לי אני
וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן
והאת עשו לוחם וחיו
ולא יבאו לראות כבלע

פרשת נשוא

על פי אהרן וגו׳ ופקודיהם
שו את בני ישראל וישלחו
ואיש את קדשיו לו יהיו
דבר אל בני ישראל וגו׳ איש
ועבר עליו רוח קנאה

והביא האיש את אשתו
ולקח הכהן מים קדשים
והעמיד הכהן את האשה וגו׳
והשביע הכהן את האשה
והשקה את האשה את מי
ותשקה את המים וגו׳ ונמרה
ואם לא נטמאה האשה
זאת תורת הקנאות
סרן ושבר וגו׳ חמץ יין
כל ימי נזרו וגו׳ גדל פרע
והימים הראשונים יפלו
וזאת תורת הנזיר
כה תברכו את בני ישראל
יברכך ה׳ וישמרך
ישא ה׳ פניו אליך
ושמו את שמי על בני ישראל
ויהי ביום כלות
ויקרבו נשיאי ישראל
ולבני קהת
ויהי המקריב ביום הראשון
מזרק אחד כסף
כף אחת עשרה זהב
ולזבח השלמים בקר שנים
זה קרבן נחשון בן עמינדב
ביום השני הקריב נתנאל
ביום החמישי נשיא לבני

ביום השביעי נשיא לבני אפרים
ובבא משה אל אהל

פרשת בהעלותך

וזאת מעשה המנורה מקשה
וכה תעשה לחם לטהרם
והניף אהרן את הלוים
ואת נתן את הלוים נתנים
את אשר ללוים מבן
ויהי אנשים אשר היו וגו׳
דבר אל בני ישראל לאמר וגו׳ או
והאיש אשר הוא טהור ובדרך
עשה לך שתי חצוצרות
ויאמר משה לחבב בן רעואל
ויסע מהר ה׳ וגו׳ ברית וגו׳
ויהי בנסע הארן ויאמר
ובנחה יאמר שובה ה׳ רבבות
ויהי העם כמתאננים וגו׳
והאספסף אשר בקרבו
זכרנו את הדגה אשר נאכל
ועתה נפשנו יבשה אין כל
והכן כזרע גד הוא ועינו כעין
שטו העם וגו׳ והיה שעמו
וישמע משה את העם בכה
האנכי הריתי וגו׳ כי תאמר
לא אוכל אנכי לבדי לשאת

אספה לי ע׳
וירדתי ודברתי עמך
לא יום אחד תאכלון
עד אשר יצא מאפכם
ויאמר משה שש מאות אלף
הצאן ובקר ישחט להם
וירד ה׳ בענן וגו׳ ויאצל מן
וישארו שני אנשים
ויען יהושע וגו׳ אדוני משה
ורוח נסע מאת ה׳ וגו׳ שלום
ותדבר מרים ואהרן וגו׳
והאיש משה עניו מאד
ויאמר ה׳ פתאום
לא כן עבדי משה בכל ביתי
פה אל פה אדבר
ויחר אף ה׳ בם וילך
והענן סר מעל האהל
ויאמר אהרן וגו׳ אשר נואלנו
אל נא תהי כמת וגו׳
ויצעק משה אל ה׳ וגו׳ אל נא
ויאמר ה׳ אל משה ואביה ירוק
ותסגר וגו׳ והעם לא נסע

פרשת שלח לך

וישלח אותם משה ממדבר
למטה אפרים הושע בן נון
אלה שמות האנשים
ויעלו בנגב וגו׳ וחברון
עמלק ישב בארץ הנגב
ויתם כלב את העם
ויוציאו דבת הארץ וגו׳
ותשא כל העדה וגו׳ ובכו העם
נתנה ראש ונשובה מצרימה
ויאמר ה׳ אל משה וגו׳ עד אנא
אכנו בדבר ואירשנו
ויאמר משה אל ה׳ ושמע
ואמרו אל יושב הארץ וגו׳
ועתה יגדל נא כח ה׳
ויאמר ה׳ סלחתי
ואולם חי אני וגו׳
אם יראו את הארץ
ועבדי כלב עקב היתה
במדבר הזה יפלו פגריכם
אם אתם תבאו וגו׳ כי אם כלב
ובניכם יהיו רעים
והאנשים אשר שלח וגו׳ וישבו
ויסותו האנשים מוציאי
ויעפילו לעלות וגו׳ וארון
וירד העמלקי והכנעני
אז לא תעשה מנחה

תורת אחת ומשפט אחד
ראשית ערותיכם חלה
והיה אם מעני הארה
דבר אל בני וגו׳ ונתנו
והיה לכם לציצת וגו׳
למען תזכרו ועשיתם

פרשת קרח

ויקח קרח בן יצהר
ויקמו לפני משה וגו׳ קריאי מועד
אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש
ויחר למשה וגו׳ לא חמור
ויקחו איש מחתתיו ונתתם
ויפלו על פניהם וגו׳ האיש אחד
וידבר אל העדה וגו׳ סורו נא
ויעלו מעל משכן קרח וגו׳
ויהי ככלותו לדבר את כל
ותפתח הארץ את פיה
וירדו הם וכל אשר להם
וילנו כל עדת וגו׳ אתם
ויקח אהרן כאשר דבר משה
ויעמד בין המתים ובין החיים
וישב אהרן וגו׳ והמגפה נעצרה
דבר אל בני ישראל וקח וגו׳
ואת שם אהרן תכתב על מטה
ויהי ממחרת וגו׳ ויצא פרח

ויאמר ה׳ אל אהרן וגו׳ אני
ואת הלוים תדבר וגו׳ ותרומתם

פרשת חקת

ואת חקת התורה וגו׳
ואסף איש טהור
ולקחו למטמא מעפר שרפת
והזה הטהר על הטמא
ויבאו בני ישראל וגו׳ והמת
ולא היה מים לעדה ויקהלו
קח את המטה וגו׳ ודברתם
ויקח משה את המטה
ויקהלו משה ואהרן וגו׳
ויאמר ה׳ וגו׳ לכן לא
המרי מי מריבה
ונצעק אל ה׳ וגו׳ וישלח
ויאמר אליו אדום לא תעבר
וידר ישראל נדר לאמר
ויסעו מהר הר וגו׳ ותקצר
ויבאו בעם כאדים ובמשה
ויאמר ה׳ אל משה עשה לך
ויעש משה נחש נחשת
על כן יאמר בספר מלחמת ה׳
אז ישיר ישראל וגו׳
ומתנה נחליאל ומנחליאל
ומבמות ונשקפה על פני

ונרים אבד השבטים וגו' ונשים
ויאמר ה' וגו' אל תירא אותו

פרשת בלק

וישלח מלאכים אל בלעם
וילכו זקני מואב וזקני מדין
ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי
מי כבד אכבדך מאד
ויבא אלהים אל בלעם
ויקם בלעם בבקר ויחבוש וגו'
ותאבר האתון וגו' ההסכן
ויקר אלהים אל בלעם
וישא משלו ויאמר
מה אקב לא קבה אל ומה
כי מראש צרים אראנו וגו'
מי מנה עפר יעקב
לא איש אל ויכזב ובן אדם
אל מוציאם ממצרים וגו'
כי לא נחש ביעקב וגו' כעת
וישא בלעם וגו' ותהי עליו
נאם שומע אמרי אל
מה טובו אהליך יעקב
אראנו ולא עתה וגו' דרך
ויורד מיעקב והאבד שריד
ויראה את עמלק וגו' ראשית
ויראה את הקני וגו' איתן מושבך

וישב ישראל בשטים
ויאמר ה' אל משה קח את
והנה איש מבני ישראל וגו'
ויבא אחר איש ישראל וגו'

פרשת פנחס

פנחס בן אלעזר בן אהרן
לכן אמר הנני נותן לו
ושם איש ישראל המכה
כי צוררים הם וגו' ועל דבר
ובני אלעאב וגו' בהצתם על ה'
ובני קרח לא מתו
לישוב משפחת הישבי וגו'
ושם אשת עמרם יוכבד
כי אמרת להם מות ימותו
ותקרבנה בנות צלפחד
כן בנות צלפחד דברת
כאשר מריתם פי וגו'
ויאמר ה' אל משה קח
ולפני אלעזר הכהן יעמד
צו את בני ישראל וגו' תשמרו
וביום השמחה שני כבשים
ובראשי חדשיכם תקריבו
ונסכיהם חצי ההין וגו'
עשרון עשרון תעשה וגו'

ובחדש השביעי וגו' יום תרועה
ביום השמיני עצרת תהיה

פרשת מטות

איש כי ידר נדר לה'
וידבר משה וגו' ההלצו
מאת אלפי מדין הרגו
ויקצף משה על פקודי
הן הנה היו וגו' לכפר על
ומקנה רב היה לבני ראובן
ויאמרו אם מצאתי חן וגו' יעזר
בלתי כלב בן יפנה וגו'
ונכבשה הארץ וגו' והיתם
ועבריך יעברו כל חלוץ
ואד בן מנשה הלך וגו'

פרשת מסעי

אלה מסעי בני ישראל
ויסעו מרעמסס וגו' ממחרת
ומצריים מקברים וגו'
ויחנו על הירדן וגו'
צו את בני ישראל וגו' כי אתם
צו את בני ישראל ונתנו ללוים
ומגרשם מסביב לעיר וגו'
והערים אשר תתנו מאחזת
ואם בפרוע בלא איבה הדפו
כי בעבר מקלטו וגו' ואחרי
ולא תחניפו את הארץ
ולא תסב נחלה לבני ישראל

חזק חזק

ספר ואלה הדברים

אלה הדברים אשר דבר
באחד עשר יום מחורב
בעבר הירדן וגו' הואיל
ה' אלהי אבתיכם וגו'
ואקח את ראשי שבטיכם
לא תכירו פנים וגו' כי
ראה נתן ה' אלהיך לפניך
ותקרבון אלי כלכם וגו'
ויטב בעיני הדבר ואקח מכם

ותרגנו באהליכם ותאמרו
באנא ראוהו עליכם וגו'
ובמדבר אשר ראית אשר
וישכמו וגו' ויקצוף וישבע
אם יראה איש באנשים האלה
זולתי כלב בן יפנה הוא יראה
רב לכם סב את ההר הזה
אל תחגרו בם כי לא אתן
אכל תשמרו מאתם בכסף

כי ה׳ אלהיך וגו׳ לא אמרת
ויאמר ה׳ אלי לא תגר את
עתה קמו ועברו לכם את
והיה אשר הלכנו מקדש
וקרבת מול בני עמון אל תצרם
קומו סעו ועברו וגו׳ החל
ואשלח מלאכים ממדבר
דאה והחילותי וגו׳ הזל
ויצא סיחון לקראתנו
ויתן ה׳ אלהינו וגו׳ עד בלתי
ונלכד את כל עריו וגו׳
וכל הבהמה ושלל הערים
כי רק עוג מלך הבשן וגו׳
והשרבה והירדן וגבול מכנרת
ואצו אתכם וגו׳ הלוים תעברו
ואת יהושע צויתי וגו׳

פרשת ואתחנן

ואתחנן אל ה׳ בעת ההיא
ה׳ אלהים אתה החילות
אעברה וגו׳ ההר הטוב
ויתעבר ה׳ וגו׳ אל תוסף
עלה ראש הפסגה וגו׳ כי לא
וצו את יהושע וחזקהו
ואתם הדבקים בה׳
ושמרתם ועשיתם וגו׳ חכם

כי מי גוי גו׳ בה׳ אלהינו
רק השמר לך ושמר נפשך
יום אשר עמדת לפני ה׳
והקרבתם וגו׳ והתר ביער
וכן תשא עיניך השמימה
כי ה׳ אלהיך אש אכלה הוא
והעידותי בכם היום
והפרתם וגו׳ ונשארתם
ועבדתם שם אלהים מעשה
כי אל רחום ה׳ אלהיך וגו׳
כי שאל נא וגו׳ ולמקצה
השמע עם קול אלהים
או הנסה אלהים
אתה הראת לדעת כי
כן השמים תשמיעך את
ותחת כי אהב את אבותיך
וידעת היום והשבת וגו׳
אז יבדיל משה שלש ערים
את בצר במדבר וגו׳
וזאת התורה אשר שם
אלה העדת והחקים
ויקרא משה אל כל ישראל וגו׳
פנים בפנים דבר ה׳
אנכי עמד בין ה׳ וביניכם
כי אנכי ה׳ אלהיך אל קנא
את הדברים האלה דבר ה׳

ויהי כשמעכם את הקול
ותאמר הן הראנו ה׳ וגו׳
ועתה למה נמות וגו׳ אם
כי מי כל בשר אשר שמע
וישמע ה׳ את קול דבריכם
מי יתן והיה לבבם זה להם
ואתה פה עמוד עמדי
שכן ישראל ה׳ אלהינו
ואהבת את ה׳ אלהיך
ושננתם וגו׳ בשבתך בביתך
וקשרתם לאות על ידך
ובתיב מלאים כל טוב
את ה׳ אלהיך תירא
לא תנסו את ה׳ אלהיכם
וצדקה תהיה לנו וגו׳
כי יביאך ה׳ אלהיך וגו׳
ונתנם ה׳ אלהיך וגו׳ לא תעבירם
ולא תתחתן בם
כי יסיר את בנך מאחרי
כי עם קדוש אתה וגו׳ בך
לא מרבכם מכל העמים
כי מאהבת ה׳ אתכם
וידעת כי ה׳ אלהיך הוא
ומשלם לשנאו אל פניו

פרשת עקב

והיה עקב תשמעון וגו׳ ושמר ה׳
ואהבך וברכך וגו׳ דגנך
ברוך תהיה מכל העמים
והסיר ה׳ ממך כל חלי
ויכבדת הגדולות וגו׳
פסילי אלהיהם תשרפון
ולא תביא תועבה אל ביתך
ועגך ודבשך ואכלך
שמלתך לא בלתה מעליך
ויגרע עם לבבך כי באשר
כי ה׳ אלהיך מביאך וגו׳
ארץ חטה ושעורה וגפן
ארץ אשר לא במסכנת וגו׳
והמוליכך במדבר הגדול
המאכלך מן במדבר וגו׳
עם גדול ורב וגו׳ אשר ראתה
וידעת היום כי ה׳ אלהיך
וכתבם הקצפתם וגו׳ ויתאנף
בעלתי הרגה וגו׳ ואשב
ויתן ה׳ אלי את שני לוחות
ויאמר ה׳ אלי קום וגו׳ סרו
ויאמר ה׳ אלי וגו׳ ראיתי את
הרף ממני ואשמידם
ואראה והנה חטאתם
כי יגורתי מפני האף
והאדון הואנף ה׳

ואת חטאתכם אשר עשיתם
ואתפלל אל ה׳ ואכפר
ואכתוב על הלוחות וגו׳
ויכתב על הלוחות כמכתב
ובני ישראל נסעו מבארות
ואנכי עמדתי בהר וגו׳
ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך
הן לה׳ אלהיך השמים
ומלתם את ערלת לבבכם
עשה משפט וגו׳ ואוהב
בשבעים נפש ירדו וגו׳
והארץ אשר אתם עברים
ארץ אשר ה׳ אלהיך וגו׳
והיה אם שמע תשמעו
השמרו לכם פן יפתה וגו׳
ונחרה אף ה׳ וגו׳ ועצר את
ולמדתם אותם את בניכם

פרשת ראה אנכי

אלה החקים והמשפטים
השמר לך פן תעלה
השמר לך פן תעזב את
כי ירחיב ה׳ אלהיך את
רק חזק לבלתי אכל הדם
כי יקום בקרבך נביא וגו׳
אחרי ה׳ אלהיכם תלכו
כי יסיתך אחיך בן אמך
וסקלתו באבנים ומת
הכה תכה את יושבי העיר
ואת כל שללה וגו׳ והיתה תל
ולא ידבק בידך מאומה
בנים אתם לה׳ אלהיכם
כי עם קדוש אתה וגו׳
ואת החזיר כי מפריס פרסה
עשר תעשר את כל תבואת
ואכלת שם לפני ה׳ אלהיך
ונתתה הכסף וגו׳ והמרת
אפס כי לא יהיה בך אביון
כי ה׳ אלהיך ברכך וגו׳
נתון תתן לו וגו׳ כי בגלל
כי לא יחדל אביון מקרב
וכי תשלחנו חפשי מעמך
כל הבכור וגו׳ לא תעבד
לא תאכל עליו חמץ וגו׳ לטהר
כי אם אל המקום וגו׳ מועד
ובשלת ואכלת וגו׳ ופנית
שלש פעמים בשנה יראה

פרשת שופטים

על פי שנים עדים או שלשה
שום תשים עליך מלך

רק לא ירבה לו סוסים
ולא ירבה לו נשים
ראשית דגנך תירשך וגו׳
כי בו בחר ה׳ אלהיך וגו׳
ושרת בשם ה׳ אלהיו וגו׳
לא ימצא בך מעביר בנו
ויספו השטרים וגו׳ מי האיש
כי תקרב אל עיר
רק הנשים וגו׳ ואכלת את
רק מערי העמים וגו׳ לא תחיה
כי החרם תחרימם וגו׳
כי תצור אל עיר וגו׳ כי האדם
ונגשו הכהנים בני לוי

פרשת כי תצא

והיה אם לא חפצת וגו׳ לא
כי את הבכור בן השנואה
לא תלין נבלתו על העץ
כי יקרא קן צפור וגו׳
שלח תשלח את האם ואת
לא תזרע כרמך כלאים
לא תחרוש בשור
לא תלבש שעטנז וגו׳
ושם לה׳ עלילות דברים
וענשו אתו מאה כסף
והוצאתם את שניהם וגו׳
כי בשדה מצאה וגו׳
לא יבא ממזר בקהל ה׳
לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה׳
על דבר אשר לא קדמו אתכם
ולא אבה ה׳ אלהיך וגו׳ והפך
לא תדרוש שלמם
לא תתעב אדמי כי אחיך הוא
כי יהיה בך איש אשר
כי ה׳ אלהיך מתהלך
לא תסגיר עבד אל
לנכרי תשיך ולאחיך לא
כי תדור נדר וגו׳ כי דרש
וכי תחדל לנדר לא יהיה
כי יקח איש אשה וגו׳ כי מצא
ושנאה האיש האחרון וגו׳ או
לא יוכל בעלה הראשון
לא יחבל רחים ורכב
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו
כי תשה בריעך משאת מאומה
בחרון תעבור האיש אשר
השב תשיב לו וגו׳ ולך תהיה
ביומו תתן שכרו וגו׳ ואליו
לא יומתו אבות על בנים
כי תקצר קצירך בשדך
כי תבצר כרמך לא תעולל
ארבעים יכנו לא יוסיף

לא תחסם שור בדישו
כי ישבו אחים יחדו
ואם לא יחפץ וגו' וקלתה
ונגשה יבמתו וגו' וחלצה
לא יהיה נכריסך וגו'
אבן שלמה וצדק וגו'
זכור את אשר עשה לך
אשר קרך בדרך וזנב בך

פרשת כי תבא

ורעו אותנו המצרים וגו'
ונצעק אל ה' אלהי אבותינו
כי ירבלה לעשר וגו'
השקיפה ממעון קדשך
את ה' האמרת היום
ולהתן עליון על כל הגוים
ובנית שם מזבח וגו' מזבח
אבנים שלמות תבנה
לה יעמדו לברך את העם
ואלה יעמדו על הקללה
ארור האיש אשר יעשה פסל
ארור שכב עם אשת אביו
ארור אשר לא יקים
והיה אם שמע
ברוך אתה בבאך וברוך
וראו כל עמי הארץ כי

יפתח ה' לך את
ונתנך ה' לראש וגו'
והיה אם לא תשמע בקול ה'
יתן ה' את מטר ארצך
ובגוים ההם לא תרגיע
ואולך אתכם ארבעים שנה

פרשת נצבים

אתם נצבים היום כלכם לפני
לעברך בברית ה' אלהיך
כי את אשר ישנו פה עמנו
הנסתרת לה' אלהינו
והיה כי יבאו עליך
ושב ה' אלהיך את שבותך
אם יהיה נדחך בקצה השמים
ונתן ה' אלהיך את כל האלות
והוותיך ה' אלהיך וגו' כי ישוב
כי קרוב אליך הדבר וגו'

פרשת וילך

ויכתוב משה את התורה
הקהל את העם האנשים
ויאמר ה' אל משה הן קרבו
ויאמר ה' וגו' הנך שכב
והרה אפי וגו' ומצאהו
ואנכי אסתיר הסתיר פני

ועתה כתבו לכם את השירה
לקח את ספר התורה הזה
כי אנכי וגו' הן בעודני חי
הקהילו אלי את כל זקני

פרשת האזינו

האזינו השמים ואדברה
יערף כמטר לקחי
הצור תמים פעלו
שחת לו לא בניו מומם דור
הלה' הגמלו זאת עם
זכור ימות עולם וגו' שאל
בהנחל עליון גוים וגו' יצב
כי חלק ה' עמו יעקב
ימצאהו בארץ מדבר
ה' בדד ינחנו ואין עמו אל
ירכיבהו על במתי וגו' ויניקהו
חמאת בקר וחלב צאן
יקניאוהו בזרים בתועבות
יזבחו לשדים לא אלה
צור ילדך תשי ותשכח אל
ויאמר אסתירה פני מהם
הם קנאוני בלא אל כעסוני
אמרתי אפאיהם אשכיחה
איכה ירדף אחד אלף
כי מגפן סדום גפנם

ואמר א' אלדימו צור חסיו
ראו עתה כי אני אני הוא
אם שנותי ברק
אשגיר חצי מדם וגו'
הרנינו גוים עמו וגו' וכפר
כי לא דבר רק הוא
עלה אל הר העברים הזה

וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברך
ויאמר ה' מסיני בא וזרח וגו'
אף חובב עמים וגו' וזם תכו
תורה צוה לנו משה
ויהי בישרון מלך
יחי ראובן ואל ימות
וזאת ליהודה וגו' ועזר
ולוי אמר תמיך ואוריך וגו'
האומר לאביו ולאמו
ברך ה' חילו וגו' מחץ מתנים
לבנימין אמר וגו' רחוף
ומצדר אריך ומרוחה וגו'
בגורל עברו ודרך לו וקדני
ולזבולון אמר שמח
עמים

עמים תחת יקראו וגו׳ כי שפע
ויראו ראשית לו כי שם וגו׳
ולדן אמר דן גור אריה
ולנפתלי אמר נפתלי שבע
ולאשר אמר ברוך מבנים אשר
ברוך ונחשת וגו׳ וכימיך
אין כאל ישרון רוכב
מעונה אלהי קדם וגו׳
וישכן ישראל בטח בדד
אשריך ישראל מי
ויאמר ה׳ אליו זאת הארץ
ויקבר אתו בגי
ומשה בן מאה ועשרים שנים
ויבכו בני ישראל וגו׳ ויתמו
ויהושע בן נון מלא
ולא קם נביא עוד
לכל האותות והמופתים
ולכל היד החזקה וגו׳ לעיני
חזק וחזק

הם מפתח פסוקים של חמשה חומשי תורה

שיר השירים

ישקני מנשיקות פיהו
לריח שמניך טובים
משכני אחריך
שחורה אני ונאוה
הגידה לי שאהבה נפשי
אם לא תדעי לך היפה בנשים
לסוסתי ברכבי פרעה
תורי זהב נעשה לך
צרור המר דודי לי
קורות בתינו ארזים רהיטנו
כשושנה בין החוחים כן
כתפוח בעצי היער כן דודי
הביאני אל בית היין
קול דודי הנה זה בא
דומה דודי לצבי וגו׳ הנה זה
עמד דודי ואמר לי וגו׳
כי הנה הסתיו עבר הגשם
דתאנה חנטה פגיה
יונתי בחגוי הסלע בסתר
אחזו לנו שועלים וגו׳
כמעט שעברתי וגו׳ אחזתיו
מי זאת עלה מן המדבר
הנה מטתו שלשלמה
כלם אחזי חרב וגו׳ איש
אפריון עשה לו המלך
צאנה וראינה וגו׳ ביום
שיניך

שיניך כעדר הקצובות
כתום ולשוני שפתותיך
כמגדל דוד צוארך בנוי וגו׳
שני שדיך כשני עפרים
עד שיפוח היום וגו׳ אלך
כלך יפה רעיתי ותם אין בך
אתי מלבנון כלה
מה יפו דודיך אחותי
גפת תמפנה וגו׳ ריח
גן נעול אחותי כלה
שלחיך פרדס
נרד וכרכם קנה
מעין גנים באר מים חיים
עורי צפון ובאי תימן
באתי לגני אחתי
אני ישנה וגו׳ פתחי
פותחתי אני וגו׳ נפשי
דודי צח ואדום וגו׳
ראשו כתם פז וגו׳
ידיו גלילי זהב וגו׳ מעי
שוקיו עמודי וגו׳ מראהו
חכו ממתקים וכלו וגו׳
דודי ירד לגנו
יפה את רעותי כתרצה
ששים המה מלכות
אחת היא יונתי תמתי
מי זאת הנשקפה כמו
אל גנת אגוז ירדתי וגו׳
שובי שובי השולמית
מה יפו פעמיך בנעלים
שורך אגן הסהר
צוארך כמגדל וגו׳ עיניך
ראשך עליך כברמל
זאת קומתך דמתה לתמר
אמרתי אעלה בתמר
אני לדודי ועלי תשוקתו
הדודאים נתנו ריח
מי יתנך כאח לי
מי זאת עלה וגו׳ רחת
שימני כחותם על לבך
מים רבים לא יוכלו
אחות לנו קטנה ושדים

מגילת רות

ויהי בימי שפט
ויכתו גם שניהם מחלון
ותצא מן המקום אשר היתה
ותשאן קולן וגו׳ ותשק
ויען הגואל הנצב וגו׳ נערה
ויאמר לה בעז לעת האוכל
ותרד הגרן ותעש ככל

ויתי בחצי הלילה ויהרג
ויאמר מי את וגו׳ ופרשת
ליני הלילה וגו׳ חי ה׳ שכבי
ד וזאת לפנים בישראל
ויקח בועז את רות ויתן ה׳
ואלה תולדות פרץ

מגילת איכה

איכה ישבה בדד העיר רבתי
גלתה יהודה וגו׳ היא ישבה
חיו צריה לראש איביה
ידו פרש צר על כל מחמדיה
לא אליכם וגו׳ אשר הונה
נשקד על פשעי וגו׳ נתני
תבא כל רעתם וגו׳ כי רבות
ב גדע בחרי אף וגו׳ חשיב
דרך קשתו כאויב נצב ימינו
זנה מזבחו וגו׳ קול נתנו
טבעו בארץ שעריה אבד ושבר
כפקו עליך כפים וגו׳ הואת
עשה ה׳ אשר זמם בצע
קומי רוני וגו׳ שפכי
ראה ה׳ והביטה וגו׳ אם יהרג
ג אך בי ישוב יהפך ידו כל
במחשכים הושיבני כמתי
ויתי שחוק לכל עמי נגינתם

ויגרס בחצץ שני הכפישני
חרשים לבקרים רבה
חלקי ה׳ אמרה נפשי על כן
טוב ה׳ לקוויו לנפש תדרשנו
יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה
מי זה אמר ותהי זה לא צוה
מפי עליון לא תצא
סכיתה בענן לך מעבור
צמתו בכור חיי וידו אכן בי
שבתם יקיפתם הבימה אני
ד איכה יעם וגו׳ תשתפכנה
בני ציון היקרים המסולאים
האכלים למעדנים וגו׳ האמנים
ויגדל עון בת עמי וגו׳ דהפוכה
ידי נשים רחמניות בשלו
כלה ה׳ את חמתו שפך חרון
סורו טמא וגו׳ אמרו
דוח אפינו משיח ה׳ נלכד
תם עונך בת ציון וגו׳ גלה
יתומים היינו ואין אב
אבותינו חטאו ואינם ואנחנו
נשים בציון ענו בתולת
על זה היה דוה לבנו על אלה
על חר ציון שממם שועלים
כי אם מאס מאסתנו קצפת

מגילת קהלת

הבל הבלים אמר קהלת
מה יתרון לאדם בכל עמלו
דור הולך ודור בא וגו׳
וזרח השמש וכא השמש
כל הנחלים הלכים אל הים
מה שהיה הוא שיהיה
יש דבר שיאמר ראה זה
מעוות לא יוכל לתקון
כי ברוב חכמה רוב כעס
לשחוק אמרתי מהולל וגו׳
ג הגדלתי מעשי בניתי לי
כנסתי לי כסף וגו׳ עשיתי
ופניתי אני לראות וגו׳
והחכם עינו בראשו
כי יש אדם שעמלו בחכמה
ב לכל זמן ועת לכל
עת ללדת ועת למות וגו׳
עת לרחק מלחבק
את הכל עשה יפה בעתו
וגם כל האדם וגו׳ מתת
ידעתי כל אשר יעשה
מה שהיה כבר הוא וגו׳
ושם ראיתי תחת השמש
הכל הולך אל מקום אחד

מי יודע רוח בני האדם
ד ושבתי אני ואראה את
ושבח אני את המתים
וראיתי אני את כל וגו׳ קנאת
הכסיל חובק את ידיו
טוב מלא כף נחת וגו׳
טובים השנים מן האחד
ואם יתקפו וגו׳ והחוט
כי מבית הסורים יצא למלך
ה כי בא החלום ברוב ענין
כאשר תדור נדר וגו׳ טוב
אל תתן את פיך וגו׳ למה
אם עושק רש וגו׳ כי גבוה
ויתרון ארץ בכל היא
אוהב כסף לא ישבע כסף
ברבות הטובה רבו אכליה
יש רעה חולה וגו׳ עשר
ואבד העשר ההוא בענין
וגם זה רעה חולה
ו אם יוליד וגו׳ וגם קבורה
כי בהבל בא ובחשך ילך
כל עמל האדם לפיהו
מה שהיה כבר נקרא שמו
ז טוב שם משמן טוב
כי העושק יהולל חכם
טוב אחרית דבר מראשיתו

אל תבהל ברוחך וגו' כי כעס
כי בעל החכמה בעל
ביום טובה היה בטוב
אל תהי צדיק הרבה
החכמה תעז לחכם
כל זה נסיתי בחכמה
ומוצא אני כר ממות וגו'
ראה זה מצאתי וגו' אחת
אשר עוד בקשה וגו' אדם
מי כהחכם ומי יודע פשר
אני פי מלך שמור
אל תבהל מפניו תלך
באשר דבר מלך שלטון
שומר מצוה לא ידע דבר
כי לכל חפץ יש עת ומשפט
כי אינו ידע מה שיהיה
אין אדם שליט ברוח וגו' ואין
וטוב לא יהיה לרשע וגו'
יש הבל אשר נעשה על
הכל כאשר לכל
גם אהבתם גם וגו' בכל אשר
לך אכל בשמחה לחמך
ראה חיים עם אשה אשר
כל אשר תמצא ידך לעשות
שבתי וראה תחת השמש

כי גם לא ידע האדם את עתו
עוד קטנה ואנשים כה מעט
וחכמת המסכן בזויה
זבובי מות יבאיש וגו' יקר
לב חכם לימינו
אם רוח המשל תעלה
חפר גומץ וגו' ופרץ
אם קהה הברזל וגו'
אם ישך הנחש בלא לחש
אשריך ארץ וגו' בגבורה
בעצלתים יסך המקרה
לשחוק עשים לחם וגו'
גם במדעך מלך וגו' כי עוף
שלח לחמך על פני
תן חלק לשבעה וגו'
באשר אינך יודע וגו' כעצמים
בבקר זרע את זרעך
שמח בחור בילדותך
וזכר את בוראך בימי
גם מגבה וגו' כי הולך האדם
עד אשר לא ירתק וגו' ותשבר
וישב העפר על הארץ
ויתר מהמה בני הזהר ולהג
דברי חכמים כדרבונות

מגילת אסתר

ויהי בימי אחשורוש
בהראותו את עושר כבוד
ויאמרו נערי המלך וגו'
איש יהודי היה בשושן
ויהי אמן את הדסה
ויהי בהשמע וגו' ותלקח
לא הגידה אסתר וגו'
בערב הוא באה ובבקר היא
ובהגיע תר וגו' ותהי
ויעש המלך משתה גדול
אין אסתר מגדת מולדתה
בימים ההם וגו' קצף בגתן
ויודע הדבר למרדכי ויגד
אחר הדברים האלה גדל
וכל עבדי המלך וגו' ומרדכי
ויהי באמרם אליו יום ויום
ויבן בעינו וגו' ויבקש
ונשלוח ספרים ביד הרצים
ומרדכי ידע וגו' ויתלבש
ובכל מדינה וגו' אבל
ואת פתשגן וגו' ולבקש מלפניו
כל עבדי המלך וגו' ואני
ויהי ביום השלישי ותלבש
ויספר להם ויכן את כבוד
ויאמר המן אף לא הביאה
בלילה ההוא נודדה
ויבא המן וגו' ויאמר המן
ויקח המן את הלבוש ואת
וישב מרדכי אל שער המלך
עודם מדברים עמו וגו'
ותאמר אסתר איש צר
ויתלו את המן על העץ וגו'
ביום ההוא נתן המלך
ויסר המלך את טבעתו
ויאמר המלך אחשורוש
ואתם כתבו וגו' כי כתב
ומרדכי יצא מלפני המלך
ליהודים היתה אורה
כי גדול מרדכי בבית
ובבאה לפני המלך וגו' ישוב

יהושע

ויהי אחרי מות משה
כל מקום אשר תדרך כף
לא יתיצב איש וגו'
לא ימוש וגו'
כל איש אשר ימרה את פיך
וישלח יהושע בן נון מן

ויאמר למלך ירימו לאמר
ותקח האשה את שני
ותאמר אל האנשים ידעתי
ונשמע ורכס לבבינו כי ה׳
ותאמר להם וגו׳ ונחבתם
יב אך רחוק יהיה בינינם
ויאמר יהושע אל בני ישראל
ויאמר יהושע בואת תדעון
והיה בנוח בפות רגלי הכהנים
ובבא נשאי הארון וגו׳ והירדן
ויהי כאשר תם כל העם
ויהי בעלות הכהנים וגו׳ נתקו
ד ואת שתים עשרה האבנים
ה בעת ההיא אמר ה׳
ויעש לו יהושע וגו׳ ויכל
וזה הדבר אשר מל יהושע
כי מולים היו כל העם
וישבת המן ממחרת
ויהי בהיות יהושע בירחו
ויאמר שר צבא וגו׳ של נעלך
ויאמר ה׳ אל יהושע ראה
ויהי ביום השביעי וישכמו
והיותה הערי חרם
וכל כסף וזהב וכלי נחשת
וירעה העם ויתקעו בשופרות
ויחרימו את כל אשר בעיר

ויהי ה׳ את יהושע
ויכו מהם אנשי הע׳
ויקרע יהושע שמלותיו
ויאמר יהושע אהה וגו׳ למה
כי זה מה אמר אחרי
קם לך למה זה אתה נפל
ויאמר יהושע אל עכן בני שים
ויען עכן וגו׳ אמנם
וארא בשלל אדרת שנער
וישלח יהושע מלאכים
ויאמר יהושע וגו׳ יעכרך ה׳
אז כבנת יהושע מצבת
וכל ישראל וזקניו ושוטריו
ויבאו אל יהושע וגו׳ מארץ
ויאמרו אליו וגו׳ ויבאו
ויסע בני ישראל ויבאו
ולא הכום וגו׳ ולנו כל העדה
ויקרא להם יהושע וגו׳ למה
ועתה ארורים אתם
ויתנם יהושע ביום ההוא
ויהי כשמע אדוני צדק וגו׳ כי
עלה אלינו מחרמה ונהשיעה
ויהי בעסם וגו׳ וה׳ השליך
אז ידבר יהושע וגו׳ שמש
ודום השמש וירח עמד עד
רק כל ההרים השמדות

ימים רבים עשה יהושע
ואת בלעם בן בעור הקוסם
ויהי לחם הגבול יעזר
ולשבט הלוי לא נתן משה
ויגשו בני יהודה אל יהושע
בן ארבעים שנה וגו׳ ואשב
וישמע משה וגו׳ אם לא ואארץ
ושם חברון וגו׳ האדם
ויאמר כלב אשר יכה את
וילכדה עתניאל בן קנז
וידברו בני יוסף אל יהושע
ויאמרו בני יוסף לא ימצא
ואתם תכתבו וגו׳ ויריתו

וצלע האלף והיבוסי
ויעל הגורל השלישי לבני
ויהי גבול נחלתם ערשה
את הנחלות אשר נחלו
לא נפל מכל דבריו הטוב
ויברכם יהושע וישלחם
ויאמר אליהם לאמר בנכסים
אל אדים ה׳ אל אדים ה׳ הוא יודע
ואקח את אביכם את
ותעברו את הירדן ותבאו
ויאמר יהושע וגו׳ כי אלדים
ויעבד ישראל את ה׳ כל ימי
ואת עצמות יוסף אשר

שופטים

ויהי אחרי מות יהושע
ויאמר כלב אשר יכה את
וילכדה עתניאל בן קנז
ובני קני חתן משה
ויראו השומרים איש יוצא
אשר לא הורישו את יושבי
ויעל מלאך ה׳ מן הגלגל
וכי הקים ה׳ להם שפטים
ותהי עליו רוח ה׳ וישפט
ויאסף אליו את בני עמון
ואחרי כבא אליו וגו׳ ויאמר

ויבא גם הנצב וגו׳ ויצא
ויצעקו בני ישראל וגו׳ ותהא
ותשלח ותקרא לברק בן
ותאמר הלוך אלך וגו׳ כי ביד
ויזעק את סיסרא וגו׳
וסיסרא נס ברגלו וגו׳
ותשר דברה וברק
ה בצאתך וגו׳ גם עבים
מני אפרים שרשם בעמלק
ושרי ביששכר עם דברה
באו מלכים נלחמו אז נלחמו

מן שמים נלחמו וגו׳
תכרך מנשים יעל
ירח ליתד וגו׳ ומחצה
בין הגליה ברע נפל
בעד החלון וגו׳ מרוע
כן יאבדו כל איביך ה׳
יז ויהי כי זעקו בני ישראל
ויבא מלאך ה׳ וישב תחת
ויפן איש ה׳ ויאמר לך וגו׳
ויאמר אליו בית ה׳ וגו׳ חנון אפי
ויאמר איש ה׳ כי אחרה ינמך
ויבן שם גדעון וגו׳ ויקרא לו
יח ויהי בלילה ההוא ויאמר
ובנית מזבח לה׳ אלהיך
ויבא לגרעון והנה איש מספר
יט ויעש אתו גדעון לאחד
כ וישימו לו בעלי וגו׳ וגזלו
כא ויפיקו בני ישראל לעשות
ויאמר ה׳ אל בני ישראל
כא והיה היוצא אשר יצא
ויבא יפתח המצפה וגו׳
ויהי כראותו וגו׳ ואנכי פצתי
ותאמר אל אביה וגו׳ וירדתי
יא ויאמרו לו אמר נא שבלת
וישפט יפתח וגו׳ וימת
יב ויהי איש אחד מצרעה

ויראו מלאך ה׳ וגו׳ חנוך
ועתה השמרי נא ואל
ותבא האשה וגו׳ איש האלהים
ויקם וילך וגו׳ האתה האיש
ויאמר מלאך ה׳ וגו׳ מכל אשר
מכל אשר יצא מגפן היין
ויאמר לו מלאך ה׳ לנוחה
ויאמר מנוח לאשתו נמות
ותזל רוח ה׳ לפעמו וגו׳
ויאמר לו אביו וגו׳ ויאמר
ואביו ואמו לא ידעו כי מה׳
יד ויורד שמשון ואביו ואמו
וישב מימים לקחתה
ויזדחו אל כפיו וילך וחלוך
ויאמר להם מהאכל יצא
ותצלח עליו רוח ה׳ וגו׳ ויך
יז ויאמר להם שמשון נקיתי
וימצא להי הדבר נדיה
ויבקע אלהים את המכתש
וישפט את ישראל בימי
יח ויהי כי הציקה לו בדבריה
ותרא דלילה כי הגיד לה
ויאחזו בו פלשתים ויעקרו
ויהי כי טוב לבם וגו׳ קראו
והבית מלא וגו׳ ועל חגב
ויקרא שמשון אל ה׳
ויאמר

ויאמר שמשון תמת וגו׳ ויתן
ויורדו אחיו וכל בית אביהו
יא וירדו איש אחד מהר אפרים
יב ויקראו שם העיר דן
חזק חזק

שמואל

ויהי איש אחד מן הרמתים
ולו שתי נשים וגו׳ ויהי לפנות
והיא מרת נפש ותתפלל
ותדר נדר וגו׳ ונתתיה לאמחך
והנה היא מדברת על
וישכימו בבקר וישתחוו
ב ותתפלל חנה וגו׳ עלץ לבי
אין קדוש כה׳ כי אין בלתך
אל תרבו תדברו גבהה כי
שבעים בלחם נשברו וגו׳
ה׳ ממית ומחיה
ה׳ מוריש ומעשיר משפיל
מקים מעפר וגו׳ וכסא
ועלי הסיחו ישמור
ה׳ יחתו וגו׳ ויתן עז
ותהי המאמת הנעים
ומיכל קטן ותעשה לו אמו
כי פקד ה׳ את חנה
ועלי זקן וגו׳ אשר ישכבן
אם יחטא איש לאיש

ויבא איש אלהים אל עלי
ובחר הוא מכל שבטי
לכן נאם ה׳ וגו׳ כי
ואיש לא אכריח וגו׳ וכל מרבית
והיה כל הנותר וגו׳ ואמר
ג ודבר ה׳ היה יקר בימים ההם
ונר אלהים טרם יכבה
ויבא ה׳ ויתיצב ויקרא
ולכן נשבעתי לבית
ויודע כל ישראל כדן
יא ויצן והמבשר ויאמר נס
וכלתו אשת פינחס הרה
יא ויהי ארון ה׳ בשדה פלשתים
ולקחתם את ארון וגו׳ ואת
וישרגה הפרות בדרך
ויך באנשי בית שמש
ז ויקבצו המצפתה וגו׳ וישפט
ויקח שמואל וגו׳ ויזעק
ונהלך מדי שנה בשנה
ח ויהי כאשר זקן שמואל

ולא הלכו בניו בדרכיו
לו ולו היה בן וגו' משכמו
ויעבר בארץ ימיני
ויאמר לו הנה נא איש אלהים
ותענינה אותם וגו' כי זבח
יז ויקח שמואל את פך השמן
בלכתך היום מעמדי
וירדת לפני הגלגל וגו' שבעת
ויאמר שאול אל דודו וגו' ואת
וישאלו עוד בה' וחבא עוד
ויאמר שמואל וגו' הראיתם
יט הנני עמו כי נגד ה'
והלא קציר חטים היום
גם אנכי חלילה לי מחטא
יז והיה ביום מלחמת ולא
יח ותהי תרדה וגו' ותרגו
ויגידו לשאול לאמר הנה
ויאמר שאול פנו בעמ
ויבן שאול מזבח לה'
ושאול לבד המלוכה
טו כה אמר ה' צבאות פקדתי
וישמע שאול וגו' ופקדם
ויאמר שאול אל הקיני לכו
ויאמר שאול אל שמואל אשר
גם נצח ישראל לא ישקר

יא ויאמר ה' אל שמואל וגו' כי
ויאמר שמואל איך וגו' עגלת
וישלח ויבאהו והוא אדמוני
ויען אחד מהנערים ויאמר
יג ויצא איש חכים וגו'
ודוד בן איש אפרתי וגו' והאיש
יד ויג ו' הפלשתי השכם והערב
ויאמר איש ישראל וגו' והיה
וישמע אליאב וגו' ועל מי
ויאמר שאול אל דוד לא תוכל
גם את הארי גם הדוב
ויאמר הפלשתי וגו' הכלב
ויאמר הפלשתי אל דוד לכה
היום הזה יסגרך ה' בידי
וידע כל הקהל הזה כי לא
ותכבד האבן במצחו ויפל
ודרן דוד וגו' וראו הפלשתים
ויקמו אנשי ישראל ויהודה
יא ותענינה וגו' הכה שאול
ויחר שאול עין את דוד
ויהי דוד לכל דרכו משכיל
וכל ישראל ויהודה אהב את
ויקם דוד וגו' ויבלאום למלך
ו ויברוח דוד מנות ברמה וגו'
מא ויאמר הכהן וגו' הנה הא
ויולך

מב ויולך דוד משם וגו'
ויגתם את פני מלך מואב
ויישמעו וגו' ושאול ישב בגבעה
ויאמר המלך לרצים וגו' ולא
ויסוב דואג האדומי ויפגע
מג ה' סגרני ב' עליקעילת
מד ויבא אל גדרות הצאן על
הנה היום הזה ראו עינך
נאבי ראה גם ראה את
מה ויקם אדם וגו' ותיתה
ותקם ות שתתו וגו' הנה
מו ושאול נתן את מיכל בתו
ויאמר דוד אל אביתר אל
ויאמר דוד חי ה' כי אם ה'
ויקח דוד את החנית ואת
מז ויאמר דוד אל לכו עתה
מח ויאמר שאול לעבדיו בקשו
ויתרפש שאול וגו' זרך הוא
ותרא האשה את שמואל
ויאמר לה מה וגו' איש זקן
ויעש ה' לו כאשר דבר בידי
ויתן ה' גם את ישראל וגו' ומחר
ל ויהי בבא דוד וגו' ועמלקי
ותצר לדוד מאד וגו'
ויכם דוד מהנשף עד הערב
ויען כל איש רע ובליעל

לא ותכבד המלחמה אל שאול
פרק יא שמואל שם
ויהי אחרי מות שאול
בנות ישראל אל שאול
ב ואבנר בן נר שר צבא אשר
ויאמר אבנר אל יואב
ג וישלח אבנר מלאכים
יהלו על ראש יואב
ד ושני אנשים שרי גדודים
ה ויולך דוד הלוך וגדול וגו'
ו ויסף עוד דוד את כל
ויקם ויולך דוד וכל העם
ורכיבו את ארון
וישאוהו מבית אבינדב
ויבאו עד גרן וגו' כי שמטו
ויחר אף ה' בעזה ויכהו שם
ויירא דוד את ה' ביום ההוא
ולא אבה דוד להסיר אליו
ויגד למלך דוד לאמר ברך
ויהי כי צעדו נשאי ארון
ודוד מכרכר בכל עז
ודוד וכל בית ישראל מעלים
והיה ארון ה' בא עיר דוד
ויבאו את ארון ה' וגו'
ויכל דוד מהעלות העלה
וישב דוד לברך וגו' מה נכבד

ויאמר

ויאמר דוד אל מיכל לפניה
ולמיכל בת שאול לא היה ילד
ד ויהי כי ישב המלך
ואהיה עמך בכל אשר
כי ימלאו ימיך ושכבת את
אני אהיה וגו׳ אשר בהעותו
בכל הדברים האלה ובכל
ויבא המלך וגו׳ כי
וכי בעמך בישראל גוי אחד

ה ויהי אחרי כן ויך דוד את
ויך את פואב וימודם בחבל
וישם באדים וגו׳ ויהי כל
וימלך דוד וגו׳ ויהי דוד עשה
ובניהו בן יהוידע והכרתי
ו ויאמר דוד אעשה חסד
ויקח חנון את עבדי דוד
וירא יואב כי היתה אליו פני
ויגש יואב והעם אשר עמו
יא ויבתר וגו׳ חמו את אוריה
יב ויבא הלך וגו׳ ויחטל לקחת
כה אמר ה׳ הנני מקים עליך
ויאמר דוד אל נתן חטאתי
יג ותקח תמר אפר על ראשה
ולא דבר אבשלום עם אמנון
יד ואבשלום לא היה איש

ומגילחו את ראשו ונזה מקץ
וילדו לאבשלום ג׳ בנים ובת
טו ויהי מקץ ארבעים שנה
ואת אבשלום הלכו באתים
ויבא המלך ובכל ביתו וגו׳ ויעבר
ודוד עלה במעלה הזיתים
ויאמר אחיתופל אל
ואבוא עליו והוא יגע ורפה
יח ויקרא אבשלום וגו׳ ויחזק
ויאמר יואב וגו׳ ויתקעם
וישכו עשרת נערים נשאי
ואבשלם לקח ויצב לו
יט ותרץ הרשעה וגו׳ נעבר
ואף איש עמו וגו׳ ונלחו
ד ויאמר המלך אל עמשא
ותקרא אשה וחכמה וגו׳
אנכי שלמי אמוני ישראל
ויען יואב ויאמר חלילה
לא כן הדבר כי איש מהר
ותבוא האשה אל כל העם
כא ויהי רעב וגו׳ ויאמר
ויקרא המלך לגבעונים
ויאמר דוד וגו׳ מה אעשה
ויאמרו לו וגו׳ אין לנו בסף
ויאמרו אל המלך האיש אשר
יותן לנו שבעה אנשים

ויקח המלך את שני בני רצפה
ותקח רצפה בת איה את השק
ויגד לדוד את אשר עשתה
ויקברו את עצמות שאול
וישבי בנב אשר בילדי הרפה
ויער לו אבישי וגו׳
כב וירכב על כרוב וגו׳
ואיבי תתה לי ערף

כג אמר אדני ישראל וגו׳ צדיק
את שמות הגבורים וגו׳
והוא חנית וגו׳ ונזל
ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים
כד ויתן יואב את מספר מפקד
ויתן ה׳ דבר בישראל בהבקר
ויאמר ארונה וגו׳ ראה הבקר
ויאמר המלך אל ארונה וגו׳ בכסף

מלכים

ויהי המלך דוד זקן וגו׳
ולא יעמו אביו מימו ואתו
ויאמר המלך להם קחו
ומשח אותו שם צדוק
ויען בניהו בן יהוידע
ד ויקרבו ימי דוד למות
וגם אתה ידעת את אשר
והימים אשר וגו׳ ובירושלים
והשמעה באה עד יואב
ויבא בניהו אל אהל וגו׳ וישב
ויאמר לו המלך עשה
והשיב ה׳ את דמו על ראשו
ה בגבעון נראה ה׳ אל שלמה
ויאמר המלך זאת אמרת
ויען המלך וגו׳ היא אמו
ז יהודה וישראל רבים כחול

ושלכת הזה מושל בכל
ויהי לחם שלמה ליום אחד
כי הוא רודה בכל עבר
ויהי לשלמה מ׳ אלף ארות
וכלכלו הנצבים האלה אל
ויתן אלהים חכמה לשלמה
ויהי דבר שלשת אלפים
ויהי דבר על העצים וגו׳
ז וישלח חירם וגו׳ כי אהב
ועתה הניח וגו׳ אין שטן ואין
ושלמה נתן לחירם כ׳ אלף
ט ויעש לבית חלוני
והבית בהבנתו אבן
ויבן שלמה את הבית ויכלהו
ויבן את בית יער הלבנון
ואולם הכסא אשר ישפט שם

יז בן אשה אלמנה הוא
ויעש את הים טוצק עשר
דעביו שפח וגו׳ אלפים בת
ועל המסגרות אשר בין
המעשה האופנים כמעשה
והספות וגו׳ והפרחות לדלתות
ותשלם כל המלאכה אשר
יח ויאריכו הנדים וגו׳
ולא יכלו הכהנים לעמוד
אמר שלמה ה׳ אמר
בנה בניתי בית זבל לך
רק אתה לא תבנה הבית
כי האמנם ישב אלהים
ופנית וגו׳ לשמע אל הרנה
וגם אל הנכרי אשר לא מעמך
אתה תשמע וגו׳ ועשית ככל
כו ויהי כגלות שלמה להתפלל
ויכבת שלמה את זבח
ביום ההוא קדש וגו׳ כי
ביום הח׳ שלח את העם וגו׳
ויאמר ה׳ אליו וגו׳ והיו
ומלכת שבא שמעת את
יהי ה׳ אלהיך ברוך
וגם אני חרים אשר נשא וחב
ששים מעלות לכסא וראש
וכל הארץ מבקשים את פני

ויתן המלך את הכסף
ויד המלך שלמה אחב ושים
ויהי לעת זקנת שלמה
כי ששת חדשים ישב שם יואב
ולבנו אתו וגו׳ ותער
וישלח המלך וגו׳ והמלך
ואמר ירבעם בלבו
ויועץ המלך ויעש שני עגלי
וישם את האחד בבית א׳
ויעש ירבעם חג בחדש
ויקרא על המזבח בדבר
ותיבש ידו אשר שלח עליו
ותעש כן אשת וגו׳ ואחיהו
ויקח את אצעות בית ה׳
ויתר כל דברי וגו׳ רק לעת
ויאמר אליהו התשבי וגו׳ הי
והיה מהנחל וגו׳ ואת הערבים
ותערבים מביאים לו
קום לך צרפתה אשר לצידון
ויקרא אל ה׳ וגו׳ הגם על האלמנה
ויקח אליהו וגו׳ ויאמר
ויהי ימים רבים ודבר ה׳
ויקרא אחאב אל עבדיהו
הלא הגד לאדני את
ויגש אליהו אל כל העם

ויאמר

ויאמר אליהו אל העם אני
ויתנו לנו שנים פרים
ויאמר אליהו וגו׳ בחרו לכם
ויקחו את הפר וגו׳ ואין קול
ויקח אליהו שתים עשרה אבנים
ויהי בעלות המנחה וגו׳ ה׳ אלהי
עננו ה׳ עננו
ותפל אש ה׳ ותאכל את העלה
ויעלה אחאב וגו׳ ואליהו
יא ויאמר צא ועמדת בהר
וישב מאחריו וגו׳ ובכלי הבקר
ו כה אמר בן הדד כספך
כי אם כעת מחר אשלח את
ויקרא מלך ישראל לכל זקני
ויצא מלך ישראל ויך
ויהי לתשובת השנה ויפקד
ויגש איש האלהים ויאמר אל
והושיבו שנים אנשים בני
כב ומלך ישראל והושפט מלך
ועתה הנה נתן ה׳ וגו׳ וה׳ דבר
ואמר מיכיהו אם שוב תשוב

מלכים ב׳

ויענה אליה וגו׳ ואם איש
ויבר מלאך ה׳ וגו׳ רד
ה ויצאו בני הנביאים וגו׳ לקח

ויקח וגו׳ ויבח את המים
ויהי כעברם וגו׳ ויהי נא פי
ויהי המה וגו׳ ויעל
ויאמרו אנשי וגו׳ והמים
ויאמר קחו לי צלוחית חדשה
ז וילך וישלח וגו׳ מלך מואב
וילך מלך ישראל וגו׳ ויסבו
ויאמר מלך ישראל אמרה כי
ויאמר אלישע וגו׳ מה לי ולך
ויאמר אלישע חי ה׳ צבאות
ויאמר כה אמר ה׳ עשה
כי כה אמר ה׳ לא תראו
ונקל זאת בעני ה׳
יח והבא ותגד לאיש האלהים
ותאמר אל אישה הנה נא
ויאמר למועד הזה כעת חיה
ותבא אל איש האלהים וגו׳ ויגש
וישב וילך וגו׳ ויעל ויגהר
ח ונעמן שר צבא מלך ארם
ויגשו עבדיו ודברו אליו
וירד ויטבול בירדן שבע
וישב אל איש האלהים וגו׳ ויאמר
ויאמר גיחזי נער אלישע
וירדוף גיחזי אחר נעמן
וצרעת נעמן תדבק בך
ו ויתפלל אלישע וגו׳ ויפקח

ויהי ריב גדול בשמרון
ויהי כשמע המלך וגו׳ ויקרע
א ויהי הוא מספר למלך
ב ויהוא מלא יוד בקשת
אם לא את דמי נבות וגו׳
ג ויעש יהואש הישר בעיני
ולא הרשיעו את הבעלים
ד כי לא הרשאר ליהואחז
ויחזק ה׳ אותם ויהיעם
ה הוא השיב וגו׳ בדבר ה׳
ולא דבר ה׳ לעשות את שם
ו ויגערו את המלך ויהי
ויעכב עריה וגו׳ ומלך יותם
ז ויבא מלך אשור בגבל
את ה׳ הוי יראים ואת אדוניהם

ויגל מלך אשור את ישראל
ט ביד מלאכיך הרפת
ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך ה׳
יהוי הוא כשתרוה בית נסרך
יא שובו מאשרתו וגו׳ הנני רפא
יב וגם זה נתן שלך מעשה
יג ויתר דברי יהויקים ומל
ואת כל אנשי הדיל וגו׳ ויחרש
יד ואת בני צדקיהו וגו׳ ואת
ובחדש הרביעי בא
ויקרו רב סרסים וגו׳
ומן העיר לקרו וגו׳ וחמשה
ואחרתו אחרת הבוד
הון הון

ישעיה

חזון ישעיהו בן אמוץ
שמעו שמים והאזיני ארץ
יד ע׳ שור קנהו ומנהו
הוי גוי חטא עם כבד עון
הדשיכם וגו׳ נלאתי נשוא
ובפרשכם כפיכם וגו׳ גם
רחצו הזכו הסירו רע
למדו היטב דרשו משפט

לבו נגאה ונכפרה וגו׳ אם יהי
נא קה קלה קלה בית קלה
נאם ואמנו ושמעתם
איכה היתה וגו׳ מזנה
כספך היה לסיגים סבאיך
שריך סוררים וגו׳ יתום לא
ואשיבה שפטיך כבראשונה
ציון במשפט תפדה ושביה
והלכו

ג והלכו עמים רבים וגו׳ כי
בית יעקב לכו ונלכה
עני נמרות אדם וגו׳ ונשגב
כי יום לה׳ צבאות על כל גאה
ואת גבעות הנשאים וגו׳
והצלילים כליל יחלף
ומאד מעשות צרים וגו׳
ביום ההוא ישליך האדם
אדילו לכם מן האדם אשר
ט כי יתפש איש וגו׳ שמלה
חברת מנוחם ענתה בם
אמרו צדיק כי טוב
אוי לרשע רע כי גמול
נצב לריב ה׳ ועמד וגו׳
ה׳ במשפט יבא וגו׳ ואתם
ואמר ה׳ יען כי גבהו
ושפחו ה׳ קדקד בנות ציון
ופתיך בחרוב ישלו
ה׳ והיה הנשאר בציון וגו׳
אם רחץ ה׳ את צאת בנות
וברא ה׳ על כל מכון
וסכה תהיה וגו׳ ולמחסה
יא ויקקהו ויסקלהו וגו׳ ויקן
מה לעשות עוד לכרמי
ואשיגהו בתוהו וגו׳ ועלה
כי כרם ה׳ צבאות בית

הוי משכימי בבקר שכר ירדפו
לאן גלה עמי וגו׳ והמון
לכן הרחיבה שאול נפשה
ותגבה ה׳ צבאות במשפט
הוי מושכי העון בחבלי השוא
ואומרים ימהר יחישה
הוי אמרים לשרות יין
מצדיקי רשע עקב שוחד
לכן כאכל קש לשון אש
יב בשרת פרת המלך עזיהו
שרפים עמדים ממעל לו וגו׳
ויקרא זה אל זה ואמר
וינע אמות הספים וגו׳
ויעף אל אחד מן השרפים
ואשמע את קול ה׳ אמר
ד ויהי ביומי אחז בן יותם
ויגד לבית דוד וגו׳ וינע לבבו
ואמר ה׳ אל ישעיהו צא נא
שאל לך אות מעם ה׳
ומגמר ודבש יאכל וגו׳
והיה ביום ההוא ישרק ה׳
והיה ביום ההוא יגלח
ה ויומר ה׳ אליקרא שמו
ויסף ה׳ דבר אלי עוד
יען כי מאס העם הזה

ולכן הנה ה׳ מעלה וגו׳ את
צור תעודת ותחום תורה
וחביתילה המסתיר פניו
והנה אנכי והילדים אשר
ומי יאמרו אליכם דרשו
כי לא מיעף וגו׳ ולקל ארצה
כי את על סבלו ואת מטות
כי כל מאון סאן ברגש
כי ילד ילד לנו וגו׳ ויקרא
לגדולה המשרה ולשלום
הוי המחוקקים חוקקי און
כי אמר בכח ידי עשיתי
לכן ישלח האדון וגו׳ ותחות
והיה אור ישראל לאש
ויצא חטר מגזע ישי ונצר
ונחה עליו רוח ה׳
ופרדה ודב ורעה וגו׳
והיה ביום ההוא וגו׳ שרש
והיה וגו׳ וסרה ה׳
וסרה קנאת אפרים
ויעפו בכתף פלשתים ימה
ואמרת ביום ההוא אודך
הנה אל ישועתי אבטח ולא
ורבנו וגו׳ ושיריים
כי ירחם וגו׳ ונלוה הגר
ולקחום עמים והביאום

ונשאת המשל הזה על מלך
שבר ה׳ מטה רשעים וגו׳
איך נפלת משמים וגו׳
ואתה אמרת בלבבך
אעלה על במתי עב
אך אל שאול תורד וגו׳
שם תבל וגו׳ אסדיר לא
ואתה השלכת מקברך
ושמתיה למורש וגו׳ ומאמאתיה
ומה יענה וגו׳ כי ה׳
משא מואב כי ביליל וגו׳
והיה כי נראה כי נלאה
ביום נמצה וגו׳ וכאב
הוי המון עמים רבים
יעזבו יחדו וגו׳ ונקן עליו
משא מצרים הנה ה׳
וסכסכתי מצרים וגו׳
והאגיחו וגו׳ קנה וסוף
אך אולים שרי צען חכמי
ביום ההוא יהיה מצרים
כן יגהג מלך אשור את
הזדות קשה הגדו וגו׳ עלי
ערך השלחן צפה הצפית
והנה זה בא וגו׳ נפלה נפלה
בדשתי וכן גרני אשר שמעתי
משא דומה אלי קרא

אמר

אמר שמר אתא בקר
כי מפני חרבות נדדו וגו׳
כי משא גיא חזיון וגו׳
ויגל את מסך יהודה וגו׳
כה אמר ה׳ וגו׳ לך בא אל
סוכן לך פה ומי לך פה
הנה ה׳ מטלטלך טלטלה
והלבשתיו כתנתך וגו׳
ותקעתיו יתד במקום נאמן
כאשר שמע לצרים
הזאת לבטח עליהם מימי
מי יתן ארת וגו׳ אשר
הן ארץ כשדים זה העם
ותית מחרה ואתנה וגו׳
תמה ישאו קולם ירנו
מכנף הארץ וגו׳ הזילו
והיה ביום ההוא יפקד וגו׳
והפרה הלבנה וגו׳ ונגה וקנאה
בלע המות לנצח
ואמר ביום ההוא הנה אלהינו
ומבצר משגב חומתיך
פתחו שערים ויבא גוי צדיק
יצר סמוך תצר וגו׳
בטחו בה וגו׳ כי ביה ה׳ צור
אף ארח משפטיך וגו׳

נפשי אותיך וגו׳ כי
יחן רשע וגו׳ בארץ נכחות
יספרת לנו ה׳ וגו׳
ה׳ בצר פקדוך וגו׳
לך עמי בא בחדריך וגו׳ וחבי
ביום ההוא כרם חמר
אני ה׳ נצרה לרגעים וגו׳
חמה אין לי וגו׳ אפשיעה
אז יחזק במעוזי וגו׳
בהאסאה בשלחה תריבנה
כי עיר בצורה וגו׳ שם ירעה
והיה וגו׳ יתקע בשופר
ברגלים תרמסנה עטרת
וגם אלה בין שגו וגו׳
את מי יורה דעה וגו׳
לכן כה אמר וגו׳ דיגני יסי
כי קצר הכצע מהשתרע
הוי אריאל אריאל
כי נסך עליכם ה׳ רוח
לכן הנני וגו׳ ואמרת
הוי המעמיקים מה׳ וגו׳
לכן כה אמר ה׳ אל בית
כי כה אמר וגו׳ בשובה
ולכן יחכה ה׳ לחנכם
כי עם בציון ישב וגו׳ הנן

ונתן

ונתן לכם וגו׳ ולא יבקש
ונתן מטר זרעך אשר
זרעת על כל זרע גבורת
והיה אור הלבנה וגו׳ ומזרח
דשיר יהיה לכם כלילה
והיה כל מעבר מצרים וגו׳
כי ערוך מאתמול
גם נמא דובים וגו׳ ואת
כאשר יזנה הארי והכפיר
וטליע וגו׳ נאם ה׳ אשר
והיה מעשה הצדקה
וישב עמי בנוה שלום
אשרינם וגו׳ משלחי
הוי שורד ואתה לא שדוד
והיה אמונת וגו׳ יראת
הן ארואלם מעקו חצה
תהרה חשש ותלדו קש
והיו עמים משרפות
פרחו בציון הנאיכם וגו׳
הלך צרקות וגו׳ אומם
הנא מרוכים יסכן
מלך ביפי תחזנה
ארץ עכם נוקו לא תראה
הנה ציון קריית מועדנו
כי גם שם אדיר וגו׳ ונו׳ אדיר

כי ה׳ שמשנו ה׳ מחוקקנו
כי רחמתה בשמים ותיבי
חרב לה וגו׳ כי זכה לה
ונדחנכו נטליה לקרת
לילרין ונמכם לא תכבדת
וירשוה קנות וגו׳ ונמות
דרשו מעל ספר ה׳ וגו׳
ישישים מדבר ועיה
פרחו ורשרת ורגל וגו׳
חזקו ידים רפות וגו׳
אמרו לנמהרי לב וגו׳ הנה
אז תפקחנה עיני עורים
אז ידלג כאיל פסח וגו׳
והיה שם מסלול וארח
ופדוי ה׳ ישבון ובאו ציון
ורדו בארבע עשרה
עד באי ולקחתי אתכם
כי בכל אלי הארצות הלה
ואמרו אלי וגו׳ יום נקמה
ה׳ כבאות אלהי ישראל
כיד עבדיך חרפת וגו׳ אני
ויאמר כלאך ה׳ ויכה וגו׳
בשים ה׳ המסלה חזקיהו
הלך ואמרת אל חזקיהו
מכתב לחזקיהו וגו׳
אמרתי לא אראה את

ה׳ עליהם יהיו וגו׳ ותחליטני
חנה לשלום מר לי כד
ואמר חזקיהו מה אות
כעה והוא שלח מראיך
ויבא ישעיהו וגו׳ מארץ
הנה ימים באים ונשא כל
נחמו נחמו עמי יאמר
דברו על לב ירושלם וקראו
כל גיא ינשא וכל הר וגו׳
הגלה כמדבר ה׳ וגו׳
יבש חציר נבל ציץ וגו׳
כי כמה בשעלו כם
הן גוים כמר כדלי ופש הן
ולבנון אין די ביער וגו׳
כל הגוים כאין נגדו וגו׳
הישבקל הגדרן
אה מל נמנע וגו׳ נגא מלקע
ואל מי ותערכו ואשיתו אמרי
שאו מרום עיניכם וראו
למה תאמר וגו׳ נסתרה
והלא ידעת וגו׳ לא ייעף
נתן ליעף כח וגו׳
כי הנער בנערותו מלין
ירדפם יעבור שלום
ראו אויבים ותראו וגו׳
ויחזק חרש את צרף וגו׳

והתה ישראל עבדי
אל תירא כי עמך אני
אל תיראי תולעת יעקב
ויגרש רוח ויגשאם
אפתח על שפיים נהרות
אתן במדבר ארז שטה
הן אתם נצן ופעלכם
ויגרורו ממצן וגו׳
ראמן לציון הנה הנם
כה אמר הא׳ וגו׳ נתן
אני ה׳ ויהוא שמי וגו׳
הראשנות הנדו כאו
ישאו מדבר וגו׳ יהוה
ה׳ כגבור יצא כאיש
ומלכתי יעיש בדרך לא
ה׳ חפץ למען
ויעתה כה אמר ה׳ בוראך
כי תעבר במים אתך וגו׳
כי אני ה׳ אלהיך קדוש ישראל
מאשר יקרת וגו׳ ואתן
אמר לצפון ולתימן
כל הנקרא בשמי ולכבודי
אתם עדי נאם וגו׳ לפני לא
אנכי הנחתי
גם מיום אני הוא וגו׳
כה אמר ה׳ וגו׳ למענכם

כה אמר ה׳ הנותן בים
הגני עשה חדשה וגו׳ אף
עם זו יצרתי לי תהלתי וגו׳
כה אמר ה׳ וגו׳ אל תירא
זה יאמר לה׳ אני ודי
כה אמר ה׳ וגו׳ אני ראשון ואני
דן כל חבירו וגו׳ וחרשים
חרש עצים וגו׳ בתפארת
לא ידעו ולא יבינו
רגו שמים כי עשה ה׳
אנכי ה׳ עשה כל נטה שמים
מפר אתות בדיים וגו׳
מקים דבר וגו׳ האמר
יוצר אור ובורא
ורעפו שמים וגו׳ תפתח
כה אמר ה׳ קדוש וגו׳ האותיות
אנכי עשיתי וגו׳ אני ידי
כי כה אמר ה׳ בורא השמים
שמעו אלי בית יעקב
ויעד נקנה אני וגו׳ אני
ישאתיו על כתף וגו׳
מגיד מראשית אחרית וגו׳
קוראא ממזרח עיט וגו׳
שמעו אלי אבירי לב

קחי ריחיים ושחני קמח
גאלנו ה׳ צבאות שמו
קצפתי על עמי חללתי
ועתה שמע נא יעקב עבדי
נלאית ברוב וגו׳ מודיעים
ואגיד לך מאז בגברם
למען שמי אאריך אפי
שמע אלי יעקב וישראל
אף ידי יסדה ארץ
אני אני דברתי אף קראתיו
קרבו אלי וגו׳ לא מראש
כה אמר ה׳ גאלך קדוש
לוא הקשבת למצותי ויהי
אין שלום אמר ה׳ לרשעים
ואאמר לי עבדי אתה
ואני אמרתי לריק יגעתי
כה אמר ה׳ גאל ישראל
לאמר לאסורים צאו וגו׳
הנה אלה מרחוק יבאו
רנו שמים וגו׳ כי נחם ה׳
שאי סביב וגו׳ כי כלם
כה אמר ה׳ וגו׳ והביאו
ורגו מלכים אסגיך
ואגלתי את מונך
כה אמר ה׳ איה ספר
גוי נתתי למכים ולחיי

מי בכם ירא ה׳ שמע בקול
הן כלכם קודחי אש וגו׳
שמעו אלי וגו׳ והביטו אל
כי נחם ה׳ ציון וגו׳ וישם
ויקשיבו אלי עמי
שאו לשמים עיניכם
ופדויי ה׳ ישובון ובאו
אנכי אנכי הוא מנחמכם
ותשכח ה׳ עשך
מריר צעה להפרתך וגו׳
ואשים דבר פיך ובצל ידי
ושמתיה ביד וגו׳ אשר
מה נאוו על ההרים רגלי
כי לא בחפזון תצאו וגו׳ כי
דתנעי מעפר קומי
הה הפץ דכאו וגו׳ יראה
לכן אחלק לו ברבים וגו׳ תחת
רני עקרה לא ילדה
הרחיבי מקום אהלך
כי ימין ושמאל תפרצי וגו׳
כי בעליך עשיך וגו׳
כי מי נח זאת לי
כי ההרים ימושו והגבעות
עניה סערה וגו׳ הנה אנכי
ושמתי כדכד שמשתיך
וכל בניך למודי ה׳

הן אנכי בראתי חרש
כל כלי יוצר עליך לא יצלח
הוי כל צמא
למה תשקלו כסף
הטו אזנכם ולכו וגו׳ שמעו
דרשו ה׳ בהמצאו קראהו
יעזב רשע דרכו וגו׳
כי כאשר ירד הגשם
כן יהיה דברי אשר יצא
תחת הנעצוץ יעלה ברוש
כה אמר ה׳ שמרו
אשרי אנוש וגו׳ שמר
ואל יאמר בן הנכר
ובני הנכר הנלוים על ה׳
והביאותים אל הר קדשי
יבא שלום ינוחו על
מעוקן ילך
ואמר סלו סלו פנו דרך
כי כה אמר רם ונשא
כי לא לעולם אריב וגו׳
בעון בצע קצפתי וגו׳
דרכיו ראיתי וארפאהו
כרא נב שפתים
והרשעים כים נגרש
ואותי יום יום ידרשון
הן לריב וגו׳ ולהכות באגרוף

והלא מרים לדעב
אז יבקע כשחר אורך
אז תקרא וה׳ יענה וגו׳
ורצפך לדעב נפשך וגו׳
ונחך ה׳ תמיד וגו׳ והיית
אם תשיב משבת וגו׳
נגשה כשרים קיר
וירא כי אין איש וישתומם
ולבש צדקה כשרין
ובא לציון גואל ולשבי פשע
ואני זאת בריתי וגו׳ לא
קומי עורי כי בא אורך
כי הנה החושך יכסה ארץ
והלכו גוים לאורך
כי אלה כיום תעופפה
כי רגזו וגו׳ ורננים
הוסת הנחמים וגו׳ ושבתי
לא יהיה לך עוד השמש
ועמך כלם צדיקים
הקטן יהיה לאלף וגו׳ אני
רוחי יי עלי יען משח ה׳
ואתם כהני ה׳ תקראו
תחת כשתכם וגו׳ לכן בארצם
כי אני ה׳ אוהב משפט
ונזיע מוסר רעש

שרש אשיש וגו׳ וכמלה
על חומותיך ירושלם
עברו עברו וגו׳ סלו סלו
הנה ה׳ וגו׳ הנה ישעך
מי זה בא מאדום
מרוע אדום ללבושך
פורה דרכתי
כי יום נקם בלבי
בכל צרתם לו צר ומלאך
וזכר ימי עולם
מוליך לימין משה
הבט משמים וראה
כי אתה אבינו כי אברהם
לטה תתענו וגו׳ שוב
בקרה אנשי המפעם
ובעלם לא שמעו וגו׳ עין
ואין קורא בשמך וגו׳
ועתה ה׳ אבינו אתה
עיר קדשך וגו׳ ציון מדבר
נדרשתי ללא וגו׳ הנני
כה אמר ה׳ כאשר ימצא
והיה השרון לנוה צאן
לכן כה אמר יי אדים הנה
והנחתם שמכם לשבועה
אשר הכתבתם וגו׳ כי
כי הנני בורא שמים חדשים

וגלתי בירושלם וגו׳ ולא ישמע
לא יהיה משם וגו׳ הנער
לא יבנו ואחר וגו׳ כי כימי
והיה מרם יקראו ואני אענה
ואב ונפלת וגו׳ הנש
כה אמר ה׳ והשבים כמסאי
ואת כל אלה ידי עשתה
שמהם ושמר מגת איש

קול שאון מעיר
בשרם ירחיל ילדה
כי כה אמר ה׳ הנני נטה
כי באש יי נשפט ובחרבו
המתקדשים והמטהרים
והביאו את כל אחיכם מכל
כי כאשר השמים החדשים
והיה מדי חדש בחדשו
ויצאו וראו בפגרי האנשים
חזק חזק

ירמיה

דברי ירמיהו בן חלקיהו
ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו
בשרם אצרך בבטן
ואמר ה׳ אלי לא תאמר
ראית הפקדתיך היום
ויהי דבר ה׳ אלי לאמר
הלוך וקראת וגו׳ זכרתי
קדש ישראל לה׳ ראשית
שמעו דבר ה׳ בית יעקב
כה אמר ה׳ מה מצאו אבותיכם
ולא אמרו איה ה׳ המעלה
ואביא אתכם אל ארץ הכרמל

כי שתים רעות עשה עמי
ואנכי נטעתיך שורק
כי אם תכבסי בנתר
פרא לעד מדבר באות
אמרים לעץ אבי אתה
הדור אתם ראו דבר ה׳
התשכח בתולה עדיה
גם בכנפיך נמצא דם נפשות
לאמר קום ושלח איש
שאו עיניך וגו׳ ותחניפי ארץ
ויבנו רבבים וגו׳ ובצה
הלך וקראת את הדברים
ביעת הוא יקראו

ואנכי אמרתי אך
שוגו בנים שובבים
נשכבה בבשתנו ותכסנו
ו ונשבעת וגו׳ והתברכו
עלה אריה מסבכו ומשחית
גבסי מדינת לבך ירושלם
מי בעי אוחילה קידות
כי אויל עמי אותי לא
ראיתי את הארץ והנה
כי קול כחולה וגו׳ כי עיפה
ה שוטטו בחוצות ירושלם
יי עיניך וגו׳ חזקו פניהם
על כן הכם אריה מיער
טוסים מיזנים משבים
העל אלה לא אפקד
בחשו בה׳ ויאמרו לא
דאותי לא תיראו וגו׳ אשר שמתי
ו עם חול קלב קמח
י קלב קלח הו דעב
ולא אמרו בלבבם נירא נא
עשנות כם הטו אלה
ו על מי אדברה וגו׳ הנה
בסף נמאס קראו להם
ז ואתה אל תתפלל
הבנים וגו׳ לעשות כונים
ותשבתי מעדי יהודה וגו׳ קול
יא גם חסידה בשמים ידעה

מדן נשמע נחרת סוסיו
ט מי יתנני במדבר מלון
וידרכו את לשונם קשתם
א יתהלל חכם בחכמתו
כי אם בזאת יתהלל וגו׳
על מצרים וגו׳ וכל בית ישראל
כה אמר ה׳ אל ירך
בכסף ובזהב יפחו כמסמרות
כתמר מקשה וגו׳ אל תיראו
מאין כמוך ה׳ גדול אתה
כי לא יראך מלך הגוים
וכאחת יבערו ויכסלו
וה׳ אלהים אמת
כדנא תאמרון להום
עשה ארץ בכחו מכין תבל
נבער כל אדם מדעת
לא כאלה חלק יעקב
יא דת דעון יפה פרי תאר
וה׳ צבאות המוטע אותך
לכן כה אמר ה׳ וגו׳ הבחורים
ושאריתי לא תהיה להם
יב צדיק אתה ה׳ וגו׳ מדוע
כי את רגלים רצתה ויגאוך
עזבתי את בית נחלתי
היתה לי נחלתי וגו׳ נתנה
כה אמר ה׳ על כל שכני

יא כי כאשר ידבק האזור אל
שמעו והאזינו אל תגבהו
תנו לה׳ אלהיכם כבוד
אמר למלך וגו׳ כי ירד
מה תאמרי כי יפקד עליך
יי אם עניני עון בנו וגו׳
מקורת ישראל מושיעו
הבאם מאסת את יהודה
טו ואמר ה׳ וגו׳ שלח
עצמו לי אלמנותו מחול
אמלה ילדת ושבעה
נמצאו דבריך ואכלם
יי ממתי תהלאים ימתו
כי כה אמר ה׳ וגו׳ כי אספתי
כי כה אמר ה׳ וגו׳ קול ששון
ה׳ עוי ומעוי ומנוסי כיום צרה
יי ברוך הגבר אשר יבטח
ותיה כעץ וגו׳ ועל יובל
אני ה׳ חוקר לב בחן
כמא בבוד מרום מראשון
ג ג לון מי לד קחם קמב
ד ה מם מנע קמא הא כם
רפאני ה׳ וארפא הושיעני
יי ואיום בית ר׳ ר׳ יצר
דמעוצר הזה לא אוכל
רגע ארבר על גוי ועל
ושב הגוי ההוא מרעתו

יי ובנו את וגו׳ ולא עלתה
ד ואתה פשחור וכל ישבי
ארור הוא אשר ילדתי בו
כא בית דוד כה אמר ה׳ דינו
כב אל תבכו למת ואל תנדו
קבורת המור יקבר סחוב
חי אני נאם ה׳ כי אם יהיה
הנעב נבזה נפוץ האיש
כה אמר ה׳ כתבו את האיש
כו הנה ימים באים וגו׳ והקימותי
לכן כה אמר ה׳ וגו׳ כי כאת
האלדי מקרב אני נאם ה׳
אם יסתר איש וגו׳ הלא את השמים
ר מם ג מ כח פם קו קנא פמה קמח
ו קנא מסם קמר קמר קמו קמם רבם ומו ושג
הלא כה דברי כאש וגו׳
כה כי כה אמר וגו׳ קח את כוס
כי ואם נבאים הם ואם יש
לכן כה אמר ה׳ הנני
כא אחרי צאת וגו׳ ותוארש
כי אנכי ידעתי את המחשבות
ולקוח מהם קללה וגו׳ אשר
ועתה למה לא גערת בירמיהו
ל הוי כי גדול וגו׳ ועת צרה
ואתה אל תירא עבדי יעקב
כי אעלה ארכה וגו׳ ציון
והיו בגוי בקרים ונו׳ ופקדתי

לא כה אמר ה׳ מצא חן במדבר
מרחוק ה׳ נראה לי ואהבת
כי כה אמר ה׳ רנו ליעקב
וגילו מראש האומות קולו
בבכי יבאו וגו׳ כי הייתי
אב לישראל וגו׳ והפכתי
כה אמר ה׳ קול ברמה נשמע
מנע קולך מבכי וענגך
כי אחרי שובי נחמתי
הכן יקיר לי אפרים מי כמוני
כה אמר ה׳ וגו׳ עוד יאמרו
לא בימים ההם לא יאמרו עוד
כה אמר ה׳ נתן שמש לאור
כה אמר ה׳ אם ימדו שמים
אתה ה׳ אדם הנה אתה
כי על אפי ועל חמתי הייתה
לא קול ששון וקול שמחה
בהרי הרר וגו׳ עד תעבורנה
כה אמר ה׳ אם לא בריתי
לא לכן כה וגו׳ לא יכרת
לב ויהי בקרא יהודה שלש
לג ויבשנו את ירמיהו
ויישב ירמיהו וגו׳ והיה
לד ויבאו כל שרי מלך בבל
לה ובא והכה וגו׳ אשר לורב
לו כה אמר ה׳ הנני נתן את
אמרתי וגו׳ יגעתי באנחתי
לז קולה כנחש ילך כי
לח אני ידעתי נאם ה׳ עברתו
על כן לבי למואב כחלילים
לט כלכדה הקריות וגו׳ והיה לב
מ לכן הנה ימים באים נאם ה׳
כי הנה קמן נתתיך בגוים
מא לכן שמעו עצת וגו׳ אם לא
מב כקול גפלם רעשה הארץ
מג הנה כנשר יעלה ודאה
לקדר ולכסלות חצור
מד ושמרתי הבאר בעלם
מה בשנה אמנם וגו׳ הנה אחרית
מו שה פעורה ישראל
פתח ה׳ את אוצרו
מז כה אמר ה׳ עבאות עשוקים
מח גאלם חזק ה׳ צבאות שמו
מט כום הוב בבל ביד ה׳
מא רפאנו את בבל ולא
מב הזניא ה׳ את צדקתינו
מג עשה ארן בכחו מכין תבל
מד ונמסי ושאדי על בבל ואמר
מה ונקדתי על בל בבבל
מו הדמר אשר עה וגו׳ שריה
מז ואת עני צדקיהו עוד
מח ויקח רב סרדים וגו׳ שמרי

יחזקאל

ב ויהי בשלשים שנה וגו׳ נפתחו
ג וארא והנה רוח סערה באה
ד ורגליהם רגל ישרה
ה ודמות פניהם פני
ו ודמות החיות מראיהם
ז והחיות רצוא ושוב
ח וארא החיות והנה אופן אחד
ט על אחד יהיה שם הרוח
י ודמות פניהם פני אדם
יא ויהי קול וגו׳ כמעמדם ורפינה
יב ומעל לרקיע אשר על
יג כמראה הקשת אשר יהיה
יד ויאמר אלי בן אדם
טו ותשאני רוח ואשמע
יז בן אדם נשא נתתיך לבית
יח ותהי עלי שם וגו׳ קום צא
יט ואתה קח לך חטין
כ ומים במשורה תשתה
כא כה אמר וגו׳ את ירושלם
כב החכם קח למכה רשע
כג כמסגר מרוצות ישליכו
כד והבאתי רע עים ורשו את
כה וישלח תבנית וגו׳ אשר
כו ויאמר אלי בן אדם שא
כז ויקרא באזני קול גדול
כח והנה ששה אנשים וגו׳ ואיש
כט ויאמר אלי שון בית ישראל
ל והנה האיש לבוש הבדים
לא ויאמר אל האיש לבש
לב וקול כנפי הכרבים נשמע
לג וירא לכרבים תבנית יד
לד וירמו הכרבים הוא החיה
לה ונתתי לחם וגו׳ והפרתי
לו בן אדם מה המשל וגו׳ יארכו
לז והתהלכה ארתי אל עמי
לח והנה נותרת בה פליטה
לט הנה בהיותו תמים לא
מ ואמרת וגו׳ מברתיך
מא לא תבכה עליך וגו׳ והשלכו
מב ואעבר עליך ואראך
מג רבבה כצמח
מד ואענך וגו׳ והנה עתך
מה ואריחך במים
מו ואלבשך רקמה וגו׳
מז ואעדך עדי ואתנה צמידים
מח ואתן נזם וגו׳ ועטרת
מט ויצא לך שם בגוים ביפיך
נ ולהטי אשר נתתי לך

ותבני לך וגו׳ ותתעבי את
האשה ותמנאפת תחת
לבן זונה שמעי דבר ה׳
הנה כל המשל עליך
הנה זה היה עון וגו׳ ויד
ואחותיך סדם ובנותיה
יז ויקח מזרעונו ואת אילי
לכן כה אמר ה׳ אדני הי
וידעו כל עני השדה כי אני ה׳
יח בנשך נתן ותרבית לקח
ואמרתם מדע לא נשא חבן
הנפש החטאת היא תמות
ותרשע כי ישוב מכל חטאתו
יט ואמרת מה אמך לביא
וידע אלמנותיו ועריהם
ויתגהו בסגר בחוזים
ב בן אדם דבר וגו׳ חד אני
ואמרת אליהם וגו׳ ביום בחרי
ביום ההוא נשאתי ידי להם
ואמר אלהם איש שקוצי
ויסרו בי וגו׳ ואמר לשפך
ואעש למען שמי לבלתי
ויסרו בי בית ישראל במדבר
ואת שבתותי קדשו והיו
וגם אני נתתי להם חקים
ואביאם אל הארץ וגו׳ וכל עץ

והעלה על רוחכם והיו
חי אני וגו׳ אם לא ביד חזקה
ובזרועי מלכם המרדים
ואתם בית ישראל כה אמר
יא זעקו והזלל בן אדם וגו׳
ואתה בן אדם הנבא והך
עוה עוה עוה אשימנה
בדמך אשר וגו׳ ותקריבי
ואיש את אשת רעהו עשת
והנה הכיתי כפי אל בצעך
הי עכד לבך וגו׳ אני ה׳ דברתי
בן אדם הזן לי בית ישראל
בן אדם אמר לה את ארץ
יתוסף אל תזנותיה
ותגל תזנותיה וגו׳ ותקע נפשי
ותעגבה על פלגשיהם אשר
בני בבל וגו׳ כלם שלשים
והפשיטוך את בגדיך
וקול המון שלו בה ואל
ואמר לבלות נאפים
ואנשים צדיקים הנה ישפטו
והשבתי זמה וגו׳ ונכרו כל
בן אדם הנני לקח ממך
לבני קדם על בני עמון
ונתתי את נקמתי

ואתה בן אדם שא על צר
אלוים כמשל עשו משמיך
וירדו מאניותיהם כל
כן אדם אמר לנגיד צר
בעון גן אלוים הית
את כרוב ממשח המסך
גבה לבך כשיך שדה
מרב עמך וגו׳ ומרבא אש
דבר ואמרת נגיד ה׳ אלוים
ונתתי את ארץ ממרים
מן המכמלות ותהי שפלה
ולא יהיה עוד לבית ישראל
כה אמר ה׳ ונפלו המכי
וחזקתי את זרעות וגו׳ ונאק
הנה אשור ארז בלבנון
יפת עשיתיו וגו׳ ויקנאהו
כה אמר וגו׳ ביום רדתו
בן אדם נתת על המון
שכבה אדום מלבית
אותם ירדה פרעה ומהם
אמר אליהם הרי אני
ואתה בן אדם אמר אל
ובשוב רשע מרשעו
בן אדם זשבי וגו׳ ואחר
ויבאו אליך כמבוא עם

ב במדעה טוב ארעה
ואתנה צאני כה אמר ה׳
לכן כה אמר וגו׳ ושפטתי
ונתתי אותם וכבמות
לכן הי אני וגו׳ הים ירדפך
יען אמרך את שני הגוים
והנדילו עלי בפיכם וגו׳
כן אמרים וגו׳ ממעמת
לכן אמר וגו׳ לא לכם
וקדשתי את שמי הגדול
ונתתי עליכם מים
ונתתי לכם לב חדש ורוח
ואת רוחי אתן בקרבכם
והרבתי את פרי וגו׳ אשר
היתה עלי יד ה׳
ויאמר אלי בן אדם התחיינה
וראיתי והנה עליהם גידים
לכן הנבא וגו׳ הנה אני
ורעתם כי אני ה׳ כפתחי
ונתתי רוחי בכם וחייתם
ואתה בן אדם קח לך עץ
ודבר אליהם וגו׳ אני לקח
ויודעו הגוים כי אני ה׳ מקדש
ונשפטתי אותו בדבר ובדם
ט א ע ז והתגדלתי

וזתגדלתי והתקדשתי
לעיני רבים ושלחתיך
ויצאו ישבי ערי ישראל
ולא ישאו עוד וגו׳ ושללו
והיה ביום ההוא אתן לגוג
ואתה בן אדם וגו׳ אמור
בשר גבורים תאכלו ודם
ויבא אותי וגו׳ ותרעל
וחלונות אטמות אל התאים
והנה כבוד אלהי ישראל

וכמראה המראה אשר
נאם נבלמו מכל אשר עשו
והכרתים הלרים בני
ומגשם לא יגלחו ובגדי
ויאמר אלי הנביא המלה
והיה כל נפש חיה אשר
רגל הנחל יעלה על עפרתו
כה אמר ה׳ וגו׳ ליב שבטי
והעבד הנער יעבדהו
חזק וחזק

הושע

תחלת דבר ה׳ בהושע
ויאמר קרא שמו וגו׳ כי
והיה מספר בני ישראל כחול
כי זנתה אמם הובישה
והיא לא ידעה וגו׳ וכסף
ועתה הנני אגלה את נבלתה
לכן הנני וגו׳ ודברתי
והיה ביום ההוא נאם ה׳
וכרתי להם בריתא ביום ההוא
וארשתיך לי לעולם
ונרעתה ליהוה ואמרתי
ואמר ה׳ אלי עוד לך

ואמרה לי בחמשה עשר
כי ימים רבים וגו׳ ואין אפוד
אחר ישבו וגו׳ ואחרו אל ה׳
שמעו דבר ה׳ וגו׳ ואין דעת
אלה ונחש וגנב
נגעו עמי וגו׳ כי אתה
כרבם כן חטאו לי כבודם
זנות ויין ותירוש יקח לב
לא אפקד על בנותיכם
ותמר שמים ומשרים הכה לו
שמעו זאת הכהנים
כה בגדו כי בנים זרים
אגרים לשמה תרעה ביום

הוו שרי יהודה כמסיגי גבול
עשוק אפרים רעוץ המשפט
יהי אפרים כשמה ביום
והמה כאדם עברו ברית
ובחבי איש גדודים וגו׳ מרוץ
ברעתם יגאלו מלך
כלם יחמו כתנור וגו׳ כל
ויהי אפרים כיונה פותה
הוי להם כי נדדו מאתי
ישובו לא על היום וגו׳ זו
הם המליכו וגו׳ בכסם
גם כי יתנו בגוים עתה
אבהם לו רבי תורתי
אל תשמח וגו׳ אהבת
כיעבים במדבר
אפרים כעוף יתעופף
אפרים באשר ראיתי לצור
כל רעתם וגו׳ כביתי אגרשם
הכה אפרים וגו׳ והכתי
נאפרים עגלה מלמדת
הנישרים רשע עליהם
ויקמו שאון וגו׳ אש על בגדם
כי נער ישראל ואהבהו
מחבלי אדם אמשכם
לא אעשה וגו׳ כי אל אנכי
אחרי ה׳ ילכו כאריה ישאג

יחרדו כצפור ממצרים
מסבבוני בכחש וגו׳ ויהודה
ריב לה׳ עם יהודה ולפקד
בבטן עקב את אחיו
וישר אל מלאך וגו׳ בית
דוד אלהי הצבאות ה׳ זכרו
בנען בידו מאזני מרמה
ואנכי ה׳ אלהיך וגו׳ עד
והמרתי על הנביאים ואנכי
אם גלעד און וגו׳ גם
ויברח יעקב שדה ארם
בדמר אפרים רתרת
שובה ישראל עד ה׳ אלהיך
קחו עמכם
ארפה משובתם אהבם
אהיה כטל לישראל
ישבו ישבי בצלו יחיו

יואל

דבר ה׳ אשר היה אל יואל
עליה לכרמים כפרו ובכיכם
תקעו שופר בציון והריעו
לפנו רגזת ארץ ויעשו
בין האולם ולמזבח וגו׳ ואמרו
ויקנא ה׳ לארצו וחמל
וידעתם כי בקרב ישראל

וזה אחרי כן אשובך
כתו אתיכם לחרבות
יעורו ויעלו וגו' כי שם אשב
יי מציון ישאג וכירושלים
והיה ביום ההוא ישפו ההרים
מצרים לשמה וגו' מואב נגי
ויהודה לעולם תשב וירושלם
ונקיתי דמם לא נקיתי

עמוס

כה אמר יי וגו' ויטרף
ואנכי השמדתי את
והתפל צפור על פח
כי לא יעשה יי אלהים דבר
אריה שאג מי לא ירא
לכן כה אעשה לך ישראל
כי הנה יוצר הרים ובורא
כי כה אמר יי לבית
עשה כימה וכסיל והפך לבקר
שנאו בשער מוכיח ודבר
שנאו רעו וגו' אולי יחנן יי
הוי השאנים בציון
עברו כלנה וראו וגו' ורדו
המנדים ליום רע ותגישון
השכבים על מטות שן
דפרשים וגו' כלי חשבו
חשתים כמורקי יין
לכן עתה יגלו ברוש
כי חנה יי מעוז וחבה הבית
הרים מעלים כוסים וגו' כי
כה תראני הנה יי נצב
ואמר יי אלי מה אתה רואה
ויען עמוס וגו' לא נביא
והפכתי חגיכם לאבל
הנה ימים וגו' והשלחתי
ונשבעים באשמת שמרון
ראיתי את יי נצב על
אם יחתרו בשאול משם
ואם יתבצו בראש הכרמל
והבוצה בגמים מעלותיו
ביום ההוא אקים את סכת
הנה ימים באים וגו' ונטעים
ונטעים על אדמתם ולא

עובדיה

הנה הגוים קטן שמתיך
גאון לבך השיאך שכן בחגוי
אם תגביה כנשר ואם בין
גנבים באו לך לילה
אם בצרים באו לך לא
עד הגבול שלחוך כל אנשי

והיו נחלתיך תמן למען
מהנגב והר עשו יעקב
כי קרוב יום יי באשר
והיה בית יעקב
ועלו מושיעים בהר

יונה

ויקם יונה לברח תרשישה
ויי הטיל רוח גדולה אל
ויאמר יי דג גדול וגו' ויהי
בהתעטף עלי נפשי
ואמר יי לדג ויקא את
קום לך וגו' וקרא
ויקם יונה וילך אל נינוה
ויחל יונה לבא בעיר מהלך
ויאמינו אנשי נינוה באלהים
ויגע הדבר אל מלך נינוה
ויראו האלהים את מעשיהם

מיכה

כי הנה יי יצא ממקומו
עד ויגלה ובא לך ועמדת
והיה בשובו ונגעו בגאון
ואתה מגדל עדר ויבא יקום
גבר עמי הגדיל מבית
קומו ולכו כי לא זאת המנוחה

עלה הפרץ לפניהם וגו' ויעבר
לבן בגללכם ציון
והיה באחרית הימים
כי כל העמים ילכו איש
ביום ההוא נאם יי אספה
ותבוא לא ידעו מחשבות יי
עתה תתגודדי וגו' בשבט יכו
והיה זה שלום וגו' והקמנו
והיה שארית יעקב בקרב
שמעו נא את אשר יי אמר
שמעו הרים את ריב יי והאתנים
עמי מה עשיתי לך
כי העליתיך מארץ
עמי זכור נא מה יען בלק
במה אקדם יי אכף לאלהי
הגיד לך אדם מה טוב
כי בן מנבל וגו' אני איש
אל תשמחי אויבתי וגו' כי
כיני צאתך מארץ מצרים
יראו גוים וגלו וגו' ישימו
מי אל כמוך נשא עון
ישוב ירחמנו יכבש וגו'
תתן אמת ליעקב
חזק ונתן

נחום

אל קנא ונקם יי
יי אדרך אפים וגדול
גבור כחו ונקה
לפני זעמו מי יעמוד ומי
יתיצב יי לטובה ביום אפו
כי עד סדיקים סבמים וגו
מגן גמרימו מאדים
ב׳ הוצות יתהוללו וגו׳ מראיהן
יזכר אדיריו וגו׳ ישחרו
בזו כסף בזו זהב ואין קצה
אגם מעון אריות ומרעית
ג׳ הדרימבי מגא אמון

חבקוק

איפה נערא הוא ממנו
ומקלו בנמרים וגו׳ ופשו
הילא אתה מקדם יי אלהי
מהור עינים מראות ברע
הנה עמלה לא אור וצדיק
ומה כי רשע בולע נבר יחיר
כי תשים לבנון ובמקי ושר
ויי מהיכל קדשו הס מפנו
אלוה מתימן יבוא וגו׳ בסלה
לפני ילך דבר ויצא רשף

עמד ומדד ארץ ראה
הכנוזרים ורה יי וגו׳ כי תרכב
עריה תעור קשתך
שמש ירח עמד זבולה
דרכת ביס מסיף תמר
כי תאנה לא תפרח וגו׳ ואין
ואני בי אעלוזה אגילה

צפניה

אסף אסף כל מעל פני
ותצרני לאדם והלכו
בקשו את יי כל ענוי
ודוי ישבי הבל הים גוי
לכן חי אני נאם יי צבאות
יי צדיק בקרבה וגו׳ בבקר
אסרתי וגו׳ אבן הסבימו
לכן חכו לי נאם יי ליום קומי
כי אז אהפך אל עמים שפה

חגי

פנה אל הרגה וגו׳ יען ביתי
ויאמר חגי מלאך יי
כי כה אמר וגו׳ עוד אחת
והרעשתי את כל הגוים
לי הכסף ולי הזהב
ותפכתי כסא ממלכות

ביום ההוא נאם יי צבאות אקחך

זכריה

ביום עשרים ואחד לעשתי
ויקן מלאך יי ויאמר יי צבאות
וקנאתי גדול אני קנא על הגוים
לכן כה אמר וגו׳ וקנאתי
וראני יי ד׳ הרשים
ואני אמרתי לה נמה יי
כי כה אמר יי וגו׳ הנגע
רני ושמחי בת ציון
ונלוו גוים רבים אל יי
ונתתי לך מהלכים בין
שמיגא יהושע הכהן
ויאמר אלי מה אתה
כי מי כז ליום קטנות וגו׳ עיני יי
ויאמר אלה שני בני היצהר
ואשא עיני ואראה והנה
והצאתיה נאם וגו׳ ובאתי
ואשכ ואשא עיני ואראה והנה
ואמרת אליו וגו׳ הנה איש צמח
כה אמר יי וגו׳ בשבעה אבנים
ומבערם על כל הגוים אשר
כה אמר יי שבתי אל ציון
כי ערע הישלום הנכון

כה אמר יי צבאות בימים
גילי מאד וגו׳ עני
גם את בדמיך בריתך
כי דרכתי לי יהודה קשת
מי קליהם יראה ויצא
והושיעם יי וגו׳ כי אבני
כי מה טובו וגו׳ ותרוש
שאלו מי ממטר בעת
ממטר לגדר בעבו יהוה ומטר
ונשרקה להם ואקבצם כי
ועבר בים צרה והכה בים
ואמר אליהם אם טוב
בשא דבר יי וגו׳ ויצר רוח
והיה ביום ההוא וגו׳ אבן
ביום ההוא יגן יי וגו׳ והיה
ושפכתי על בית דוד ועל
והיה ביום ההוא וגו׳ נגם את
ואמר אליו מה המכות
והיה בכל הארץ נאם יי פי
ויצא יי ונלחם בגוים
ועמדו רגליו ביום ההוא
והיה ביום ההוא לא יהיה אור
והיה יום אחד הוא ידוע ליי
והיה ביום ההוא יצאו
והיה יי למלך על כל

חגן הנן

מלאכי

משא דבר יי אל ישראל
אהבתי אתכם
ואת עשו שנאתי ואשים
כי תאמר ארום רשעה
כן יכבד אב ועבד אדניו
ועתה חלו נא פני אל ויחננו
כי מכורה שמש
ואמרתם הנה מה
הנני גער לכם וגו׳ וזרעתי
ברית היתה אתו
תורת אמת היתה בפיהו ועולה
כי שפתי כהן ישמרו
בגדה יהודה ותועבה
ואת שנית תעשו כסות
כי שנא שלח אמר יי אלהי
הוגעתם יי בדבריכם

הנני שלח מלאכי
וישב מצרף ומטהר
וערבה ליי מנחת יהודה
וקרבתי אליכם למשפט
הביאו את כל המעשר
וגערתי לכם וגו׳ ולא תשכל
ואשרו אתכם כל הגוים
אכרתם נא עבי אלים
וערתם אז תשבו מאשרים זדים
אז נדברו יראי יי איש
והיו לי אמר יי צבאות
ושבתם וראיתם בין צדיק
כי הנה היום באה בער כתנור
וזרחה לכם יראי שמי
ועסותם רשעים כי יהיו
זכרו תורת משה
הנה אנכי שלח

חזק חזק

אשרי

האיש אשר לא הלך
כי אם בתורת יי חפצו
והיה כעץ שתול על
כי יודע יי דרך צדיקים
לכה רגשו גוים ולאמים
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים
נגתקה את מוסרותימו
יושב בשמים ישחק יי ילעג למו
שאל ממני ואתנה גוים
תרועם בשבט ברזל כבלי
נשקו בר פן יאנף ותאבדו
מנגר לדוד בבריחו מפני
קוראל יי אקרא ויענני
קומה יי הושיעני אלהי
לי הישועה על עמך
בקראי ענני אלהי צדקי
בתרחב שמחה בלבי מעת
יי בקר תשמע קולי בקר
כי לא אל חפץ רשע אתה
תאבדו דברי כזב איש דמים

ואני ברב חסדך אבא ביתך
וישמחו כל חוסי בך לעולם
למנצח בנגינות על השמינית
ונפשי נבהלה מאד ואתה יי
יבשו ויבהלו מאד כל איבי
שגיון לדוד אשר שר
קומה יי בחמה
יי ידין עמים שפטני
מפי עוללים ויונקים יסדת
כה אנוש כי תזכרנו
צמה ואלים כלם הם בהמות
והנה ישפט חבל בצדק
ויהי יי משגב לדך משגב
נודע יי משפט עשה
ישובו רשעים לשאולה
לכן יי תעבור ברחמן
קומה יי אל נשא ידך
על מה נאץ רשע אלהים
תאות ענוים שמעת יי
כי הנה הרשעים ידרכון

כי חשתות יהרסון צדיק
יי בהיכל קדשו גו׳ עיניו
יי צדיק יבחן
ימטר על רשעים פחים
כי צדיק יי צדקות אהב
הושיעה יי כי גמר חסיד
יברת יי כל שפתי חלקות
אשר אמרו ללשנו נגבור
משד עניים מאנקת
אמרות יי אמרות טהורות
אתה יי תשמרם תצרנו
סביב רשעים יתהלכון
עד אנה יי תשכחני נצח
עד אנה אשית עצות בנפשי
למענת לדוד אמר נבל
הלא ידעו גו׳ אכלי עמי
מי יתן מציון ישועת ישראל
מזמור לדוד יי מי יגור
לא רגל על לשנו לא עשה
כספו לא נתן בנשך
מכתם לדוד שמרני
לקדושים אשר בארץ המה
יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך
הבלים נפלו לי בנעימים
אברך את יי אשר יעצני

לנגן שמה לבי ויגל כבודי
הודיעני ארח חיים
מלפניך משפטי יצא
קונה יי קדשה כנה הכריעתו
עמדים ידך יי בעיתים
אני בצדק אחזה פניך
לבנצח לעבד יי גו׳ ביום
יי סלעי ומצודתי ומפלטי
בצר לי אקרא יי ואל אלהי
ויט שמים וירד וערפל
ויקרב על כרוב ויעף ויראה
ישת חשך סתרו סביבותיו
ישלח ממרום יקחני ימשני
עם חסיד תתחסד עם גבר
כי אתה עם עני תושיע
כי אתה תאיר נרי
האל תמים דרכו אמרת
ותתן לי מגן ישעך
ישועו ואין מושיע על יי
ורגלתני כאיל
לשבר אזן ישבעו לי בני נכר
השמים מספרים
יום ליום יביע אמר
בכל הארץ יצא קום
והוא כחתן יצא מחפתו
מקצה השמים מוצאו

תורת יי תמימה
פקודי יי ישרים
יראת יי טהורה
והנחמדים מזהב ומפז רב
גם עבדך נזהר בהם
שגיאות מי יבין מנסתרות
זדים חשך עבדך
אז אתם תמים ונקיתי
יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך
צורי וגואלי
אלהי אל תרחק ממני
אל תרחק ממני
אדני ישועתי
חישה לעזרתי
אל תרחק ממני
אלהי אל תרחק ממני
אדני ישועתי
אמרתי אשמרה דרכי
מנצח לידותון
אמרתי אשמרה דרכי
נאלמתי דומם
חרה לבי בקרבי
בהגיתי תבער אש
דברתי בלשוני
הודיעני יי קצי
ומדת ימי מה הוא
הנה טפחות נתת ימי
אך הבל כל אדם
אך בצלם יתהלך
אך הבל יהמיון
ועתה מה קויתי
מפשעי הצילני
נאלמתי לא אפתח פי
הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כלה
יסרת עון
אל תחרש מדמעתי
כי גר אנכי עמך
אל תרחק ממני
אל תרחק ממני
אדני ישועתי
אמרתי אשמרה דרכי
מנצח לידותון
אמרתי אשמרה דרכי
נאלמתי דומם
חרה לבי בקרבי
בהגיתי תבער אש
דברתי בלשוני
הודיעני יי קצי
ומדת ימי מה הוא
הנה טפחות נתת ימי
אך הבל כל אדם
אך בצלם יתהלך
אך הבל יהמיון
ועתה מה קויתי
מפשעי הצילני
נאלמתי לא אפתח פי
הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כלה
יסרת עון
אל תחרש מדמעתי
כי גר אנכי עמך
אל תרחק ממני
אל תרחק ממני
אדני ישועתי
ישא ברכה מאת יי וצדקה
שאו שערים ראשיכם
מי זה מלך הכבוד
זכר רחמיך יי וחסדיך
מזמור לדוד יי מי יעלה
ירך עניים בכשפם ולטר
למען שמך יי וסלחת
סוד יי ליראיו ובריתו
עיני תמיד אל יי כי הוא
חנני יי כי עני אני
שגאות קהל מרעים
ארחין בנקיון כפי
לשמע בקול תודה ולספר
לדוד יי אורי וישעי
בקרב עלי מרעים לאכל
אם תחנה עלי מחנה
כי אבי ואמי עזבוני
קוה אל יי חזק ויאמץ לבך
מזמור לדוד הבו
קול יי על המים א הכבוד
קול יי בכח קול יי
קול יי שבר ארזים
קול יי יחולל אילות
יי למבול ישב וישב יי
יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו

ל מזמור שיר חנכת הבית
ארוממך יי כי דליתני
יי העלית מן שאול נפשי
ואני אמרתי בשלוי
הפכת מספדי למחול לי
לבען יזמרך כבוד ולא ידם
לא ביום אפיקיר רוחי
שואתי השמרים חבלי שוא
אגלה ואשמחה בחסדך
דאלמנה שמתי שקך
מה יום טובך אשר צפנת ליראיך
הסתירם בסתר פניך מרפסי
לא לדוד משכיל אשרי נשוי
דמאתי אזניך ועני
על זאת יתפלל כל
רבים מאמינים לרשע
שפחו ביי גילו צדיקים
לא רנו צדיקים ביי לישרים
נחבר יי שבים נעשו
בנס כנד מי הים נתן
יראו מיי כל הארץ וגו
אשרי הגוי אשר יי אלהיו
הנה עין יי אל יראיו
לחיות מפות נפשם
לא הנה מלאך יי סביב
הוקמו וראו כי טוב יי

יראו את יי קדשיו
מי האיש החפץ חיים
נצר לשונך מרע ושפתיך
סור מרע ועשה טוב
בקשו שלום ורדפהו
קרוב יי לנשברי לב
רבות רעות צדיק ומכלם
פדה יי נפש עבדיו ולא יאשמו
לא ורק חגית וסגור לקראת
יהי דרכם חשך וחלקלקות
כל עצמתי תאמרנה
לא צדקתך כהרדי אל
מה יקר חסדך אלהים
יחזון מדשן ביתך ונחל
אל תבואני רגל גאוה
לא בטח ביי ועשה טוב
דומם ליי והתחולל לו
ורגזים ירשו ארץ והתענו
הרב פיהו רשעים
יזרע יי יכי ומים
לומר הגיד ולא ישלם
כי יכולא יוסל ביי
גם זקנתי וגם שבתי
כי יי אוהב משפט
צדיקים ירשו ארץ וישכנו
צפנה רשע לצדיק ומבקש

לא כי עונתי וגו כמשא
לבי סחרחר עזבני כחי
ואני בחרש לא אשמע
ואיבי חיים עצמו ורבו
לב הנה מכאוב וגו אך כל
בכל פשעי הצילני הרפת
שמעה תפלתי יי ושועתי
ט קוה קויתי יי ויט אלי
ויעלני מבור שאון מטיט
אשרי הגבר אשר שם
רבות עשית אתה יי
יא אשרי משכיל אל דל
יי ישמרהו ויחיהו יאשר
יי יסעדנו על ערש דוי
גם איש שלומי אשר בטחתי
ברוך יי אלי ישראל מהעולם
דרתה לי ושמעתי לחם
מה תשוחחי נפשי
הרום אל המון קרא
שלח אורך ואמתך
אלהים באזנינו שמענו
אתה זיך גרם הרשת
כי עליך נטרנו כל היום
כי שחה לעפר נפשנו
קומה עזרתה לנו ופדנו
יפיפית מבני אדם הוצק

כמאך אלהים עולם ועד
אהבת צדק ותשנא
כר ואהלות קציעות
בנות מלכים ביקרותיך
שמעי בת וראי והטי
ויתאו המלך יפיך כי הוא
ובת צר במנחה פניך
כל כבודה בת מלך
לרקמות תובל למלך
תחת אבתיך יהיו בניך
לכו חזו מפעלות יי
עלה אלהים בתרועה
נדיבי עמים נאספו עם
גדול יי ומהלל מאד בעיר
יפה נוף משוש
כי הנה המלכים נועדו
המה ראו כן תמהו נבהלו
בשבך אדים וגו צדק
שיתו לבכם לחילה
כי זה אלהים אלהינו עולם
פי ידבר תהלת יי
אזה לא הרה ישרה איש
קרבם בתיהם לעולם
ואדם ביקר בל ילין
כמאן לשאול שתו כמות
מזמור לאסף אל אלהים יי

מציון מכלל יפי אלים
יקרא אל השמים מעל
אספו לי חסידי כרתי
ויגידו שמים צדקו כי אלים
שמעה עמי ואדברה ישראל
כי לי כל היתו יער בהמות
ידעתי כל עוף הרים וזו שדי
אם ארעב לא אמר לך
האוכל בשר אבירים ודם
ולדשן אמר אלים
אם ראית גנב ותרץ עמו
תשב באחיך תדבר בבן
אלה עשית והחרשתי
זבח תודה יכבדנני
וזן בעון הוללתי
הן אמת חפצת בטחות ובסתם
הצילני מדמים אלים
זבחי אלים רוח נשברה
היטיבה ברצונך את ציון
אז תחפץ זבחי צדק
בבוא ויבא הארמי
מה תתהלל בריעת הגבור
במוא הזעים ואמרו
ואמר כי יתן לי אבר
הנה ארחיק נדד אלין
כי לא אויב יחרפני ואשא
ואתה אנוש כערכי אלופי
אשר יחדו נמתיק סוד
ישכות עלימו ידדו שאל
ערב ובקר ובצהרים
פדה בשלום נפשי
ישמע אל ובו ואשר אין
שלח ידיו בשלמיו
חשלך על יהוה ויהוא
ואתה אלים ובו אנשי דמים
באלים אהלל דבר
יגורו יצפונו הסה עקבי
נדי ספרתה אתה שמת
עלי אלים נדרך אשלם
למנצח אל תשחת לדוד
אקרא לאלים עליון
נפשי בתוך לבאם
רומה על השמים
עורה כבודי עורה
זרו רשעים מרחם
כמו עכבל לא תמים יהלך
ועמה צדיק כי הזה נקם
אל תדרוסם פן ישכחו
חכמוניה פיהם דבר שפתיהם
ואנו אשיר עזך וארנן
למנצח על שושן עדות
בהנצרו את ארם נהרים

הרעשתה ארץ פעמתה
נתתה ליראיך נס להתנוסס
לינצלו ידידיך הושיעה
מוגב מר רוחי עי
מי יבילני עיר מצור מי נחני
ישב עולם ונו חסד
אך הבל בני אדם
אותות דבר אלים שתים
אלים אל אתה ונו בגאה
כי מגוב ומעדך כרים שפתי
יגדלו על ידי הרב מנת
שמע תפלת עדיך
אשרי תבחר ותקרב
נוראות בצדק תענו
פקדת הארץ ותשקקה
תלמיה רוה ונו ברבים
לנשו ברים ונו יתרענו
אמרו לאלים מה
הנך ים לבשה בנהר יעברו
הרכבת אנוש לראשנו
אשר פני שפתי ודבר פי
עלות ביחים אעלה
אלים חננו ויברכנו
יקום אלים יפוצו
שירו לאלים זמרו שמו
אבי יתומים ודין אלמנות

אלים מושיב יחידים
ארץ ועשה אף שמים
נשם נדבות תנף אלים
יי יתן אמר המבשרות
מלכי צבאות ידדון
אם תשכבון בין
למה תרצדון ונו הרי
רכב אלהים רבותים
עלית למרום שבית שבי
ברוך יי יום יום יעמס לנו
אך אלים שמדון
קדמו שרים אחרי נגנים
שם בנימין ונו שרי יהודה
גער חית קנה עדת
יאתיו חשמנים מני מצרים
ממלכות הארץ שירו לאלים
נורא אלים מקדשך
הושיעני אלים כי באו
ואני תפלתי לך יי עת
כי אתה אשר חכית רדפו
ימחו מספר חיים ועם
ותיטב לי משור פר
כי שמע אל אבינים
גם עד זקנה ושיבה
וצדקתך אלים עד מרום
לשלמה

לשלמה אדים משפטיך
ישאו הרים שלום לעם
יפרח בימיו צדיק ורב שלום
ורד מים עד ים ומנהר
מלכי תרשיש ואיים
ושתחוו לו כל מלכים
יהי פסת בר בארץ
יהי שמו לעולם לפני שמש
מזמור לאסף אך טוב
ואני כמעט נטו רגלי
כי קנאתי בהוללים שלום
כי אין חרצבות למותם
בעמל אנוש אינם ועם אדם
בעצתך תנחני ואחר כבוד
מי לי בשמים ועמך
כלה שארי וגו' צור לבבי
זכר עדתך קנית קדם
יודע בטבעו לטעלה בטבעך
ואלהים מלכי מקדם פעל
אתה פורדת וגו' שברת
לך יום וגו' הכינות מאור
כי אקה בוער אני
נפגים ארץ ומל ישביה
אמרתי להוללים אל תהלו
כי לא מטוגא וממערב
כי אלהים שפט זה ישפיל

וכל קרני רשעים אגדע
נודע ביהודה אלהים
ויהי בשלם סוכו ומעונתו
אשרתולו ובקרי לב
אתה נורא אתה ומי יעמד
נדרו ושלמו לי אלהיכם
ביום צרתי יי דרשתי
חשבתי ימים מקדם שנות
אזכרה נגינתי בלילה
הלעולמים יזנח יי ולא יסף
האפס לנצח חסדו גמר אמר
ואמר חלותי הוא שנות ימין
גאלת בזרוע עמך בני
ראוך מים אלהים ראוך
בים דרכך ושבילך
נחית כצאן עמך ביד
ויקם עדות ביעקב ותורה
כני אפרים נושקי רומי
נגד אבותם עשה פלא
יבקע צרים במדבר
וידבריו וגו' הזיל אל לשרך
הן הבה צור ראוהו מים
כי לא האמינו באלהים
ראו שחקים מטעל ויראתי
להם אגרים אכל איש
ויעבור עליהם כעפר שאר

ואכלו וגו' ותאותם יבא
ואף אלהים עלה בהם
ויפתוהו בפיהם
כבמה יטרוהו במדבר
ישלח בהם וגו' ומפרדע
יהרג בברד נפשם ושקמותם
ויסגר לברד בעדרם
ויך כל בכור במצרים
ויסע כצאן עמו וינהגם
ויטש משכן שלו אהל שכן
ויתן לשבי עזו ותפארתו
בהורין אכלה אש ובתולתיו
ומאס באהל יוסף ובשבט
ובחר בדוד עבדו
מאחר עלות הביאו
מזמור לאסף אלהים באו
נתנו את נבלת עבדיך
שפכו דמם כמים סביבות
אל תזכר לנו עונת ראשנים
למענה על שונאים עדות
רעה ישראל האזינה
לפני אפרים ובנימין
נפן ממצרים תסיע תגרש
כמו הרים גלה ועפעפיה
יברסמנה חזיר מיער

אלהים נכאות וגו' הבט
עשאו אמרת ותנו תקף
תקיע בחדש שופר בכסה
כי חק לישראל הוא משפט
עדות ביהוסף שמו
לא יהיה בך אל זר
אנכי יי אלהיך המעלך
לו עמי שמע לי ישראל
מזמור לאסף אלהים
אני אמרתי אלהים אתם ובני
אכן כאדם תמותון
קום אשור וגו' הון ורוע
אדי שיתמו כגלגל כקש
נכספת וגם כלתה
גם צפור מצאה בית
אשרי יושבי ביתך עוד
אשרי אדם עז לו בך מסלות
עברי בעמק הבכא מעין
ילכו מחיל אל חיל יראה
כי טוב יום בחצריך
רצית יי ארצך שבות
אשמעה מה ידבר האל יי
חסד ואמת נפגשו
אמת מארץ תצמח וצדק
עמלה נפשי כי המיר אני

אין כמוך באלהים יי
כי גדול אתה ועשה נפלאות
הורני יי דרכך אהלך
עשה עמי אות לטובה
אזכיר רחב ובבל לידעי
בטחים וחפשי בכו חלילים
משכיל לאיתן האזרחי
אל נערץ בסוד קדושים
ערוך ומשפט מכון כסאך
אשרי העם יודעי תרועה
אז דברת בחזון חסידיך
מצאתי דוד עבדי
לא יעשה איב בו וגו'
וכרותי מפניו צריו ומשנאיו
ושמתי בים ידו ובנהרות
אף אני בכור אתנהו
ופקדתי בשבט פשעם
לא אחלל בריתי ומוצא
זרע לעולם יהיה וכסאו
כי גבר יחיה ולא יראה מות
ותפלה לבשר אשר האזינים
בעדם הרים ילדו ותחיל
כי אלף שנים בעיניך
יבי שנותינו בהם שבעים
כי יורה כו אפך ובחמתך

ודחי נעם יי אלהינו עלינו
יושב בסתר עליון
לא ודאגו מפחד לילה
יפל בצדך אלף ורבבה
כי מלאכיו יצוה לך
על כפים ישאונך פן תגוף
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
מזמור שיר ליום השבת
עלי עשור ועלי נבל וגו'
ואתה מרום לעולמי
צדיק כתמר יפרח
שתולים בבית יי
עוד ינובון בשיבה דשנים
יי מלך גאות לבש
נכון כסאך מאז
נשאו נהרות יי נשאו נהרות
מקולות מים רבים
ויזכרו לא יראה יה
אשרי הגבר אשר תיסרנו
מי יקום לי עם מרעים
בגאון מרחבות ובגרעה
כי הנה אויביך ואבדו עם
אשרי השמעי באלי וגו'
תנו לי מישרים
אמרו בגוים וגו' ידין עמים

יעלו שדי וכל אשר בו
לפני יי כי בא וגו' ישפט
הגידו השמים צדקו וראו
יבשו כל עבדי פסל המתהללים
אור זרע לצדיק
מזמור שירו ליי
זכר חסדו ואמונתו וגו'
נהרות ימחאו כף יחד הרים
לפני יי וגו' ישפט תבל
ון מלך משפט
רוממו יי אלהינו והשתחוו
משה ואהרן בכהניו
יי אלהינו אתה עניתם
מזמור לתודה הריעו ליי
דעו כי יי הוא אלהים
לדוד מכתם הכד
לא אשית וגו' עשה סתים
מלושני בסתר רעהו אותו
עני בגאוני ארץ
לבקרים אצמיתה כל רשעי
תעלו אלהים כי
צקיתי כמים נגרו
כי בגדי יי כמו נראה בכבודו
פנה אל תפלת ערערי
הבה בזאת לדור אחרון
לפנים הזרין ירמת

הבה יאמרו ואתה תעמד
לדוד בדמי נפשי אמת יי
ברכי נפשי אמת יי ואל תשכחי
יודיע דרכיו למשה
רחום וחנון יי ארך אפים
כרחם אב על בנים רחם יי
כי הוא ידע יצרנו זכור
יי בשמים הכין כסאו ומלכותו
ברכו יי מלאכיו
ברכו יי כל צבאו
ברכו יי כל מעשיו וגו'
ברכי נפשי וגו' יי אלהי גדלת
עטית אור כשלמה נוטה שמים
המקרה במים
עושה מלאכיו רוחות
יסד ארץ על מכוניה
תהום כלבוש כסיתו
מן גערתך ינוסון מן קול
יעלו הרים ירדו בקעות
המשלח מעינים בנחלים
מצמיח חציר לבהמה וגו'
ויין ישמח לבב אנוש
ישכנו עצי יי ארזי

אשר שם צפרים יקננו חסידה
חרים הגבהים ליעלים
עשה ירח למועדים
תורה השמש יאספון
יצא אדם לפעלו ולעבודתו
זה הים גדול ורחב ידים
יתמו חטאים מן הארץ
זכרו נפלאותיו אשר עשה
זכר לעולם בריתו וגו׳
ויעמידה ליעקב לחק לישראל
אל תגעו במשיחי ולנביאי
שלח לפניהם איש לעבד
עד בא דברו אמרת
הפך לבם לשנא עמו
שלח משה עבדו אהרן
שלח חשך וחשך וגו׳
ויביאם בכסף וזהב
פרש ענן למסך ואש
פתח צור ויזובו מים
כי זכר את דבר קדשו
ויתן להם ארצות גוים
הללויה הודו ליי כי טוב
אשרי שמרי משפט וגו׳
זכרני יי ברצון עמך וגו׳
אבותינו וגו׳ ויאמר

ויושיעם למען שמו להודיע
ויגער בים סוף ויחרב
ויאמינו בדבריו ישירו
ויתן להם שאלתם וישלח
ויקנאו למשה במחנה
ותבער אש בעדתם להבה
וימירו את כבודם
ויאמר להשמידם לולי משה בחירו
וישא ידו להם להפיל
ויעבר פינחס ויפלל
ויקציפו על מי מריבה ויוע
ויתערבו בגוים וילמדו
פעמים רבות יצילם והמה
ויראו בצר להם בשמעו
ויתן אותם לרחמים
הושיענו יי אלהינו וקבצנו
הודו ליי כי טוב כי לעולם
יאמרו גאולי יי אשר גאלם
יודו ליי חסדו ונפלאותיו
ויביאם מחשך ותלמות
תחת אחכתי ישמנגו
ותבקע עליו רשעו ושמן
ויאהב קללה ותבואהו
כי יעמד לימין אביון להושיע
לדוד מזמור נאום יי

מטה עזך ישלח יי
עמך נדבת ביום חילך
נשבע יי ולא ינחם
נחלים מצאו יי
טרף נתן ליראיו יזכר
כח מעשיו הגיד לעמו
סמוכים לעד לעולם עשוים
ראשית חכמה יראת יי
זרח בחשך אור לישרים
טוב איש חונן ומלוה
משמועה רעה לא ירא
פזר נתן לאבונים צדקתו
רשע יראה וכעס שניו
מי כי אלהינו המגביהי
המשפילי לראות בשמים
מושיבי עקרת הבית
בצאת ישראל ממצרים
הים ראה וינס הירדן
הרים רקדו כאילים
מה לך הים כי תנוס הירדן
לא לנו יי לא לנו
ואלהינו בשמים כל אשר
פה להם ולא ידברו
כמוהם יהיו עשיהם
בית אהרן בטחו ביי עזרם
יראו יי בטחו ביי עזרם

יי זכרנו יברך יברך את בית
השמים שמים ליי והארץ
לא המתים יהללו יה
כי חלעדת נצחי נמצרת
אתהלך לפני יי בארצות
כוס ישועות אשא
גדלי ליי אשלם נגדה נא
יקר בעיני יי המותה
אנא יי כי אני עבדך וגו׳
הללו את יי כל גוים
סבוני גם סבבוני בשם יי
עני ומסכנת אני ויהי לי לישועה
לא אמות כי אחיה וגו׳
אבן מאסו הבונים היתה
אל יי ויאר לנו אסרו חג
אשרי תמימי דרך
ברוך אתה יי למדני חקיך
בפקודיך אשיחה ואביטה
נערת זדים אזרים השגים
זמירות היו לי חקיך
דעבדיך ויבא ואשיבה
חצות לילה אקום להודות
נטה לי כי עניתי למען
יעבנו לי יראיך וידעי וגו׳
ידי לטי תמים בחקיך
לעולם יי דבריך
לולי

לולי תורתך שעשעי
לכל תכלה ראיתי קץ
מה אהבתי תורתך
מזקנים אתבונן וגו׳
נר לרגלי דבריך ואור
עשיתי משפט וצדק
פתח דבריך יאיר וגו׳
צרופה אמרתך מאד
ראש דברך אמת ולעולם
שבע ביום הללתיך וגו׳
שלום רב לאהבי תורתך
תעיתי כשה אבד בקש
תצי גבור שעונים וגו׳
אני שלום וכי אדבר המה
שיר למעלות אשא עיני
אל יתן למוט רגליך
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל
יי שמרך יי צלך על יד
יומם השמש לא יכנה
יי ישמר צאתך ובואך
שיר המעלות וגו׳ לבטחי
שמחתי בלו אמרו לי
שאלו שלום ירושלים
למען אחי ורעי
שיר המעלות אליך

הנה כעיני עבדים
חננו יי חננו כי רב שבענו בוז
שיר המעלות וגו׳ לולי
נפשנו כמעט נבלעה
ירושלים הרים סביבלה
כי לא ינוח שבט הרשע
הטיבה יי לטובים ולישרים
אם יהלא שחק פינו
שובה יי את שבותנו וגו׳
הזרעים בדמעה ברנה יקצרו
הלוך ילך ובכה נשא משך
הנה נחלת יי בנים
אשרי כל ירא יי
יגיע כפיך כי תאכל
אשתך כגפן פרית
הנה כי כן יברך גבר
יראה בנים לבניך שלום
שיר המעלות רבת עוררוני
על גבי חורשו חרשים
כי יעבור הם לחרות
נפשנו כצפור נמלטה
שיר המעלות וגו׳ לא גבה
אם לא שרתי ודוממתי
שיר המעלות זכור יי
אשרי המגלה לי נודע וגו׳
שיר אשא מקום לי מעבנות

הנה

הנה שכבנה באפרתה
בעבור דוד וגו׳ אל תשב
זאת מנוחתי עדי עד
שם אצמיח קרן לדוד
שיר המעלות וגו׳ הנה
כטל הרמון שירד
שיר המעלות הנה ברכו
שאו ידכם קדש וברכו את יי
כי יעקב בחר
כל אשר חפץ יי עשה
מעלה נשיאים מקצה הארץ
בית הלוי ברכו את יי
ברוך יי מציון שכן ירושלים
לנהר יום הוא
ונהר פרת והילו בים
לסיחון כולך האמרי
רפרוקנו מצרינו וגו׳
גרים לחכם לנהל כשר
זכר יי בני האבדים
בת בבל השדודה אשרי
יודיך יי בכל לבבי
כי רם יי וגו׳ ונבוה כמרחק
אחת ידעת שבת קומי
אדרחו ובינו ארחות וגו׳
כי אין כלה בלעגי הון
אדור נקרים מרחוק

פליאה דעת ממני
ואמר אך חשך ישופני
גם חשך לא יחשיך
אודך על כי נוראות נפליתי
גלמי ראו עיניך וגו׳
ולי מה יקרו רעיך אל
חלצני יי מאדם רע
אלים יי וגו׳ טובתה לראשי
אל תתן יי מאוי רשע
זמם לשון בל וגו׳ איש
ותכון תפלתי קטרת
אל תט לבי אל דבר את אישים
נפשנו כדי פלט שמטיהם
אשפך לפניו שיחי
נעקתי אליך יי אמרתי
הנה אמר כשמר נפשי וגו׳
ואל הבה נלכה פה
אמרים להם דרשת יהוה
אלהים שיר חדש אשירה
אשרי ודם שבבה לו
כתב יי לכל ודומון
הגיד יי לכל הנפלים
מחתו אות ידיך
הריקו יי בכל דרכיו ואמונה
קרוב יי לכל קוראיו

ויגון

רצון יראיו יעשה וגו׳
אל תבטחו בנדיבים
אשרי שאל יעקב בעזרו
עשה משפט לעשקים
יי פקח עורים וגו׳ יי אהב
הללויה כי טוב זמרה
בונה ירושלם יי נדחי ישראל
מונה מספר לכוכבים
גדול אדוננו ורב כח
שבחי ירושלם את יי
כי חזק בריחי שעריך וגו׳
השלח אמרתו ארץ עד מהרה
מגיד דברו ליעקב
לא עשה כן לכל גוי

הללויה הללו את יי
הללוהו שמש וירח וגו׳
הללוהו שמי השמים
הללו את יי מן הארץ וגו׳
אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עושה דברו
ההרים וכל גבעות
מלכי ארץ וכל לאומים שרים
יהללו את שם יי כי נשגב
ודם קרן לעמו תהלה
דוממות אל מגדנם
לאסר מלכיהם בזקים
הללויה הללו אל בקדשו
כל הנשמה תהלל יה
הזק הזק

משלי

ישמע חכם ויוסף לקח
להבין משל ומליצה
שמע בני מוסר אביך
כי לוית חן הם לראשך
גורלך תפיל בתוכנו
בני אל תלך בדרך אתם
כן ארחות כל בצע בצע
ותפרע כל עצתי
ושמעלי ישכן בטח
בני אם תקח אמרי
כי אם לבינה תקרא
כי יי יתן חכמה
יצפן לישרים תושיה וגו׳
אשר ארחותיהם עקשים
להצילך מאשה זרה
הנכרת אלוף נעוריה
כי שחה אל מות ביתה
ובא חן ושכל טוב
אל תהי חכם בעיניך
רשאות תהי לשרך

כבד את יי מהונך ומראשית
מוסר יי בני אל תמאס
יקרה היא מפנינים
ארך ימים בימינה וגו׳
דרביה דרכי נעם וגו׳
עץ חיים היא למחזיקים בה
יי בחכמה יסד ארץ כונן שמים
נדעתו תהומות נבקעו
אז תלך לבטח דרכך
כי יי יהיה בכסלך
אל תקנא באיש חמס
כי תועבת יי נלוז וגו׳
אם ללצים הוא יליץ
בבוד חכמים ינחלו
כי לקח טוב נתתי
ויהי כי אמר וגו׳ שמר
מלטלה ותהומך
תתן לראשך לוית חן

ד שמע בני מוסר אב
בדרך חכמה הדרכתיך
והחזק במוסר אל תרף
וארח צדיקים כאור נגה
הולך ושיעים באפלה
כי חיים הם למצאיהם
ה רגליה ירדו מות
ארחותיה פן תפלס
הרחק מעליה דרכך
פן ישבעו זרים כחך וגו
יחזו לך למרך ואין לריש
ולבה תשגה בני מזרה
ו הוא ימות באין מוסר וגו
בני אם ערבת לרעך
נוקשת באמרי פיך וגו
עשה זאת אמנא בני
והנצל כצבי מיד וכצפור
לך אל נמלה עצל וגו
אשר אין לה קצין שטר ומשל
עד מתי עצל תשכב וגו
תתפרנס בלמו וגו ישלון
שש הנה שנאו
עינים רמות וגו וידים
בזה הולך ונחה אחר
כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים

כי בעד אשה זונה
הודתה איש אש בחקו
נאף אשה הסר לב
כי קנאה חמת גבר
בני שמר אמרי ומצותי
ג שמר מצותי וחיה
קצרים וגו כיגבם עלוח
אמר לחכמה אחתי
ואורא בפרנסים אמינה
עבר בשוק אצל פנה
בנשף בערב יום באישון
והנה אשה לקראתו וגו
הומיה היא ושוררת
לבה נרחה הוא נתצלה
הולך אחריה וגו כשור
ועדה בנים עמעו לי וגו
כי רבים חללים הפילה
ח אלמם אישים אקרא
קרו מוסרי ואל בנף ודעת
כי מובה חכמה מפנינים
לי עצה ותושיה אני בינה
בי מלכים ימלוכו ורוזנים יחקקו
ז אני אהבי אהב ומשחרי
טוב שרי מחרוץ ומפז
באורח צדקה אוהלך

יי קנני ראשית דרכו
מעולם נסכתי מראש
באין תהומות חוללתי
עד לא עשות ארץ וחוצות
בהכינו שמים שם אני
בשוחו לים חקו ומים לא
ואהיה אצלו אמון
משחקת בתבל ארצו
ועתה בנים שמעו לי
אשרי אדם שמע לי
כי מצאי מצא חיים ויפק
לא חכמות בנתה ביתה
כברה מבחה מסכה יינה
שלחה נערתיה תקרא
לעם לחמו בלחמי ושתו ביין
אל תומה וגו הוכח לחכם
הן לחכם והחכם עוד
כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך
אשת כסילות המיה
לקרא לעברי וגו המושרים
כי פתי יסר הנה
כים גנובים ימתקו
ולא ידע כי רפאים שם
לא ידעיב יי נפש צדיק
אגר מקין בן מושכל

ברכות לראש צדיק וגו
זכר צדיק לברכה וגו
חכם לב יקח מצות
שנאה תערר מדנים
בשפתי נבון וגו ושבט
חכמים יצפנו דעת ופי אויל
פעלת צדיק לחיים
מכסה שנאה וגו ומוציא
כסף נבחר לשון
ברכת יי היא תעשיר
מגורת רשע וגו ותאות
כעבור סופה ואין
מחזיקין לשנים ומעשן לעינים
יראת יי תוסיף ימים
יא בא זדון ובא קלון
צדקת תמים תישר דרכו
בטוב צדיקים תעלץ קריה
כן לרשע וגו ואיש תהנות
גמל נפשו איש חסד
רשע עשה פעלת שקר
יד ליד לא ינקה רע
מגיבר יקנהו לאיש
שחר טוב יבקש רצון
פרי צדיק עץ חיים וגו
דן צדיק בארץ ישלם
אשת חיל עטרת בעלה

חפוך רשעים ואינם
טוב נקלה ועבד לו מתכבד
יורע צדיק נפש בהמתו
חסד רשע מצוד רעים
בפתע שפתים מוקש רע
דרך אויל וגו׳ ושמע לעצה
יש בוטח כמדקרות חרב
לא יאנה לצדיק כל און
לא יחרך רמיה צידו
אור צדיקים ישמח
תוחלת ממשכה מחלה לב
הלך את חכמים יחכם
רב אכל וגו׳ ויש נספה
חושך שבטו שונא בנו
צדיק אכל לשבע נפשו
חכמות נשים בנתה ביתה
מקש לין חכמה ואין
אוילים יליץ אשם ובין ישרים
לב יודע מרת נפשו
בית רשעים ישמד ואהל
מדרכיו ישבע מוג לב
פתי יאמין לכל דבר
חכם ירא וסר מרעו׳
גם לרעהו וגו׳ ואהבו
בכל עצב יהיה מותר
עניג עם תדרת מלך

חיי בשרים לב מרפא
בכל מקום עיני יי
מרפא לשון עץ חיים
טוב ארוחת ירק ואהבה
שמחה לאיש במענה פיו
ארח חיים למעלה למשכיל
רחוק יי מרשעים ותפלת
אין שמחת תוכחת חיים
כל פעל יי למענהו וגו׳
תועבת יי כל גבה לב
בריות יי דרכי איש
פלס ומאזני משפט ליי
חמת מלך מלאכי מות
באור פני מלך חיים
קנה חכמה וגו׳ וקנות
נפש עמל עמלה לו
איש תהפכות ישלח מדון
עטרת תפארת שיבה
טוב אורך אפים מגבור
בוחן יוסל את הגורל
טוב פת חרבה ושלוה בה
עבד משכיל ימשל בבן
לוג לרש וחרוף עשרו
עטרת זקנים בני בנים
משיב רעה תחת טובה
מצדיק רשע וגו׳ תועבת יי

בכל

בכל עת אהב הרעו׳
גם ענוש לצדיק לא טוב
חושך אמריו וגו׳ יקר רוח
לתאות יבקש נפרד
בבוא רשע בא גם בוז
פי כסיל מחתה לו
דברי נרגן כמתלהמים
מגדל עז שם יי בו ירוץ
מגן אדם יתחיב לו ולפני גדלים
מדינים ישבית הגורל
את נפשו מקרית עז
מות והיים ביד לשון
תחנונים ידבר רש ועשיר
גם בלא דעת נפש
כל אדון רש שנאוהו
בית והון נחלת אבות
בלוה יי חונן דל
יסר בנך כי יש תקוה
דבות נחומות בלב איש
טמן יעצל ידו בצלחת
לין תמה ופתי יערם ותוכיח
נבונו ללצים שפטים
לין הין המה שבר
נכוד לאיש שברת מריב
מחרף עצל לא יחרש וגו׳

מים עמקים עצה בלב איש
מתהלך בתמו צדיק
גם במעלליו יתנכר נער
יש אהב ורב פנים
גחלה מבחלת בראשונה
מוקש אדם ילע קדש
מרה רשעים מלך רוכם
נר יי נשמת אדם חפש כל חדרי
כל דרך איש ישר בעיניו
עשה צדקה ומשפט וגו׳
בענש לין יחכם פתי ובהשכיל
רדף צדקה וחסד וגו׳
עיר גבורים עלה חכם
שמר פיו ולשונו שמר
זד יחיד לץ שמו עושה
חשן איש רשע בפנו
אין חכמה ואין תבונה
טוב מוכן ליום מלחמה
נמהר שם מעיר רב
עשיר ורש נפגשו
חנף לנער על פי דרכו
עשיר ברשים וגו׳ רעבד לות
טוב עץ חיים ובוא יברך כי נתן
גרש לין ויצא מדון וגו׳
אהב טהור לב חן שפתיו

אולת קשורה בלב נער
כי נעים כי תשמרם בבטנך
אל תגל דל כי דל הוא
כי יריב דיבם וגו׳
חזית איש מהיר במלאכתו
כי תשב ללחום את מושל
ושמת שכין בלועך וגו׳
אל תגע לתגשיר וגו׳
התעקש בגנך בו ואינו
בני אם חכם לבך ישמח לבי
אל יקנא לבך בחטאים
גיל יגיל אבי צדיק
תנה בני לבך לי ועיניך
כי שוחה עמוקה זונה
אף היא כחתף תארב
למי אוי למי אבוי
למאחרים על היין וגו׳
אל תראה יין כי יתאדם
אחריתו כנחש ישך
עיניך יראו זרות
והיית כשכב בלב ים
הבני בל חלתי הלמני
בחכמה יבנה בית
כי בתחבולות תעשה לך
דאגות לאיל חכמות
ותערומות ביום ערה

הצל לקחים לשרת וגו׳
כי תאמר וגו׳ הלא תכן
כי שבע יפול צדיק וקם
ירא את יי בני ומלך
גם אלה לחכמים הכר פנים
ולמוכיחים נעם יעלוהם
אל תהי עד הנה וגו׳
אל תאמר כאשר עשה לי
על שדה איש עצל עברתי
והנה עלה כלו קמשונים
כבוד אלוים הסתר דבר
הנו סגים מכסף ויצא
אל תתהדר לפני מלך
כי טוב אמר לך עלה
תפוחי זהב בשכיות
נום זהב וחלי כרם וגו׳
נשאים ורוח וגשם אין
כאיש אבים יכרות קצין
אם רעב שנאך האכילהו
כרם קרים יגל גם ע עצלה
כמים פנים ומקור מים
עין כרוכה אבן נשמה וגו׳
שתו לשכר מרגיל אמור
כמקדיר מגלים חכם נכרה
מכלב שיר על קאי וגו׳
ראית איש חכם בעיניו וגו׳

אמר עצל שחל בדרך
הדלת תסוב על צירה
חכם עצל בעיניו משבעה
כחזיק באוזני כלב עבר
כמתלהלה הורה זקים
כפף סגים מצפה על חרש
כי יחנן קולו אל תאמן בו
תכמה נאוה כשלאן
מרה שחת מה יפול ונולל אבן
אל תתהלל ביום מחר
כבד אבן ונטל החול
כמשר עורות מן קדר
רעך ורע אביך אל תעזב
עדים רשעים וגו׳ פרעים
מברך רעהו בקול גדול
ברזל בברזל יחד ואיש יחד
נצר תאנה יאכל
אם תכתיש את האויל
נכו ואין רדף רשע
כרבה הנו מנשך והרבית
מסיר אזנו משמע תורה
משגה ישרים בדרך רע
אשרי אדם מפחד תמיד
עבד אדמתו ישבע לחם
איש אמונות רב ברכות
נבהל להון איש רע עין

מוכיח אדם אחר חן ימצא
בקום רשעים יסתר אדם
איש אהב חכמה וגו׳ ורעה
מלך במשפט יעמיד ארץ
אנשי לצון יפיחו קרית
כל רוחו יוציא כסיל
ריש ואיש תכבים נפגשו
יסר בנך ויניחך ויתן מעדנים
ברבר ריש לא יוסר עבד
מפנק מנער עבדו ואחריתו
גאות אדם וגו׳ ושפל רוח
חולק עם גנב שונא נפשו
חרדת אדם יתן מוקש
דברי אגור בן יקה וגו׳
כי בער אנכי מאיש ולא בינת
מי עלה שמים וירד וגו׳
כל אמרת אלוה צרופה
אל תוסף על דבריו וגו׳
שתים שאלתי מאתך
לעלוקה שתי בנות הב וגו׳
שלשה המה נפלאו ממני
דרך נשר בשמים
ארבעה המה וגו׳ והמה
שמנמנים בידים תתפש
שלשה המה מהלכי צעד
אם נבלת בהתנשא וגו׳

דברי למואל מלך משא
מה בני ומה בר בטני
אל תתן לנשים חילך
לא אל למלכים למואל
פן ישתה וישכח מחוקק
תנו שכר לאובד ויין למרי
אשת חיל מי ימצא
היתה כאניות סוחר
ותקם בעוד לילה
ותעמוד כי טוב סחרה
נודע בשערים בעלה
עז והדר לבושה
פיה פתחה בחכמה וגו׳
צופיה הליכות ביתה
רבות בנות עשו חיל
שקר החן וגו׳ אשה יראת יי

איוב

איש היה בארץ עוץ
והלכו בניו ועשו משתה
ויהי כי הקיפו ימי המשתה
ויאמר יי אל השטן מאין
ויאמר יי אל השטן
הלא אתה שכת וגו׳ מעשה
הבקר היו הראשון והאתונות
ורעל שבאו ורקחם
עוד זה וגו׳ בשדים שמו
והנה רוח גדולה באה
ויקם איוב ויקרע את מעיל
ואמר ערם יצאתי מבטן אמי
ערום אשוב שמה
יי נתן והשטן וגו׳ שור ביד
ואמר אליה כדבר אחת
וישאו את עיניהם מרחוק
יאבד יום אולד בו
יקבהו ארורי יום הערירים
יחשכו כוכבי נשפו
כי לא סגר דלתי בטני
כי עתה שכבתי ואשקוט
שם רשעים וגו׳ ושם
לא שלוה ולא שקטתי

הנמה דבר אליך תלאה
שאגת אריה וקול שחל
ליש אבדו מבלי טרף
בשעפים מחזיונות
דאנוש מאלוה יצדק
מבקר לעדב יכתו
הלא נסע יתרם בם
אשר קצירו רעב יאכל
כי אדם לעמל יולד ובני רשף
עשה גדלות ואין חקר
הנתן מטר על פני ארץ
לשום שפלים למרום וגו׳
לכד חכמים בערמם
בשש ארות יצילך
ברעב פדך ממות וממלחמה
בשוט לשון תחבא וגו׳
לשד ולכפן תשחק ומחית
ודעת כי שלום אהלך
למס מרעהו חסד
בעת יחרבו נעמתו
הלא צבא לאנוש על ארץ
אם שכבתי וגו׳ עדי נשף
לא תשורני עין ראי וגו׳
אם זך וישר אתה
והיה ראשיתך מצער וגו׳
הכם לבב ואמרין

המעתיק הרים ולא ידעו
האסר לחרס ולא יזרח
עשה עש כסיל וכימה
אחת היא על כן אמרתי
אם שוט ימית פתאם
אין נתנה ביד רשע
יסר מעלי שבטו ואמתו
אדברה ולא אירא
הטוב לך כי תעשוק
זכר נא כי כחמר עשיתני
הלא כחלב תתיכני וגו׳
חיים וחסד עשית עמדי
אין עפרה כמו אפל
ויגד לך תעלמות חכמה
ארכה מארץ מדה
כי הוא ידעמתי שוא
ועני רשעים תכלנה
לפיד מה לעשתות
ואולם שאל נא בהמות
מי לא ידע בכל אלה
אשר בידו נפש כל חי
בישישים חכמה וארך
עמו הכמה וגבורה לו עצה
הן יהרוס ולא יבנה יסגר על איש
הן יעצר במים ויבשו
משטר מלכים פתח וגו׳

מסיר שפת וגו׳ ומעם זקנים
משגיא לגוים ויאבדם
כפך פעלי הרחקן
כי יש לעץ תקוה
אם ימות גבר היחיה וגו׳
תקרא ואנכי אענך
ואולם הר נופל יבול
אבנים שחקו מים וגו׳
תתקפהו לנצח ויחלף
אך בשרו עליו יכאב
וחכמים יערים דעת הוה
מה יקחך לבך ומה יחמוך
אשר חכמים ינידו
וישבון עריכם וגו׳ אשר
לא יעשר ולא יקום חילו
כי עדת חנף גלמוד ואש אכלה
יסגירני אל אל עויל
שלו הייתי ויפרפרני
יסבני עלי וגו׳ ישפך לארץ
על לא חמס בכפי
ואף אמנם שגיתי
חדלו קריבי ומודעי שכחוני
חנני חנני אתם רעי כי יד
אלוה נגעה בי
בגידי לכם מנחל כי תמרו
הלא ידעת מני עד

אם יעלה לשמים שיאו
בגללו לנצח יאבד ראיו
במלאות ספקו יצר לו מליד
יגל יבול ביתו נגרות ביום
זרעם נכון לפניהם
בתיהם שלום מפחד
ישלחו כצאן עוליהם
מה שדי כי נעבדנו
מתקו לו רגבי נחל וגו׳
הלא אלוה גבה שמים
ואמרת מה ידע אל הביד ערפל
עבים סתר לו וגו׳ וחוג
אשר המשו ולא עת נהר
האמרים לאל סור ממנו
אם לא נמחד קימנו
הזה שדי בצריך ובסף
ותגזר אמר ויקם
ימלט אי נקי
מי יתן ידעתי ואמצאהו
אערכה לפניו משפט
מצות שפתיו ולא אמיש
והוא באחד ומי וגו׳
גבולת ישיגו עדר
חמור יתומים יגהגו יחכלו
כין שורתם יצהירו יקביס ודרכו
מעיר מתים יגאקו וגו׳

לאור

לאור יקום רוצח יקטל
ועין נאף שמרה
חתר בחשך בתים
קל הוא על פני מים
ישכוחהו רחם מתקו רמה
רעת עקרה לא תלד וגו׳
ומשל ופחד עמו עשה שלום
היש מספר לגדודיו
הן עד ירח ולא יאהיל
מאזן פני כסה פרשן עליו
עמודי שמים ירופפו
בכחו רגע הים וברתבונתו
ברוחו שמים שפרה
הן אלה קצות דרכו
הן אתם כלכם הויתם
כי יש לכסף מוצא
קן שם לחשך ולכל תכלית
פרץ נחל מעם גר הנשכחים
ארץ ממנה יצא לחם
מקום ספיר אבניה
בחלמיש שלח ידו וגו׳
בצורות יארים בקע וגו׳
מבכי נהרות חבש ותעלמה
והחכמה מאין תמצא

ונעלמה מעיני כל חי
לעשות לרוח משקל
אז ראה ויספרה
ויאמר לאדם הן וגו׳
בהלו נרו על ראשי
ברכת אבד עלי תבא
צדק לבשתי וילבשני
ואמר עם קני אגוע
עורשי פתוח אלי מים
בחסר ובכפן גלמוד
הקמפים מלוח עלי שיח
בני נבל גם בני בלי שם
ההפך עלי בלהות תרדף
אם לא בכיתי לקשה יום
תמוזן לאחר אשתי
אם אמאס משפט עבדי
ומה אעשה כי יקום אל
ואכל פתי לבדי ולא אכל
בחזון לא ילין גר דלתי
כי אערון המון רבת
אכי רוח היא כאנוש
בהלום חזון לילה
ותקרב לשחת נפשו וגו׳
הן כל אלה יפעל אל
לכן אנשי לבב שמעו לי
כי פעל אדם ישלם לו

אם ישים אליו לבו רוחו וגו׳
אשר לא נשא פני שרים
רגע יאותו והצורת לילדת
ירע כבירים לא חקר
לכן יכיר מעבדיהם וגו׳
והוא ישקף ומי ירשע
ממלך אדם חנף ממקשי עם
כי אל אל ואמר נשאתי
חסיכך ישלמנה כי מאסת
כי יסיף על חטאתו פשע
מרוב עשוקים יזעקו
מלפנו מבהמות ארץ
אשא דעי למרחוק
לא יגרע מצדיק עינו
והנם לב ישיבו אף וגו׳
ואף הסיריך מפי צר רחב
ד׳ יערך שיעור לא בצר
זה שטר אל תפן אל און
הן אל ישגיב בכחו
כי יגרע נטפי מים
אשר ילו שחקים ירעפו עלי
יגיד עליו רעו מקנה
אף לתארת יחרד לבי וגו׳
שמעו שמוע קול רגז קולו
תחת כל השמים ישרהו
ירעם אל בקולו נפלאות

כי לשלג יאמר הוא ארץ
הרקיע עמו לשחקים
ועתה לא ראו אור וגו׳
שדי לא מצאנהו שגיא כח
ברן יחד כוכבי בקר
ויסך בדלתים ים
ואמר עד פה תבא וגו׳
לאחוז בכנפות הארץ
ויתנע כרשעים אורם
הבאת עד נבכי ים
אשר השכתי לעת צר
מי פלג לשטף תעלה
להמטיר על ארץ לא איש
היש למטר אב או מי הוליד
התקשר מעדנות כימה
המוציא מזרות בעתו
הידעת חקות שמים וגו׳
מי שת בטחות חכמה
בצקת עפר למוצק וגו׳
מי יכין לערב צידו כי ילדו
הידעת עת לדת יעלי סלע
התקשר רים בתלם עברו
כנף רננים נעלסה וגו׳
הקשית בגיד ראמ
בעת בטרום תמריא תשחק
המבינתך יעבר נץ יפרש וגו׳

ויהי

ויהי איוב אחרי זאת וגו׳
אם על פיך יגבירו נשר
ואפרוחו יעלו דם והאשר
ויען יי וגו׳ מן סערה
עתה נא גאון וגבה והוד
טמנם בעפר יחד פניהם חבש
הנה נא בהמות אשר עשיתי
יהפוך גנבו כמו ארז וגו׳
כי כול הרים ישאו לו

הן יעשק נהר לא יחפז
מי הקדימני ואשלם
לא אחריש בדיו ודבר
אחד באחד יגשו ורוח וגו׳
עקבי מתו תהלאור ויגיו
את כל גבה יראה והוא מלך
ויי שב את וגו׳ ויסף
ולא נמצא נשים יפות
חזק חזק

דניאל

ויתן יי בידו את יהויקים
ילדים אשר אין בהם כל מום
ויבן להם המלך וגו׳ ולגדלם
ויהי בהם מבני יהודה
ובשנת שתים וגו׳ ותתפרם
וידברו הכשדים למלך
והוא מהשנא עדניא
הוא גלא עמיקתא ומסתרתא
לך אלה אבהתי בהודא

אנתה מלכא ודת הורית
הוא צלמא ראשה וגו׳
באדין דקו כחדה פרזלא
אנתה מלכא ומנא ותקפא
וכל די דארין בני אנשא
באדין מלכא נבוכדנצר
נבוכדנצר וגו׳ רומה
באדין מתכנשין אחשדרפניא
כען הן אית כון וגו׳ בה שעתא
ענו שדרך וגו׳ לא תשחין

הן

הן אתי אלהנא די אנתנא
והן לא ידיע לה׳ א לך
באדין נבוכדנצר התסלי
באדין גבריא אלך
ענה ואמר וגו׳ ורוח די
באדין קרב וגו׳ עברוהי
ומתכנשין אהשדרפניא
ענת נבוכדנצר ואמר
ומני שים טעם די כל עם
וחזו וגו׳ ואלו אילן כגו ארעא
חזה הוית וגו׳ ואלו עיר וקדיש
בגזרת עירין פתגמא
אדין דניאל וגו׳ כדי חלמא
לחן מלכא מלכי ישפר
לקצת ירחין תרי עשר
ענת מלכא ואמר ולא
עוד מלתא כפם מלכא
ומן אנשא לך טרדין
ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר
וכר דארי ארעא כלה
כען אנא נבוכדנצר
קרא מלכא בחיל וגו׳ ארגונא
ומן בני אנשא וגו׳ עשבא
כה בליליא קשיל בלשאצר
ודניאל כדי ידע וגו׳ וזמנין
ותיתית אבן חדה ושבת

אלהי שלח מלאכה וסגר פם
באדין דריוש מלכא כתב
מן קדמי שים טעם די כמל וגו׳
משיזב ומצל ועבד אתין
ענה דניאל ואמר חזה
וארבע חיין רברבן סלקן
קדמוהא כאריה וגפין די נשר
וארו חיה אחרי תנינה
באתר דנה וגו׳ וארו חיות
מסתכל הוית בקרניא וגו׳
חזה הוית עד די כרסון
גהר דינר נגד ונפק
חזה הוית וגו׳ והובד
חזה הוית בחזוי לילא
ועל קרניא עשר די בראשה
ומלכותא ושלטנא ורבותא
בשנת שלש למלכות
ראיתי את האיל מגיח ימה
וצפיר העזים הגדיל עד מאד
ובא תנתן וגו׳ ותשלך אמת
ואשמעה אחד קדוש מדבר
ויאמר אלי עד ערב בקר
ואשמע קול אדם בין אולי
ואתנה את פני אל יי
לך יי הצדקה ולנו בשת

וכל ישראל עברו את תורתך
כאשר כתוב וגו׳ ולא חללו
וישקך יי על הרעה ויביאה
יי בכל צדיקותיך ישב נא
להם חמויות לא אכלתי
וביום עשרים וגו׳ ואני הייתי
ואשא את עיני וארא והנה
וגויתו כתרשיש ופניו
וראיתי אני דניאל לבדי
אבל אגיד לך את הרשום
ובעת ההיא יעמד מיכאל
והמשכילים וגו׳
ואתה דניאל סתם הדברים
ויאמר לאיש לבוש הבדים
ואשמע את האיש וגו׳ וירם
ומעת הוסר התמיד ולתת
אשרי המחכה ויגיע לימים
ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד

עזרא

וכל סביבותיהם חזקו בידיהם
בני בקבוק בני חקופא
כל הקהל כאחד ארבע
ובשנת השנית וגו׳ לנצח
ונחנה שם ימים שלשה
ויתנה נכרת ברית
אך יונתן בן עשה אל
חזק חזק

נחמיה

חבל דבלגו לך ולא שמרנו
ואשר ישמיע וגו׳ צאו
ויקרא בספר תורת האדים
ויאמרו הלוים ישועו וגו׳ קומו
אתה הוא יי לבדך
אתה הוא יי האלהים אשר בחרת
ומצאת את לבבו
ועל דור סיני ירדת
והם ואבתינו וגו׳ ולא שמעו

ויבאנו לשמעו ולא הכרו
אף כי עשו וגו׳ ויעשו נאצות
ורוזיך המיעה וגו׳ ומנך
ולכרו עריס בצרת וארמת

ואסף על ירושלים
אנשי ענרות מאה ושמנים
והנרתנים ישבים בעפל
חזק דחזק

דברי הימים

א ומני זרח זמרי ואיתן
וכלב בן זמרון הולד את
ומשפחות סופרים ישבי
ד החמשי וגו׳ ירדעם לעגלה
ובני יבגיה אסיר שאלתיאל
ר ולאשרור אבי תקוע
וקרן הולד את עגוב
ואשרו היהודיה ילדה
בני שלה בן יהודה ער
הכה וזיצרים וישבי נטעים
ח כי יהודה גבר באחיו
ובימי שאול עשו מלחמה
ומעלו באלהי אבותיהם
ז ובני אגרים שורלה
א ויעשיתה ואליה וזכרי

ונר הוליד את קיש וקיש הוליד
ם ופנחס בן אלעזר נגיד
כלם הגבורים וגו׳ הכה יסד
י ויכת שאול במעלו
יא גם תבול וגו׳ אתה תרעה
יב ומן הנדי וגו׳ ופני אריה
ומכני יששכר יודעי בינה לעתים
מזבולן יצאי צבא ערכי מלחמה
יג ויעזן דוד עם שרי האלפים
ויאמר דוד לכל קהל ישראל
ויאמרו כל הקהל לעשות כן
ויקהל דוד את כל ישראל
ודוד וכל ישראל משחקים
ויצא שם דוד בכל הארצות

טז אז אמר דוד לא לשאת
ויקרא דוד לעדוק ולאביתר
כי לבם ראשונה וגו׳ פרץ
ודוד וזקני ישראל וגו׳
ויהי בעזר האלהים את הלוים
ודוד מכרכל במעל בוץ
וכל ישראל מעלים את ארון
ודוד ארון הברית יי׳ וגו׳ ותרא
יז אז ידענו עד הישר
יח לך ואמרת לדוד עבדי
ומי כעמך ישראל גוי
יט ויגש יואב והעם אשר עמו
כ וישאל דוד וגו׳ ויפול דוד
ויתן דוד לארון במקום
כא והנה בן נולד לך
כב ויספרו הלוים מבן וגו׳
בני עמרם וגו׳ ויבדל
ומשה איש האלהים
ודהו בני אליעזר וגו׳ ובני
כד ויכתבם שמעיה וגו׳
ט ולעבר אדם בנים שמעיה
ולשמעיה בנו נולד בנים
כל אלה מבני עבד אדום
נב ובכל כחו הכינותי לבית
שלשת אלפים וגו׳ כסף מזקק
וישמחו העם וגו׳ וגם דוד

ויברך דוד את יי׳ לעני
לך יי׳ הגדלה וגו׳
כי גרים אנחנו לפניך
וישב שלמה על כסא
ויגדל יי׳ וגו׳ ויתן עליו הוד

דברי הימים שני

והחכמה והמדע נתן לך
ב ואנחנו נברת עצים
ויספר שלמה כל המעשים
ג ואת הבית הנדל הפרד
ד ויעבו מפח וגו׳ מחזיק
ה ויהי כאחד לבחצרים
ז דק אתה לא תבנה
ואתה תלמיד וגו׳ ונתתה
כי יחטאו לך כי אין אדם
ועתה קומה יי׳ אלהים לנוחך
יי׳ אלהים וגו׳ ובדת לחסדי
ז וכבלות שלמה
ויעשו בימים וגו׳ כי חנכת
ויכנעו עמי אשר נקרא שמי
ועתה ברורתי וגו׳ והיו עיני
יז ויהי לשלמה ארבעת
יח והלא למם לדעת כי יי׳
ועתה אתם וגו׳ הכון רב
ויבו בהם אביה ועמו מכות
ויורדף אביה אחרי ירבעם

ולא עצר כח ירבעם
ויקרא אסא אל
ויעמיד רבים לישראל
כי יעינו משמרת
ויהי לירושפט עשרי ומבוד
וידד וגו' ויכה לו אמצאב
ומלך ישראל ויחרבם
ויאמר לבן וגו' ובל מכא
ויאמר אל המשפט ראו
ואמר וגו' כי לא לכם
ויתנבא וגו' כהתחרך
ויתן להם אביהם וגו' ואת
ואחרי כמת יהורדי
כי בשמע וגו' ואת יואש
וישלח יואש וגו' אמרים

ויבן מגדלים וגו' אמרים
ובחזקתו גבה לבו עד וגו'
ויעמדו על עזיה הכהן וגו'
ויתקף עזיהו וגו' והצרעת
ויהי עזיהו המלך מצרע
ויחרג מרי גבר אמרים
ויתחזק וגו' שלח לרב
עמי הרע בעבר ויבוז לאדיני
ויתחבל יהוא בעמשכם ינד
ויבאו עלימים את עדי
ויחבל אורויהו
ויהו תורים לפלך
וגם בפלך בעמדו נגד הרד
ויהי מלאכים במלאכי האלים

ויחק חזק

קמתי אני לפתח לדודי

ספר

פני רבה

והוא טמרה לעיזוז ולהוציא כמסגר
מפיר ולהאיר עיני כל תלמידי
מפירושים הנחמדים המסורים
במדרש חמש מגילות רבות

עם מפתח קטנה למצא דברי הפרק
מעניני חמש מגילות רבה

הרב המגיה אל מעיין המקום הלל בנים מרדכי עליה מי
בקשו מיכל לבו

דפוס בן בנין נמרן
ונדפס בהוצאות הנבריכם אפרים בראיו
ויונה אברהם ביאמשטרדאם
בבית מנשה בן יוסף בן ישראל הל

שנת עור הכו בו

קטני אני לפתח לרודי

ספר

פני רבה

והוא מפתח לפתוח ולהוציא ממסגר
אסיר ולהאיר עיני כל תעלומה
בפירושים הנחמדים המפורים
במדרש חמש מגילות רבה

עם מפתח קטנה למצא דברי חפץ
מעניני חמש מגילות רבה

כתם יפוצו כל מעין וגברים הרדפאים מתרוצץ לשם כי
לקצר אזכר לבו

הוצה בעיין נברן
ונדפס בהוצאת הנבירים אפרים בואינו
ויונה אברבנאל יצו
באמשטרדאם
בבית מנשה בן יוסף בן ישראל זל

שנת צור חסיו מו

ונתן מפתח ביד רל שמבית ראיפר

ולקל מאמר הוא הוא אלוהים

ו.ק.ב.ו.ת.ן ב.ק.ב.ל.ה

אלה הם פסוקים דנמצאים במדרש חמש מגילות רבתי לרנוצאותם ומוצאיהם:

ספר בראשית

ויאמר אלהים יקוו המים
ישרצו המים שרץ נפש
ויברא אלהים את כל אשר עשה
ויכל אלהים ביום השביעי
אלה תולדות השמים
ואד יעלה מן הארץ
ויצר ה׳ אלהים ויהי האדם
וזהב הארץ ההיא טוב
ושם הנהר הג׳ חדקל
ויקח ה׳ אלהים את האדם
ויצו ה׳ אלהים על האדם
לא טוב היות האדם
ויבן ה׳ אלהים את הצלע
ויתנשש חוה ערום
אף כי אמר אלהים
ותרא האשה כי טוב העץ
ויקרא ה׳ אלהים אל האדם
את קולך שמעתי ואחבא
ויאמר מי הגיד לך כי ערום
ויאמר האדם האשה אשר נתן
ויאמר ה׳ אלהים אל הנחש
כעצב תלדי בנים

ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך
ויעש ה׳ אלהים לאדם ולאשתו
ויאמר ה׳ אלהים הן האדם
ויגרש את האדם
וקין היה עבד אדמה
והבל הביא גם הוא
כי תעבוד את האדמה
ויצא קין מלפני ה׳
וידע אדם עוד את אשתו
זה ספר תולדות אדם
זכר ונקבה בראם ויברך
ויראו בני האלהים
ויאמר ה׳ לא ידון רוחי
וירא ה׳ כי רבה רעת האדם

פרשת נח

נח איש צדיק תמים
ויאמר ה׳ לנח בא אתה
ויהי הגשם על הארץ
חמש עשרה אמה נגו ויכסו
ויזכור אלהים את נח
ויסגר את כל הזקים
ותבא אליו היונה לעת ערב

Bibliotheca Gesenthuiana.

ויריח ה׳ את ריח הניחוח
ומוראכם וחתכם
שופך דם האדם
וישת מן היין וישכר
ויסנאו בקיניה וגו׳
ויאמרו הבה וגו׳ ונעשה
הוא היה גבור ציד
ורתחי שרי עקדה וגו׳

פרשת לך לך

לך לך מארצך
ונברכו בך כל משפחות
ואת הנפש אשר עשו
ויהי רעב בארץ וירד
וינגע ה׳ את פרעה
וגם לשלום והולך
אם השמאל ואימנה
ויהי בימי אמרפל
וישובו ויבאו אל עין משפט
את כדרלעומר
וברוך אל עליון
אם מחוט ועד שרוך נעל
אחר הדברים האלה וגו׳ אנכי
ויצא אותו החוצה
במה ארע כי אירשנה
ועברום וענו אותם ארבע
ביום ההוא כרת ה׳ את

ולא יקרא עוד את שמך
ואתה את בריתי תשמור
ובן שמנת ימים ימול
ואברהם בן תשעים
בעצם היום הזה נימול אברהם
יליד בית ומקנת כסף

פרשת וירא אליו

וירא אליו ה׳ באלוני ממרא
וישא עיניו וירא והנה וגו׳
ואקחה פת לחם
והוא עמד עליהם תחת העץ
והמאתם כי כבדה מאד
ואנכי עפר ואפר
וה׳ המטיר על סדום
ויהי בשחת אלהים את ערי
ונחיה מאביו זרע
ותשקין את אביהן יין
וה׳ פקד את שרה
ויפקח אלהים את עיניה
ויהי אחר הדברים וגו׳ ואלהים
קח נא את בנך
ביום הג וגו׳ וישא אברהם
שבו לכם פה עם החמור
אלהים יראה לו הטה לעלה
ואמר אל תשלח ידך אל הנער
וירא והנה איל אחר נאחז

ובתואל

ובתואל ילד את רבקה

פרשת חיי שרה

ויבא אברהם לספד לשרה
שמענו אדוני נשיא
ואברהם זקן בא בימים
ויבא את יצחק האהלה שרה
ויתן אברהם את כל אשר לו
ויברך אלהים את יצחק בנו

פרשת תולדות יצחק

ויהי יצחק בן ארבעים שנה
ויעתר יצחק לה׳
ואהב יצחק את עשו
ויבן עשו את הבכרה
עקב אשר שמע אברהם
ויגר יצחק בארץ הזאת
ראה ראינו כי היה ה׳ עמך
ועשה לי מטעמים
ואת עורות גדיי העזים
הקול קול יעקב
ויחרד יצחק חרדה וגו׳
ויצעק צעקה גדולה
הנה משמני הארץ
ועל חרבך תחיה
ואמר עשו בלבו יקרבו
וישמע יעקב אל אביו וגו׳ וילך
וירא עשו כי רשות

פרשת רבקה יעקב

ויפגע במקום וילן שם
ושמרתיך בכל אשר תלך
ונתן לי לחם לאכול
ושא יעקב רגליו וילך
וירא והנה באר בשדה
הבה לי בנים ואם אין
ועתה בי צדקתי
ושרין האש מאד
וישמע את דברי בני לבן
כי ראיתי את כל אשר לבן
ויקם יעקב וישא את בניו
עם אשר תמצא את אלהיך
ויבכו יעקב זבח
ויאמר יעקב באשר ראם

פרשת וישלח

הצילני נא מיד אחי
ואמרת לעבדך ליעקב
ויאבק איש עמו
ויאמר שלחני כי עלה השחר
והוא עבר לפניהם
ותנשן השפחות
כי על כן ראיתי פניך
ויחן את פני העיר
וירא אותה שכם בן חמור
והארץ הנה והברית ידים

כי שמא ארית דינה בתו
ויקחו שני בני יעקב
הסירו את אלהי הנכר
ויקראו שמו אלון בכות
גו׳ וקהל גוים יהיה ממך
עשו לקח את נשיו
וישב עשו מחר שעיר
הוא עשו אבי אדום

פרשת וישב יעקב

ועשה לו כתונת פסים
וישמע ראובן ויצילהו
ויטבלו את הכתונת בדם
ויכר ויתודע ויאמר
והנה רתאומים בבטנה
ויחי ה׳ את יוסף ויהי
ותשא אשת אדוניו
ואיך אעשה הרעה
ויהי כדברה אל יוסף יום
ויבא הביתה לעשות
והתפשהו בבגדו לאמר
אף אני בחלומי

פרשת מקץ

ויהי מקץ שנתים ימים
פרעה נצב על העמדו
ויחי כאשר פתר לנו
וישלח פרעה ויקרא אל יוסף
יעשה פרעה ויפקד פקידים
ויסר פרעה את טבעתו
וירכב אותו במרכבת
אני פרעה ובלעדיך
וירא יעקב כי שבר במצרים
וירדו אחי יוסף עשרה
ויגש הוא השליט וגו׳
לראות את ערות הארץ
ויאסף אותם אל משמר
ויצא לבם ויזרדו
ויכר האיש אדוני הארץ
שובו שברו לנו מעט אוכל
אנחנו אחים בני אבי
ויקרש שמלותם

פרשת מקץ

ישב נא עבדך תחת הנער
לא אתם שלחתם אותי
אנחנו ארד עמך בערבות
ואת יהודה שלח לפניו
ויכלכל יוסף את אחיו

פרשת ויחי יעקב

אם נא מצאתי חן בעיניך
אפרים ומנשה כראובן ושמעון
ואני בבואי מפדן
ידעתי בני ידעתי
גור אריה יהודה

עד כי יבא שילה
יהי דן נחש עלי דרך
נפתלי איילה שלחה
ותשב בזרוע קשתו משם
בנימין זאב יטרף
כל אלה שבטי ישראל
ויאסף רגליו אל המטה
ויעל לקבר אביו
ויעשו בני ישראל
ויאמר יוסף אל אחיו

ספר ואלה שמות

שם האחרת שפרה
ויגו פרעה כל תכן הילוד
ותראה אותו כי טוב
ותתצב אחותו מרחוק
ותגל בת פרעה ותצא אל אחיו
ותגם דלה דלה לנו
קראן לו ויאכל לחם
ויהי בימים הרבים ההם
וישמע אלהים את נאקתם
ויראא אלהים את בני ישראל
ומשה היה רועה
ויראא מלאך ה׳ אליו
ראה ראיתי את עני עמי
ועתה לכה ואשלחך אל פרעה
זה שמי לעולם
ותהי כי תלכון לא תלכון ריקם
לא איש ודברים אנכי
ותנה הוא יצא לקראתך
כי מתו כל האנשים
רקח משה את בניו
כה אמר ה׳ בני בכורי ישראל
ויגד משה לאהרן את כל דברי
כי ה׳ אשר אשמע
ויאמן העם וישמעו
ונזבחה לה׳ אלהינו
תכן אין נתן לעבדך
ירא ה׳ עליכם וישפט
ומאז באתי אל פרעה
שנה תראה כי ביד חזקה

פרשת וארא אל אברהם

ויבא אלהים אל משה
ושמי ה׳ לא נודעתי להם
לכן אמר לבני ישראל
ה׳ אל אהרן ומשה
הן נגנה ארץ תעבדת
קחו מלא חפניכם וגו׳
השבם בבקר והתיצב
ויהי ברד ואש מתלקחת

פרשת לא אל פרעה

ובכחם את עין הארץ
והי חשך אפלה
דבר נא באזני העם וגו׳
כה אמר ה׳ בחצות
ואמר ה׳ וגו׳ בארץ מצרים
והחדש הזה לכם
איש שה לבית אבותם
ולקחו מן הדם
ומצות על מרורים יאכלוהו
ועברתי בארץ מצרים
ולקחתם אגודת אזוב
ועבר ה׳ לנגף את מצרים
והי בחצי הלילה וה׳
ויצלו את מצרים
וגם ערב רב עלה
ליל שמרים הוא לה׳
כל בן נכר לא יאכל בו
כל ערל לא יאכל בו
ויעשו בני ישראל ככל
וכל בכור אדם בבניך

פרשת והי כשלח פרעה

ויקח משה את עצמות יוסף
וה׳ הולך לפניהם יומם
ושלשים על כלו
ופרעה הקריב וישאו וגו

התיצבו וראו את ישועת ה׳
ויסע מלאך האלהים ההולך
ולא קרב זה אל זה
ובאו בני ישראל בתוך הים
ויושע ה׳ וגו׳ את ישראל
וירא ישראל את היד הגדלה
אז ישיר משה
עוז וזמרת יה וגו׳ זה אלי
ימינך ה׳ נאדרי בכח
תשלח חרונך יאכלמו כקש
וברוח אפך נערמו מים
אמר אויב ארדף
צללו כעופרת במים
נטית ימינך תבלעמו
ששקו עמים ירגזון
אז נבהלו אלופי אדום
מכון לשבתך פעלת ה׳
ה׳ ימלך לעלם ועד
ויצאו מדבר שור
שם שם לו חוק ומשפט
הנני ממטיר לכם לחם
עמר לגלגלת
היש ה׳ בקרבנו אם אין
ויבא עמלק וילחם וגו׳
בחר לנו אנשים

ויחלוש

ויחלש יהושע את עמלק
כתוב זאת זכרון וגו׳ מחה אמחה

פרשת יתרו

עתה ידעתי כי גדול ה׳
בחדש השלישי לצאת
ומשה עלה אל האלהים
ואתם תהיו לי ממלכת
ויענו כל העם יחדו
כי ביום השלישי ירד ה׳
כל הנוגע בהר
לא תגע בו יד
והי ביום השלישי בהיות
וידבר אלהים את כל הדברים
אנכי ה׳ אלהיך אשר
לא יהיה לך אלהים
לא תשא את שם ה׳ אלהיך
זכור את יום השבת וגו׳
וירא כל העם וינעו וגו׳
אתם ראיתם כי מן השמים
מזבח אדמה תעשה לי

פרשת ואלה המשפטים

ולא ימות ונפל למשכב
זבח לאלהים יחרם
אם חבול תחבול
אל תשת ידך עם רשע

ולא יראו פני ריקם
את מספר ימיך אמלא
וראו את אלהי ישראל

פרשת תרומה

ויקחו לי תרומה
ואת התרומה אשר תקחו
ועשו לי מקדש ושכנתי וגו׳
ועשו ארון עצי שטים וגו׳
בתבנתם אשר אתה מראה
ועשית את הכרובים למשכן
והקטרת את המשכן
ועשית פרכת ותבלת
ושמת את השלחן מחוץ

פרשת תשא תשא

ואתה הקרב אליך
ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
תרשיש שוהם ושפה
נשא אהרן את שמות וגו׳
על שולי המעיל סביב
ושמת את המנורה
והיה על מצח אהרן
והיה על אהרן וגו׳ לשורר
ועשה להם מכנסי בד
ולקחת את שמן המשחה

פרשת כי תשא

כי תשא את ראש בני ישראל

קח לך סמים
מתללים מורת וקדה
ביני ובין בני ישראל
אלה אלהיך ישראל
וישראלו לו וגו׳
למה ה׳ יחרה אפך בעמך
זכור לאברהם ליצחק
וינחם ה׳ על הרעה אשר
בזה ומזה הם מתעובים
והלחות מעשה אלהים
וישמע יהושע את קול העם
קול ענות אנכי שומע
עברו ושובו משיר
וביום פקדי ופקדתי
ויגף ה׳ את העם

פרשת ויקרא

ויקרא אל משה
מן הבקר ומן הצאן תקריבו
והעתדרת מן המבחרת
נפש כי תחטא וגו׳
ואם תקריב מנחת בכורים
ונפש כי תקריב קרבן מנחה

פרשת זו את אהרן

זאת תורת העלה
אש תמיד תוקד על המזבח

ויצלו בני ישראל את שדים
ומשה יקח את האהל
ונגש אל הכבודה
כי טעאת הן בעינו
והנורא את אשר אחון
פטול לך שני לוחות
ונצבת לי שם וגו׳ וביום
ה׳ ה׳ אל רחום וחנון
כי לא תשתחוה לאל אחר
ולא יחמוד איש את ארצך
ודבר שבת עם ה׳
כי קרן עור פני משה

פרשת ויקהל

לא תבערו אש בכל
ויעש בצלאל אל הארון

ותקהל כל העדה אל פתח
כי שבעת ימים יעשה

פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני
ויבא משה ואהרן אל אהל
ויקרבו כל העדה ויעמדו
וירא כל העם וירנו
ותצא אש מלפני ה׳
ואחיכם כל בית ישראל

וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן
יין ושכר אל תשת
כל מפרסת פרסה

פרשת חרוק

וביום השמיני יעמל בשר
וכפר עליה הכהן וטהרה
והצרוע אשר בו הנגע

פרשת מצורע

ולשאת ולכפרת וגו׳
איש איש כי יהיה זב מבשרו
ואשה כי יזוב זוב דמה
והדוה בנדתה והזב

פרשת אחרי מות

אחרי מות שני בני אהרן
בהעת בד קדש לבש
וכפר ענן הקטורת
ושרתו וקדשו מטמאת
ובלה מכפר את הקדש
כי ביום הזה יכפר עליכם
איש איש מבית ישראל אשר
אשר יצוד ציד חיה וגו׳ ושפך

כמעשה ארץ מצרים
אשר יעשה אותם האדם וחי
ולא תקיא ואתם אתכם

פרשת קדושים

אל תפנו אל האלילים
וכרמך לא תעולל ופרט
לעני ולגר תעזוב אותם
לא תקם ולא תטר את בני
ולא תשחית את פאת זקנך
מפני שיבה תקום
ואבדיל אתכם מן העמים

פרשת אשר אל הכהנים

ויאמר ה׳ אל משה אמור
ולא יחללו את שם קדשי
ובא השמש וטהר
שור או כשב או עז וגו׳
ושור או שה אותו
אלה מועדי ה׳ אשר תקראו
והקרבתם את עמר ראשית וגו׳
שבע שבתות תמימות
וקראתם בעצם היום הזה
ולקחתם לכם ביום הא׳
בסכות תשבו שבעת ימים

פרשת בהר סיני

ובשנת חמשים שנה תשבו
וגם מבני התושבים
וכי תשיג ידך אתך
אחרי נמכר גאלה תהיה לו
או דודו או בן דודו יגאלנו
את שבתותי תשמרו

פרשת אם במוסרתי

ואכלתם לחמכם לשבע
וחרב לא תעבר בארצכם
והתהלכתי בתוככם
ואשבור מוטות עליכם
ואם עד אלה לא וגו׳ וייסרתי
ושברתי את גאון עזכם

ספר במדבר

ויתילדו על משפחותם
איש על דגלו באותות
לאהלה יסעו לדגליהם
ודחוד הקרב יומרת

פרשת נשא

יברכך ה׳ וישמרך
ויהי ביום כלות משה להקים
קח מאתם והיו לעבוד
ויהי המקריב ביום הראשון
ביום השביעי נשיא לבני אפרים
ושעיר עזים אחד לחטאת
זאת הנכת המזבח ביום
ובבא משה אל אהל מועד

פרשת בהעלותך

והנף האהרן את הלוים
על פי ה׳ יחנו ועל פי ה׳
ויסעו ברגלם ונסעו אליך

ונתתי את פגריכם על פגרי
והדיקתי אחריכם חרב
וכשלו איש באחיו כמפני
אף אני אלך עמם בקרי
ואף גם זאת
אלה המצות אשר צוה ה׳ את
חזק . חזק

ונזכרתם לפני ה׳ אלהיכם
ואתן ברית ה׳ נסע
ויהי העם כמתאוננים
ושמע משה את העם בכה
אספה לי ע׳ איש מזקני
שש מאות אלף רגלי העם
העאן ובקר ישחט להם
אדוני משה כלאם
המקנא אתה לי ומי יתן
ותדבר מרים ואהרן
הרק אך במשה דבר ה׳ וגו׳
והאיש משה ענו מאד
בכל ביתי נאמן הוא
אשר נאלנו ואשר חטאנו
אל נא ידוחי כמת אשר

פרשת שלח לך

ויתרו את ארץ כנען אשר

ויברתו משם ומורה ואשכול
ארץ אוכלת יושביה היא
ותשא כל העדה
ותתנה ראש ונשבה מצרימה
ויחרטם במדבר וגו׳
ועתה יגדל נא כח ה׳ וגו׳
במדבר יכזה ירתמו ושם ימותו
אם יראה איש באנשים
ומותו האנשים מוציאי דבת
כי תבאו אל ארץ מושבותיכם
והיה אם מעני העדה נעשתה
ולא תתורו אחרי לבבכם

פרשת ובקח קרח

אף לא אל ארץ זבת חלב
לא חמור אחד מהם נשאתי
האיש אחד יחטא ועל כל
ואם בריאה יברא ה׳
ותפתח האדמה את פיה

פרשת פרה אדומה

זאת חוקת התורה
לא מקום זרע ותאנה
במסלה נעלה ואם מימיך
ויראו כל העדה כי גוע אהרן
וישמע הכנעני מלך ערד
ותקצר נפש העם בדרך
ונפשנו קצה בלחם הקלקל

על כן יאמר בספר מלחמת
עלי באר ענו לה
ונשקפה על פני הישימן

פרשת וישב בלק

ויראא בלק בן צפור את כל
וישלח מלאכים אל בלעם
ועתה לכה נא ארה לי
כי מראש צרים אראנו
מי מנה עפר יעקב וגו׳
ויראא בלעם כי טוב בעיני ה׳
מה טבו אהליך יעקב
דרך כוכב מיעקב וקם שבט
ורד מיעקב והאביד שריד
וישב ישראל בשטים ויחל
קח את כל ראשי העם
ויראא פינחס בן אלעזר

פרשת פינחס

הוא דתן ואבירם
לאלה ותחלק הארץ
את הכבש אחד תעשה
ביום השמיני עצרת תהיה

פרשת מטות

איש כי ידור נדר לה׳ או
נקם נקמת בני ישראל
ויסעו מאלפי ישראל
ונקריב את קרבן ה׳

ויקח משה ואלעזר הכהן
והנה המקום מקום מקנה
והיתם נקיים מה׳ ומישראל
ונבח והלך וילבוש את קנת

פרשת מסעי

והיה אשר תותיר מהם
וישב בה עד מות הכהן הגדול
ויקרבו ראשי האבות
וכל כת ירשת נחלה ממטות

ספר ואלה הדברים

אלה הדברים אשר דבר
אשר ישב בעשתרת באדרעי
איכה אשא לבדי טרחכם
לא תכירו פנים במשפט
בכל הדרך אשר הלכתם
וישמעה את קול דבריכם
והימים אשר הלכנו מקדש

פרשת ואתחנן

אעברה נא וארא
אל ויתוסף דבר אלי עוד
כי לא תעבר את הירדן הזה
ראה למדתי אתכם חקים
רק עם חכם ונבון הגוי
כה אלהינו בכל קראינו אליו
ואתכם לקח ה׳ ויוצא
כי ה׳ אלהיך אש אכלה
בצר לך ומצאוך כל וגו׳
או הנסה אלהים לבא וגו׳
וידעת היום והשבות

פנים בפנים דבר ה׳
והחר בוער בהר ושוקרבון
כי מי כל בשר אשר שמע קול
וישמעה את כל וגו׳ והשיבו
שמע ישראל ה׳ אלהינו
והיו הדברים האלה אשר
אל הארץ אשר נשבע
ובתים מלאים כל טוב
לא תנסו את ה׳ אלהיכם
ולא תתחתנו בם

פרשת יהיה עקב

ברוך תהיה מכל העמים
והסיר ה׳ ממך כל חולי
כי ה׳ אלהיך בקרבך אל גדול
כל המצוה אשר אנכי מצוך
ויענך וירעיבך ויאכילך
שמלתך לא בלתה מעליך
ארץ נחלי מים עינות
ארץ חטה ושעורה וגפן

ארץ אשר לא במסכנת
כגוים אשר ה׳ מאביד וגו׳
ואשב בהר ארבעים יום
ויתן ה׳ אלי את שני לוחות
כי ינורתי מפני האף
הן לה׳ אלהיך השמים
ואוזנך גר לתת לו לחם ושמלה
בשבעים נפש ירדו אבותיך
למטר השמים תשתה
ארץ אשר ה׳ אלהיך דורש אתה
השמרו לכם פן יפתה לבבכם
ולמדתם אותם את בניכם
לאהבה את ה׳ אלהיכם ולדבקה

פרשת ראה אנכי

אלה החקים והמשפטים
רק חזק לבלתי אכל הדם
לא תסיף עליו ולא תגרע
כי יסיתך אחיך בן אמך
בנים אתם לה׳ אלהיכם
כי פתוח תפתח את ידך
וקרא עליך אל ה׳ והיה
נתון נתן לו ולא ירע לבבך
לא תאכל עליו חמץ ז׳ ימים
ושמחת בחגך אתה ובנך
שלש פעמים בשנה יראה

פרשת שפטים

לא תטה משפט לא תכיר
צדק צדק תרדף
ובאת אל הכהנים הלוים
רק לא ירבה לו סוסים
ולא ירבה לו נשים
ונתן לבחן הזרע והלוזים
כי בו בחר ה׳ אלהיך
לענות בו סרה
כי תקרב אל עיר להלחם
כי האדם עץ השדה
ושרפו שם את העגלה

פרשת כי תצא

לא תקח האם על הבנים
שלוח תשלח את האם
ועשית מעקה לגגך וגו׳
גדלים תעשה לך על ארבע
ושם לה עלילות דברים
לא יבא עמוני ומואבי
ואשר שבר עליך את בלעם
לא תהיה קדשה מבנות
לא תביא אתנן זונה ומחיר
לא תשיך לאחיך נשך כסף
לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך
כי דרוש ידרשנו ה׳ אלהיך
ואם איש עני הוא וגו׳
לא תעשוק שכיר עני ואביון

לא תפאר אחריך
לא תוסיף שור כרשו
זכור את אשר עשה לך
אשר קרך בדרך
ותמחה את זכר עמלק

פרשת כי תבוא

את ה׳ האמרת וגו׳
וה׳ האמירך היום וגו׳
וידבר משה וגו׳ הסכת וגו׳
ארור האיש אשר יעשה
ונתנך ה׳ לראש ולא
אל גוי אשר לא ידעת
ותהרת אשר לא עבדת
ישא ה׳ עליך גוי מרחוק
הרבה בך והעוגה
והפלאה ה׳ את מכותיך
והפיצך ה׳ בכל הארצות
ובגוים ההם לא תרגיע
והיו חייך תלאים לך
בבקר תאמר מי יתן ערב
והשיבך ה׳ מצרים

פרשת אתם נצבים

אתם נצבים היום כלכם
הגפרית ומלח שרפה כל ארצה
וישליכם אל ארץ אחרת
ונתן ה׳ אלהיך את כל האלות

כי ישוב ה׳ לשוש עליך לטוב
ראה נתתי לפניך היום
ובחרת בחיים :
לאהבה את ה׳ אלהיך

פרשת וילך מלה

הן קרבו ימיך למות קרא
ואנכי הסתר אסתיר פני
כי לא תשכח מפי זרעו
והקהילו אלי את כל זקני

פרשת האזינו

האזינו השמים ואדברה
והצור תמים פעלו
הוא עשך ויכוננך
יקניאוהו בזרים בתועבות
צור ילדך תשי ותשכח
אשביתה מאנוש זכרם
אם לא כי צורם מכרם
ענבמו ענבי רוש אשכלות
ואמר אי אלהימו צור
אני אמית ואחיה מחצתי
והאחז במשפט ידי

פרשת וזאת הברכה

ויאמר ה׳ מסיני וגו׳ מימינו
ויהי בישורון מלך בהתאסף
בכור שורו הדר לו
רוכב שמים בעזרך

אשריך

אשריך ישראל וגו׳ וארחת
ויקבר אותו בגיא מול בית
ולא קם נביא עוד בישראל

חזק חזק

הנה המשוח המשיר מגדה בעקיות הילכן בעקבת ובקרית מוכן מעגלות אתחיל לדרשם חמש מגילות

שיר השירים

על כן עלמות אהבוך
אם לא תדעי לך היפה בנשים
שמאלו תחת לראשי וימינו
אם תעירו ואם תעוררו
צאנה וראנה בנות ציון
מצן גנים באר מים
יבא דודי לגנו וגו׳
אם יתן איש את כל הון

מגילת רות

והיה בבקר אם יגאלך טוב

מגילת איכה

הרשים לבקרים רבה
כי לא ענה מלבו ויגה
מי זה אמר ותהי ה׳ לא צוה
ויגדל עון בת עמי
בנפשנו נביא לחמנו מפני

מגילת אסתר

שבע ועשרים ומאה מדינה
ויהי אומן את הדסה
ומרדכי יושב בשער המלך
להשמיד להרוג ולאבד

ומרדכי ידע את כל אשר
ויבא עד לפני שער המלך
ויאמר המן בלבו למי
ושב מרדכי אל שער המלך
ויאמר המלך אחשורוש
ויבהילו להביא את המן
ויתלו את המן על העץ
ביום ההוא נתן המלך
הנה בית המן נתתי לאסתר
ואתם כתבו על היהודים
ונהפוך הוא אשר השלטו
קימו וקבל היהודים
ישוב מהשבתו הרעה אשר

מגילת קהלת

דברי קהלת בן דוד
הבל הבלים אמר קהלת
כל הנהלים הולכים אל הים
אני קהלת הייתי מלך
ונתתי את לבי וגו׳
מעוות לא יוכל לתקון
עשיתי לי שרים

טוב אחרית דבר מראשיתו
ויתרון דעת החכמת
אל תתן את פיך לחטיא
אני פי מלך שמור ועל דברת
ומוב לא יהיה לרשע
אשר יבחר אל כל החיים
וחכמת המסכן בזיה
ראה חיים עם אשה אשר
דברי פי חכם חן ושפתות
ותחלה דברי פיהו
והגיש שנים אשר תאמר
עד אשר לא תחשך השמש
וזכור את בוראך ביבי
ושבו העבים אחר הגשם
ביום שיזעו שמרי הבית
ויגאלו השקד ויסתכל
ותרגן גולת הזהב ותשבר
והרוח תשוב אל האלהים
ויותר שהיה קהלת וגו'

חזק חזק

נביאים ראשונים

יהושע

לא ימוש ספר
עברו בקרב המחנה
כל אשר צותנו נעשה
כל איש אשר ימרה את פיך
ותשמנה בפשתי העץ
כי בירחה בקיר החומה
אך דחוק יהיה בינכם
ויאמר ה' אל יהושע היום אחל
ויצו יהושע את הכהנים לאמר
והודעת את בינכם לאמר
בעת ההיא אמר ה' אל
ויטל ארת בני ישראל
כי מולים היו כל העם
והחלולים הולך לפני העם
ותפול הרומה תחתיה
וידע ה' את יהושע וגו'
ויבו מתם אנשי רעהו וגו'
ואראה בשלל אדרת
ויתנם יהושע חוטבי עצים
שמש בגבעון דום ויריח
האדם הגדול בענקים
אמרור בנורתיה וחצוריה
ויקברו אותו בנחלתו

שופטים

ויתי אחרי מות יהושע
ויאמר ירהודה יעלה
ויעשו בני ישראל הרע

ויעבדו בני ישראל
ויוסף בני ישראל לעשות
והוא לוחץ את בני ישראל
ותבורה אשת נביאה
ותשר דבורה
שמעו מלכים האזינו
גם עבים נטפו מים
לבי לחוקקי ישראל
נחל קישון גרפם וגו'
ואהביו כצאת השמש
ה' עמך גבור החיל
ויאסרו העם שרי גלעד
בשבת ישראל בחשבון
ואלכה ויורדתי על התרים
ויקבר בערי גלעד
ויבדהו אל כפיו
לולא חרשתם בעגלתי
השכבן לי פן תפגעון בי
ויצא לחי חמור טריה
ובקע אלהים ארת המכתש
ויהי שוחן בבית האסורים
ויהונתן בן גרשם בן מנשה
ויתעללו בה כל הלילה
וישלחה בכל גבול
קלע באבן אל השערה ולא
ללמדה אלהי ישראל ויתנה

שמואל

ארור נתן אשה לבנימן

שמואל

ועלה האיש ההוא מעיר
והנה היא מדברת וגו'
רמה קרני בה
אין קדוש כה' כי אין
ויתן עז למלכו וירם
ובני עלי בני בליעל
וכרך עלי את אלקנה וגו'
כי פקד ה' ארת הנה
ובחור אותו מכל שבטי
ודבר ה' היה יקר בימים
ולכן נשבעתי לבית עלי
אוי לנו מי יצילנו
ויך באנשי בית שמש
והלך מדי שנה בשנה
ויהי איש מבנימין ושמו קיש
ותשורה אין לרביא
הראיתם אשר בחר ה'
ויאמר שמואל אל העם לכו
הגני ענו בי נגד ה'
ה' אשר עשה אתכם
הלא קציר חטים היום וגו'
כי לא יטש ה' עמו וגו'
והיה ביום מלחמת ולא נמצא

ל ויאמר שאול פצו בעם
ויבן שאול מזבח לה׳ וגו׳
לא עתה לך והכיתת את עמלק
ויבא שאול עד עיר עמלק
ויאמר שאול אל הקיני לכו
ויחמל שאול והעם וגו׳
ואון ותרפים הפצר וגו׳
ויסב שמואל וגו׳ ויחזק
וישסף שמואל את אגג
יד ענגן וגבור חיל ואיש
יעמד נא דוד לפני וגו׳
טו וישמע שאול וכל ישראל
ורוד בן איש אפרתי
ודוד הוא הקטן וגו׳
גם את הארי גם הדוב
ותטבע האבן במצחו
ובראות שאול את דוד
יח ויהי שאול עין את דוד
ויהי דוד לכל דרכיו משכיל
ואת נב עיר הכהנים הכת
כאשר יאמר משל הקדמני
כא וימת שמואל וגו׳ ויספדו לו
ואיש במעון ומעשהו וגו
ואתה שלום וביתך שלום
והיתה נפש אדני צרורה
כו אם יבא וגו׳ אם במלחמה
הלא איש אתה ומי כמוך
מ ויאמר דוד אל לבו עתה
ולא יהיה איש ואשה דוד
מא ושמואל מת וגו׳
למה הרגזתני להעלות
לא ויתנו לו פלטי דגלת ושני
ויכם דוד מהנשף ועד
וימת שאול וג׳ בניו

שמואל א׳

ג ועשראל קל ברגליו
ויכהו אבנר באחרי החנית
ב ויבא אבנר אל דוד חברון
ד הכמות נבל ימות אבנר
ישלם ה׳ לעשה הרעה
ו ושב אריון ה׳ בירת עבד
ז כי לא ישבתי בבית למיום
ועשיתי לך שם גדול כשם
ונאמן בירתך ומלכותך
כי הביאותני עד הלם
אשר הלכו אלהים
יב גם ה׳ העביר חטאתך לא
יד והוא יגעורפה ידים
ו ותקרא אשה חכמה
ויען יואב וגו׳ הלילה
נשא ידו במלך בדוד
ותבא האשה אל כל העם

ל וידבר דוד לה׳ וגו׳
ב וידא על כנפי רוח וגו׳
ג כי אריה גרי דה׳
ד ואלה דברי וגו׳ ונעים

מלכים

ה והמלך דוד זקן בא בימים
ו ותהי למלך סכנת וגו׳
ז ואני אבא אחריך ומלאתי
ח והרכבתם את שלמה בני
ט ויקרבו ימי דוד למות
יא והימים אשר מלך דוד
יב עתות לך על שדיך וגו׳
יג ויאמר אדניה שאל מרי
ונתת לעבדך לב שמע
יד ויקן שלמה והנה חלום
אז ותבאנה שתים נשים
ויתנו לה את הילוד החי
ל ושלמה היה מושל וגו׳
ויהי להם שלמה וגו׳
ומרכבותם אבוסים
כי הוא רדה בכל עבר
ויהי לשלמה ארבעים
וכלכלו הנצבים וגו׳
ויתן אלהים חכמה לשלמה
ד וידבר ג׳ אלפים משל
ויבאו מכל העמים לשמוע
ו אבן שלמה מסע נבנה וגו׳
ויצף את קרקע הבית
ז ויבנהו שבע שנים וגו׳
אבני עשר אמות
ח אז יקהל שלמה וגו׳
ולא יכלו ויסבהנים וגו׳
אז אמר שלמה ה׳ וגו׳
בנה בנתי בית זבול
ויתפללו אליך וגו׳ בבית
ויתפללו אל המקום הזה
ויתפללו אל דרך ארצם
ט ויזכח שלמה את זבח
ויבלו לאוהליהם שמחים
ודויו עני ולבי שם וגו׳
ויהי מקצה כ׳ שנה וגו׳
ותבא לנסותו בחידות
ל ויתן למלך מאה וכ׳ ככר
ויתגם המלך בבית יער
ויעש המלך כסא שן
ורא״ש עגול לכסא וגו׳
וכל כלי משקה הלמך
ויתן המלך את הכסף
יא שרוכי שבע מאות וגו׳
והדר שמע כי שכב דוד
ויתפש אחזה בשלמה

והעיר אשר בחרתי בה׳
ויאמר רבעם בלבו
הנה בן גולד לבית דוד
ונביא אחד זקן וגו׳
ויהי דבר ה׳ אל הנביא אשר
ורחבעם בן שלמה
וימלוך אחאב בן עמרי
אם יהיה השנים האלה טל
ותאכל דויא והוא
ויהי ימים רבים ודבר ה׳ היה
חי ה׳ אלהיך אם יש גוי
עד מרתי אתם פסחים
ויקראו בשם הבעל וגו׳
וגדרך עשרתי וגו׳
ה׳ הוא האלהים
ויורדם אליהו אל נחל קישון
ואליהו עלה וגו׳ וישם
ויהי בשביעית וגו׳
ויד ה׳ היתה אל אליהו
והנה מראשתו עוגת רצפים
קנא קנאתי לה׳ צבאות
צא ועמדת בהר וגו׳
לך שוב לדרכך מדברה
ובן חדד מלך ארם וגו׳
ויפקד את נערי וגו׳
ויאמר אל מלך ישראל

במקום אשר לקקו וגו׳
וישם שק על בשרו וגו׳
ובל צבא השמים עמד
ומלך ארם באהלים נצב

ויצאו בני הנביאים אשר בית
ועתה קחו לי מנגן וגו׳
עשה הנחל הזה גבים
ויהי הימים ויעבר אלישע
נעשה נא עלית קיר
ויפקח ה׳ את עיני הנער
וילך הנאל לקראתו
ולאחאב ע׳ בנים וגו׳
אתו ואת מינקתו בחדר
ויהי הם קברים איש
והמזבח הנחשת יהיה לי
ויעד ה׳ בישראל וביהודה
בעת ההיא קצץ הזקיהו
ויצא מלאך ה׳ ויך וגו׳
ויבא אליו אליקים בן חלקיהו
והחרש והמשבר אלף
ושמנים איש מעם הארץ
ויקח רב הטבחים את שריה

חזק חזק

נביאים אחרונים

ישעיה

שמעו שמים והאזיני ארץ
וכל לבב דוי
אולתכם לגדלכם ורים
ירכם דסים מלאו
רחצו הזכו הסירו רע
לכו נא ונוכחה יאמר ה׳
איכה היתה לזונה
ונשגב ה׳ לבדו ביום ההוא
הדלו לבבם מן האדם
הכורת פניהם ענתה בם
עמי נגשיו מעלל וגו׳
ה׳ במשפט יבוא עם זקני
יען כי גבהו בנות ציון
ושפח ה׳ קדקד בנות ציון
ואנו ואבלו פרחיה
והחזיקו ז׳ נשים באיש א׳
והיה הנשאר בציון וגו׳
אם רחץ ה׳ את צאת וגו׳
וסכה תהיה לצל יומם
כרם היה לידידי בקרן
ועל העבים אצוה וגו׳
כי כרם ה׳ צבאות וגו׳

הוי מגיעי בית בבית וגו׳
אם לא כרתים ו בים
הוי משכימי בבקר שכר
לכן גלה עמי מבלי דעת
לכן הרחיבה שאול וגו׳
ורעו כבשים כדברם
יכהה יחישה מעשהו למען
לכן כאכל קש לשון אש
בשנת מות המלך עזיהו
שרפים עמדים ממעל לו
והיה ביום ההוא יזיה
ואעידה לי עדים נאמנים
עצו עצה ותפר דברו
צור תעודה הרתום תורה
והכיתי לה׳ הסתיר פנין
הנה אנכי והילדים וגו׳
בעת ההוא ישמע הקל וגו׳
כי ארת על סבלו וגו׳
למרבה המשרה ולשלום
ואכלו את ישראל בכל פה
ונער יכתבם
צחלי קולך בת גלים הקשיבי
והלבנון באדיר יפול

ויצא חטר מגזע ישי ונצר
נדה עליו רוח ה׳ רוח חכמה
כמים ליכם מכסים
יט והיה ביום ההוא יוסיף
ונפצות יהודה יקבצו מארבע
והחרים ה׳ את לשון מצרים
ושאמתם מים בששון ממעינו
זמרו לה׳ כי גאות עשה
כ המשך השמש בעאותו
הנני מעיד עליהם את מדי
וקשתות נערים תרטשנה
שבר ה׳ מטה רשעים שבט
גם כרושים שמחו לך ארז
תחתיך יצע רמה ומכסך
איך נפלת משמים הילל
חכיו לבנו מטבח בעון
והכרתי לבבל שם ושאר
ומאמאתיה במטאטא
כא משא מואב כי בליל שדד
משא דמשק הנה דמשק
שנים שלשת גרגרים
ביום ההוא יהיו ערי מעוז
דקוי דהמון עמים רבים
וסכסכתי מצרים במצרים
ונגף ה׳ את מצרים נגף
כב משא מדבר ים כמסופות

חצות קשה הגד לנו הבוגד
על כן מלאו מתני חלחלה
ארת נשף חזקי שם לי
נפלה נפלה בבל וכל פסילי
כג משא בערב ביער בערב
כי מפני הרבות נדדו וגו׳
כד משא גיא חזיון וגו׳
חלליך לא חללי חרב וגו׳
כה והפרה והלבנה וכושה
בלע המות לנצח ומחה ה׳
ה׳ בשר פדויך צקון לחש
יחיו מתיך נבלתי יקומון
חבי כמעט רגע עד יעבור
כי יום מהומה
כו על כן אמרתי שעו ממני
מקרקר קרושע
ועולם נשא אספה
ותפרשים שת שתו
ויגל את מסך יהודה
ותתצו ותבטים לבצר ההומה
ויקראה אדים לבכי
והיה מחרדה ואתגנה כי
בשיר לא ישתו יין
מכגף הארץ זמרות
והיה ביום ההוא יפקוד
כט ביום ההוא ישר השיר הזה
והיה

ל והיה ביום ההוא יתקע
לא וגם אלה בין שגו ובשכר
הנני יסר בציון אבן אבן
כי קצר דהמצע מרשרע
לב הוי אריאל אריאל קרית
לכן הנני יוסיף להפלא
ורהיה במחשך מעשיהם
ויספו עניים בה׳ שמחה
כי בראותו ילדיו מעשה
ידעו רעי רוח בינה
לג בשובה ונחת תושעון
כי עם בציון ישב בירושלים
ורהיה אור הלבנה כאור
השיר והיה לכם כליל
לד הוי הירדים מצרים לעזרה
לה הן לצדק ימלוך מלך
פשטה ועדה וחגרה
פראים מרעה עדרים
לו כמשק גבים שקק בו
הן אראלם צעקו חוצה
נשבו מסלות שבתה עבר
והיו עמים מעברות מיד
אוכל כל יצען כל יפע
החרימם גרגנם לטבח
לז ונגלו כספר השמים וגו׳
כי הורתה בשמים חרבי

כי זבחלה בבצרה וטבח
לח ישבשם מדבר ציה וגו׳
פרוח תפרח ותגל וגו׳
לט מי בכל אלהי הארצות
מ כה אמר חזקיהו יום צרה
ויתפלל חזקיהו אל ה׳
ונגעתי על דעיר הזאת
מא ויצא מלאך ה׳ ויכה
לה אז לבתיך כי מת אתה
ויסב חזקיהו פנו אל הקיר
הנני יוסיף על ימיך המש
ונצלתי נגגן וגו׳
לא בעת ההיא שלח מרדך
ויראם את בית נכתה
מב נחמו נחמו עמי יאמר וגו׳
דברו על לב ירושלים
כל הגוים כאין נגדו וגו׳
הנותן רגים לאין וגו׳
נסתרה דרכי מה׳
מא מי פעל ועשה קרא וגו׳
תזרם ורוח תשאם
ארצן במדבר ארץ
העירותי מצפון ויאת
מב אני ה׳ הוא שמי וכבודי
ה׳ כגבור יצא כאיש
מי נתן למשיסה יעקב

וישפך עליו חמה אפו
מט ואתן אדם תחתיך ולאמים
אמר לצפון תני ולדרומן
כל הנקרא בשמי ולכבודי
לפעלם שלחתי
הנתן ביש דרך ובמים
דעמו בפשרתה כמו
עם זו יצרתי לי ותהלתי
ולא אתי קראת
לא הבאת לי שה וגו׳
לא כבדת לי בזבחיך וגו׳
כערבים עלי ביבלי ים וגו׳
מחיתי כעב פשעיך וגו׳
האמר לצולות חרבי וגו׳
נ כה אמר ה׳ למשיחו לכורש
פנו אל ורחוסדו וגו׳
נ ברע בל קרס נבו
ועד זקנה אני הוא
נא רדי ושבי על עפר וגו׳
קחי רחים וטחני וגו׳
גאלנו ה׳ צבאות שמו
אף ידי יסדה ארץ וגו׳
קרבו אלי שמעו זאת
נב ישראל אשר בך אתפאר
לאמר לאסורים צאו וגו׳
לא ירעבו ולא יצמאו וגו׳

ותאמר ציון עזבני ה׳ וגו׳
גם אלה תשכחנה
ותקשרים ככלה
ואמרת בלבבך מי ילד לי
אי זה ספר כריתות אמכם
מדוע באתי ואין איש קראתי
אלביש שמים קדרות
הן כלכם קדחי אש וגו׳
נא הקשיבו אלי עמי ולאומי
כי שמים כעשן נמלחו
אנכי הוא מנחמכם
נג התנערי מעפר קומי וגו׳
מה נאוו על ההרים רגלי
נד ורוא מחולל מפשעינו
נד רני עקרה לא ילדה
כי ימין ושמאל תפרוצי וגו׳
כי מי נתן זאת לי אשר וגו׳
וכל בניך למודי ה׳ ורב
הן גור יגור אפס מאותי
כל כלי יוצר עליך
נה דרור כל צמא לכו למים
כי כאשר ירד הגשם
תחת הנעצוץ יעלה ברוש
נו והבאותים אל הר קדשי
נו כה אמר רם ונשא שוכן
כי לא לעולם אריב וגו׳ כי

והרשעים כים נגרש
נז הן לא נקטרה יד יי מרושיע
ותרי האמת נעדרת
ולבש צדקה כשרין
ובא לציון גואל
נח והלכו גוים לאורך
והלכו אליך שחות וגו׳
לא ישמע וגו׳ וקראת
לא יהיה לך עוד השמש
ועמך כלם צדיקים
הקטן יהיה לאלף
נט דות יי אלהים עלי וגו׳
ועמדו זרים ורעו צאנכם
ואתם וגו׳ חיל גוים תאכלו
ונודע וגו׳ כל ראיהם
שוש אשיש ביי תגל
נט והיית עטרת תפארת
נשבע יי בימינו ובזרוע

עברו עברו וגו׳ פלו סלו
מדרך אדם ללבושך
פורת ורוברתי לבדי
כי יום נקם בלבי וגו׳
והמה מרו וגו׳ ויהפך לאם
ויזכר ימי עולם
ס ומעלה וגו׳ עין לא
כית קדשנו ותפארתנו
ס לכן כה וגו׳ חנה עבדי
כי הנני בורא שמים
לא יבנו ואחר ישב
והיה טרם יקראו
ס כי כה אמר יי הנני נטה
וראיתם ושש לבבכם
כי באש יי נשפט
והביאו את כל אחיכם
ויצאו וראו בפגרי האנשים

חזק חזק

ד׳ א׳ 4 ז׳ ירמיה

ירמיה

דברי ירמיהו בן חלקיהו
ויהי דבר וגו׳ בקול שקד
הלוך וקראת באזני
קדש ישראל לי׳ ראשית
שמעו דבר יי׳ בית יעקב
ואביא אתכם אל ארץ
ועתה מה לך לדרך
אשרים לשון אבי אתרים
ויטמאו וגו׳ ומצת אשת
ואוא וגו׳ את ספר כריתותיה
שוכו בנים שובבים
עלות אריה מסבכו
ווהה וגו׳ יאבד לב המלך
דרכך וגו׳ זאת רעתך
כמי מעי אחילה
ראיתי את הארץ והנה
ראיתי ההרים והנה
על כן הכם אריה מיער
כחשו ביי׳ ואמרו וגו׳
ולוא אמרו בלבבם
ואת חטאת יי׳ מלאתי
לכן הוסם וגו׳ ואשלח
והשבתי וגו׳ קול ששון
איכה תאמרו חכמים

מבליגיתי עלי יגון עלי
הנה קול שועת בת עמי
מי יתן ראש׳ מים ועיני
מי יתנני במדבר מלון
וידרכו את לשונם קשתם
על ההרים אשא בכי
ואמר יי׳ על עזבם
כה אמר וגו׳ התבוננו
כי קול נהי נשמע מציון
כי עלה וגו׳ להכרית עלל
כי אם מאת וגו׳ כי בא
כה אמר יי׳ אל דרך הגוים
כדנה תאמרון לזרם
לא כאלה חלק יעקב
הדבר אשר היה אל ירמיהו
מה לידידי בביתי
זית רענן יפה פרי תואר
הזיתה לי וגו׳ נתנה עלי
דעם הנה הרע המאנים
תנו לי אלדיכם מכיד
ואם לא וגו׳ כי נשבה
המאס מאסת את יהודה
ואמר יי׳ וגו׳ שלח מעל
והוה וגו׳ אשר למות

אמללה יולדת השבעה
אוי לי אמי וגו׳ לא נשיתי
לא ישבתי בסוד משחקים
כי כה אמר וגו׳ כי אספתי
ולא יפוסו להם על אבל
ואמרת וגו׳ ואתי עזבו
והטלתי וגו׳ אשר לא
לכן הנה וגו׳ ולא יאמר
והיה כעין שתול על מים
אני יי׳ חוקר לב בוחן
ואמרתי לא אזכיר
חי אני נאם יי׳ כי אם יהיה
בימיו תושע וגו׳ וזה שמו
ובנביאי ירושלם ראיתי
לכן כה וגו׳ כי מאת נביאי
החשבים להשכיח את עמי
הראני יי׳ והנה ב׳ דודאי
מיכה וגו׳ ציון שדה תחרוש
ועבדו אתו וגו׳ ואת בנו
קחו נשים והולידו בנים
לפי מלאת לבבל ע׳ שנה
ציון הנה ירשו אין לת
מרחוק יי׳ נראה לי
הנני מביא אתם מארץ
כה אמר יי׳ קול ברמה
כה אמר יי׳ מגע קולך

ויש תקוה לאחריתך
הבן יקיר וגו׳ המו מעי
הציבי לך ציונים שמי לך
כי זאת וגו׳ נתתי את
כה אמר יי׳ אם ימדו
שרות בכסף יקנו וגו׳
הנני מעלה לך ארכה
כה אמר יי׳ אם לא בריתי
ואמר וגו׳ טפו יקרא
ויהי בקרא יהודי שלש
וירמיהו לקח מגלה
כה אמר יי׳ וגו׳ הנה חיל
ויעבו וגו׳ כאשר גלכדה
ויבאו וגו׳ וישבו בשער
והיתה החרב אשר אתם
קולת כנחש ילך וגו׳
ארור עשת מלאכת יי׳ רמיה
שאנן כואב מנעורי
והשמעתי אל רבת בני
רפתה דמשק תפנתה
ושמתי בסאי בעילם
גאלם חזק יי׳ צבאות
לקול תרו הכזן עים
בחכם אשית את מושתיהם
גם בכל לנפל חללי
בענו כי שמעו חרפה

ושנו שנות שלמיגו
ויחזק הרעב בעיר וגו'
בא נבוזראדן רב טבחים
חזק חזק

יחזקאל

וגבוהן וגבה לחכם וגו'
ודמות על ראשי החיה
ומגיל וגו' ועל דמות
ואתה בן וגו' אל עקשים
וקול כנפי החיות
זאת ירושלם בתוך הגוים
כספם בחוצות ישליכו
ויאמר אלי הראית וגו'
ויבא אתי אל חצר בית יי
ויקרא וגו' קרבו פקדות
והנה ששה אנשים באים
ובכוד וגו' ויקרא אל האיש
עבור בתוך העיר בתוך
ולאה אמר באזני
ויהי בהכותם וגו' בשפכך
ויאמר אל עין בית ישראל
וירם כבוד יי מעל הכרוב
וישלח וגו' וישא ויתן וגו'
וירא ולבנים תבנית יד
ויצא כבוד יי מעל מפתן

ואתה בן אדם עשה לך
כשעלים בתרמודת
ונתתי את פני בהם
ומלאתיך בזעם הולית
ואעבר וגו' מתבוסמת
ואחיצך כמים ואשטף
ואלבשך רקמה ואנעלך
ותערי זהב וכסף
ותקחי את בניך ואת
ותבני לך גב ותעשי לך
ואחותך הגדולה שמרון
בן אדם הוד הודה וגו'
כי לא אהפוך במות דמות
ודלי משנה וגו' באו אנשים
בן אדם וגו' הלדרש אתי
כי עמד מלך בבל וגו'
והיה לו אם בקסום
ואתה חלל רשע
כה אמר וגו' הסיר המצנפת
עוד עוד עוד אשימנה

בן אדם הוי לי בית ישראל לסיג
בן אדם וגו' לא כמהרה
צלמי משדים הקקים
ותגל וגו' ותקע נפשי
כי דמה בתוכה דמה
להעלות חמה לנקם
ופארמם על ראשיכם
כה אמר וגו' יען אמר
לבני קדם על בני עמון
ובמואב אנשה שפטים
ונתתי את נקמתי באדום
וידעו מאנותתם וגו'
בן אדם וגו' אתה חותם
ונתתי וגו' ומכרתי את
הנה אשור ארז בלבנון
כה אמר וגו' גיום ורדתו
בן אדם וגו' ארוד היה
ואתה צאני וגו'
בן אדם בית ישראל
ויבוא אל הגוים אשר
וזרקתי עליכם מים טהורים
ונתתי וגו' והסרתי את לב
ואת רוחי אתן בקרבכם
ודאורין הנשמת תעבוד
כה אמר וגו' עוד זאת
כצאן קדשים כצאן וגו'
ויאמר וגו' הנבואות הבשות
ושבבתיך ושאתיך
בתתם ספם את ספי
בהבאיאכם בני נכר וגו'
ועל הנחל יעלה על שפתו
והיה בשכמו אשר גר
מבאת קדמת ועד פאת
סביבוגו ושם העיר מזם
חזק חזק

חושע

כי זנתה אמם הובישה
לכן הנני שך את דרכך
ורדפה וגו' אלכה ואשובה
ופקדתי עליה את ימי
לכן הנה אנכי מפתיה
ונתתי לה את כרמיה
ואין אשיר ורדפים
אילה וגו' ודמים בדמים
גרמו וגו' ותשכח תורת
זנות ויין ותירוש יקח לב
על

על ראשי הדרים יבחנו
כי כפרת סרירה סרר
ח כי בגדו כי בנים זרים
אפרים לשמה תהיה
הוי שדי יהודה כמסיגי
עשוק וגו' כי הואיל הלך
ט יחזינו וגו' ביום הג' יקמנו
והמה כאדם עברו ברית
י ברפאי לישראל ונגלה
ויהי אפרים כיונה פותה
אוי להם כי נדדו ממני
יא אל תשמח ישראל אל גיל
כעגבים וגו' בבכורה
יב ואפרים וגו' אפרים חרוש
יג וקאם שאון וגו' אם על בנים
כי נער ישראל ואהבהו
ואנכי תרגלתי לאפרים
יחדו בצפור ממצרים
יד אפרים וגו' וברית עם
בבטן עקב את אחיו
ואנכי וגו' עד אושיבך
אם גלעד וגו' בגלגל שורים
טו קחו עמכם דברים
אהיה כטל לישראל
אפרים מה לי עוד
טז חכם וגו' כי ישרים

יואל

ב לפניו וגו' שמש ירח
ג והיה אחרי כן אשפוך
ואל עמי ידו גורל ויתנו
ל והיה ביום ההוא ימפו

עמוס

דברי עמוס אשר היה
כה אמר וגו' פשעי עזה
כה אמר וגו' פשעי צר
ט ואנכי השמדתי את האמרי
יא כי לא וגו' כי אם גלה
והכתי בית החרף
יב ופרצים תצאנה אשה
וגם אנכי וגו' והמטרתי
לכן וגו' הכון לקראת
כי הנה יוצר הרים
ד כי כה אמר וגו' דרשוני
שנאו רע ואהבו טוב
כאשר נוס איש מפני
ז המנחים ליום רע והגישון
כי הנה יי מצוה והכה
ח כה הראני וגו' נצב על חומת
ומה אתה רואה עמוס
הנה ימים וגו' ושלחתי

ט ראיתי וגו' ובצעם בראש
הבונה וגו' הקרא למי
הלוא כבגי כושים אתם
ונטעתים על אדמתם

עבדיה

הנה קטן נתתיך
הלוא וגו' והאבדתי הכמים
ויהיה בית יעקב אש

יונה

ד ויי הטיל רוח גדולה
ומן יי וגו' ויהי יונה במעי
ה בהתעטף עלי נפשי
ויאמר יי לדג ויקא את
ג ויראו האלהים את מעשיהם
ד ואני לא אחוס וגו' ובהמה

מיכה

וכל פסיליה וגו' כי מאתנן
ב הוי חשבי און ופעלי רע
אל תטיפו יטיפון וגו'
עלה הפרץ וגו' ויעבר
ג לכן בגללכם ציון שדה
ד כי כל העמים ילכו איש
עתה תתגדרי וגו' בשבט

ה והיה זה שלום אשור
והיה שארית יעקב בגוים
ז שמעו הרים את ריב יי
עמי מה עשיתי לך וגו'
עמי זכר נא מה יעץ בלק
קול יי לעיר יקרא ותושיה
האזכה במאזני רשע
ח אללי לי וגו' אין אשכול
כי כן מנבל אב בת קמה
אל תשמחי אויבתי לי
מי אל כמוך נשא עון

נחום

אל קנא ונקם יי נקם
יי ארך וגו' יי בסופה
ג נוער וגו' ופרח לבנון
ד הוי עיר דמים כלה כחש

חבקוק

ב הנה וגו' וצדיק באמונתו
הוי משקה וגו' לכען הכיש
שביעת קלון מכבוד וגו'
ג יי שמעתי שמועך יראתי
הלוא וגו' כמה שמים הודו
וגגה וגו' קרנים מידו לו
שיות תעור קשתך

שמש ירח וגו׳ לגנה ברק
בזעם תצעד ארץ באף
דרכת גוים טוסיך חמר

נפנה

אסף אויב ובחמה אקף
התקוששו וקשו הגוי
בקשו את יי כל ענוי
הוי ישבי חכל הים וגו׳
לכן הוי אני נאם יי צבאות
הני מוראה ונגאלת

חגי

עלו ההר וגו׳ וארצה בו
גדול יהיה כבוד הבית

זכריה

ויאמר וגו׳ קנאתי לירושלם
וראני יי ארבעה חרשים
רני ושמחי בת ציון
ויאמר וגו׳ ראיתי והנה
ויאמר אלה שני בני היצהר
ויאמר אל לבנות לה בית
ואמרת וגו׳ הנה איש צמח
ויהי כאשר קרא ולא שמעו
כה אמר וגו׳ עד ישבו

ורחבות תעיר ימלאו
משא דבר יי בארץ חדרך
גילי וגו׳ עני ורכב על חמור
כי דרכתי וגו׳ ועוררתי
ואזרעם וגו׳ חזו את בניהם
ואכחד את ג׳ הרעים
ורעי רעי האליל עזבי
משא דבר וגו׳ ויצר רוח
ביום ההוא וגו׳ והיה הנכשל
ושפכתי על בית דוד
והבאתי את הג׳ באש
והנה יום בא ליי וחלק
ואספתי את כל הגוים
ויצא יי ונלחם בגוים
ועמדו רגליו ביום ההוא
ונסתם וגו׳ ובא יי אלהי
והיה וגו׳ יצאו מים חיים
והיה יי למלך על כל
ואורת תהיה המגפה

מלאכי

אוהבתי אתכם אמר יי
הנני שלח וגו׳ וזרתי פרש
וערבה ליי מנחת יהודה
הבאו וגו׳ לכם ברכה
וגו׳ ארו אתכם כל הגוים

אז נדברו וגו׳ ויקשב
ושבתם וראיתם וגו׳
כי הנה היום בא בער

ורחה לכם יראי שמי
זכרו תורת משה עבדי
הנה אנכי שלח לכם

תהלים

והיה כיען שתול וגו׳
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים
נשקו בר פן יאנף וגו׳
רגזו ואל תחטאו וגו׳
יי אל באפך תוכיחני
יבשו ויבהלו מאד וגו׳
קומה יי באפך תנשא
ולו הכין כלי מות חציו
יי אדוננו וגו׳ אשר תנה
מה אנוש כי תזכרנו
ראותיך כי אתה עמל
יי מלך עולם ועד
יי צדיק יבחן ורשע וגו׳
אשר אמרו ללשוננו נגביר
משד עניים וגו׳ עתה אקום
ואני בחסדך בטחתי
למנצח לדוד אמר נבל
מי יתן וגו׳ יגל יעקב ישמח
יי מנת חלקי וכוסי

לכן שמח לבי ויגל כבודי
מבתים ידך יי ממתים
למנצח וגו׳ אשר דבר ליי
חבלי שאול וגו׳ קדמוני
בצר לי אקרא יי ואל אלהי
ותגעש ותרעש הארץ
וירכב על כרוב ויעף
ישת חשך וגו׳ חשכת
מגורת נגדו עבו עברו
וירעם בשמים יי ועליון
וישלח חציו ויפיצם וגו׳
כי אתה תאיר נרי יי
ארדוף אויבי ואשיגם
מגדל ישועות מלכו וגו׳
השמים מספרים כבוד א׳
בכל הארץ וגו׳ לשמש
תורת יי תמימה
פקודי יי ישרים משמחי
הנחמדים מזהב וגו׳

ד יענך יי ביום צרה
עתה ידעתי כי הושיע יי
יי הושיעה המלך יענו
מא תפצא ידך לכל איביך
מב ואתה קדוש ושב תהלות
הושיעני וגו׳ ומקרני רמים
מג מזמור לדוד יי רעי לא אחסר
בנאות דשא ירביצני
גם כי אלך בגיא צלמות
אך טוב וחסד ירדפוני
מד לדוד מזמור ליי הארץ
שאו שערים ראשיכם
מה לדוד אליך יי נפשי אשא
מו לדוד יי אורי וישעי וגו׳
מז קול יי על המים א׳ הכבוד
קול יי בכח קול יי בהדר
יי לבבל ישב ויישב יי
יי עז לעמו יתן יי יברך
ל ארוממך יי כי דליתני
יי העלית מן שאול נפשי
זמרו ליי חסידיו והודו
לא כמה רב טובך אשר צפנת
לב רבים מכאוביים ולרשע
לג בדבר יי שמים נעשו
תורת יי אל יראיו
לד עני יי אל צדיקים ואתנו

לה יתי דרכם חשך וחלקלקות
לו מה יקר חסדך אלהים
לז חרב הם הבא בלבם
כי רשעים יאבדו וגו׳
צדיקים ירשו ארץ וישכנו
שמר תם וראה ישר
לח הודיעני יי קצי ומדת
הנה טמאות וגו׳ אך כל
מ ויעלני מבור שאון מטיט
וירתן כפי שיר חדש
אז אמרתי וגו׳ במגלת
מא אשרי משכיל אל דל
מב היתה לי דמעתי לחם
ואלה אזכרה ואשפכה
מג אם שכחתי שם אלהינו
הלא אלהים יחקר זאת
כי עליך הרגנו כל היום
ה ש א ע ב כה עד
ו ט י פב מו מא עג
מה תר ואהלות קציעות
כל כבודה בת מלך
רוחת אשיחך יהי בגדך
מו לבן הוה כמצלות יי וגו׳
נדרי שמים נאמנו
מז כשמך וגו׳ צדק מלאה
שיחו לבנים לחילות

כי מה אלהים אלהינו עולם
מט אדם וגו׳ נמשל כבהמות
נ כצאן שאול שתו אלהים
שמעו זקני ואדברה
בינו בארץ את שכחי אות
נא זבחי אלהים וגו׳ לב נשבר
נב ואתה אלהים תורדם
נג עורה כבודי עורה הנבל
נד לכען יחלצון ידידיך
הלא אתה אלהים זנחתנו
באלהים נעשה חיל וגו׳
נה יגורה על ידי חרב וגו׳
נו משביה שאון ימים
פקדת הארץ ותשקקה
נז אמרו לאלהים מה נורא
עלות מחים אעלה לך
נח אלהים מושיב יחידים
אלהים בצאתך לפני עמך
ארץ רעשה אף שמים
נט נשם נדכות חניף אלהים
ס כי עבאות ידון
עלית לאלהים וגו׳ ואף סורדים
אך אלהים יכתוץ ראש
אויביו מבשן אשיב
קרבי שרים וגו׳ ברוך
נהיבלך על ירושלם

לרכב בשמי שמי קדם
נורא אלהים ממקדשיך
ישיחו בי ישבי שער
ואני תפלתי לך יי עת
ותיטב לי משור פר
צדקתך אלהים עד
ושתחוו לו כל מלכים
יהי פסת בר בארץ
יהי שמו לעולם לפני שמש
ובריך שם וגו׳ ומלא
נמשל לאסף אך טוב
שתו בשמים פיהם
כחלום וגו׳ בעיר אלהים
ואני בער ולא אדע וגו׳
כלה וגו׳ צור לבבי וחלקי
נסגים ארץ וכל ישביה
כי אלהים שפט זה ישפיל
כי כוס ביד יי ויין חמר
וכל קרני רשעים אגדע
אמרה וגו׳ עם לבבי
ואמר חלותי היא שנות
גאלת הרעע עמך בני וגו׳
בני אפרים נושקי רומי
הן הכה צור ויזובו מים
ויפרוחו בפיהם וכל שונם
בחרבי יהרוגו במדבר

ישלח וגו׳ משלחת מלאכי
ויקץ כישן יי כגבור
ויבחר בדוד עבדו
מזמור לאסף אלהים באו
והשב לשכנינו שבעתים
רעה ישראל האזינה
גפן ממצרים תסיע
יכרסמנה חזיר מיער
אלהים וגו׳ חבט משמים
עדות ביהוסף שמו
לא יהיה וגו׳ ולא תשתחוה
אני אמרתי אלהים אתם
אכן כאדם תמותון
ואשרי אדם עוז לו בך
כי טוב יום בחצריך מאלף
נשאת שן עמך כסית
שובנו אלהי ישענו וגו׳
אזכיר רחב ובבל לידעי
שיר וגו׳ משכיל לאיתן
עלי סמכה חמתך
כרתי ברית לבחירי
יי וגו׳ מי כמוך חסין יה
אז דברת בחזון להסידך
ופקדתי בשבט פשעם
זרע וגו׳ וכסאו כשמש
בריתי יכון עולם ועד וגו׳

אשר חרפו אויביך יי
תשב אנוש עד דכא
כי אלף שנים בעיניך
מדבר באפל יהלך
יקראני וגו׳ עמו אנכי
מזמור שיר ליום השבת
בפרדס ושיעים כמו יעשב
צדיק כתמר יפרח וגו׳
יי מלך גאות לבש
מקולות מים רבים
כי לא יטש יי עמו
היחברך בפאר חורת
כי הוא אלהינו ואנחנו
אשר נשבעתי באפי וגו׳
אור זרע לצדיק ולישרי
מזמור וגו׳ כי נפלאות
דוממו יי אלהינו וגו׳
משרתי ואזרחי בבהנא
ענה בדרך כחי קצר ימי
לא לנצח ריב ולא
יי משמיה הכין בסאו
ברכי נפשי וגו׳ הוד והדר
המקרה במים עליותיו
עשה מלאכיו רוחות
יין ישמח לבב אנוש
מה רבו מעשיך יי וגו׳

הוא יי אדינו בכל הארץ
זכר וגו׳ דבר צוה לאלף
אל רגש במשיחי וגו׳
עגו בכבל רגלו ברזל
ון גפנם ותאנתם וגו׳
פרש ענן למסך ואש
אשרי שמרי משפט
ויסורו את כבודם
ויאמר לו שמדם לולי משה
תודות אהבתי ישמעני
אל יהי לו משך חסד
ברכי בשלו מצום וגו׳
כי יעמד לימין אביון
ראשית חכמה יראת יי
דשן יראת ובעם שנוא
כמזרח שמש עד מבואו
מרה לך ויבש כי תנוש
פה להם ולא ידברו
יקר בינני יי המותרה
זרח השיך לו צדיקים
אכן מאמר הבונים היתה
זמירות הדו לי חקיך
חצות לילה אקום
טוב לי תורת פיך מאלפי
הרו לי אדם שיחות
לולי תורתך שעשועי

קדמו עיני אשמרות
הנה לא ינום וגו׳
עמודות הוו רגלינו
יהי שלום בחילך
למען אחי ורעי
כי לא ינוח שבט הרשע
הטיבה יי למובים ולישרים
אז ימלא שחוק פינו
שיר המעלות וגו׳ אם יי
ורואה בנים לבניך וגו׳
שיר המעלות ממעמקים
כי עמך הסליחה למען
יחל ישראל אל יי כי אם
נשבע יי לדוד אמת
זאת מנוחתי עדי עד
כשמן הטוב על הראש
לרוקעו האזין על הטים
לגזרים סוף לגזרים
נגעי פרעה וחילו וגו׳
למכה מלכים גדולים
לסיחון מלך האמרי
על נהרות בבל שם
אם אשכחך ירושלם
זכר יי לבני אדום וגו׳
אדם להבל דמה ימיו
טוב יי לבל ורחמיו

קרוב יי לכל קוראיו
הללויה וגו' מן השמים
ודרש וגו' לבני ישראל
לעשות נקמה בגוים

לאסר מלכיהם בזיקים
הללויה הללו אל בקדשו
כל הנשמה תהלל יה
חזק וחזק

משלי

משלי שלמה בן דוד
נורלך וגו' כיס אחד יהיה
כי רגליהם לרע ירוצו
ותפרעו כל עצתי וגו'
אם תבקשנה ככסף
כל באיה לא ישובון
ומצא חן ושכל טוב
מוסר יי בני אל תמאס
יקרה וגו' וכל חפציך
עץ חיים היא למחזיקים
יי בחכמה יסד ארץ וגו'
אל תירא מפחד פתאם
כי לקח טוב נתתי לכם
כי חיים הם למוצאיהם
הרחק מעליה דרכך
ולא שמעתי בקול מורי
ידו מקרוב ברוך וגו'
כי גר מצוה ותורה אור

בי מלכים ימלכו ורזנים
בי שרים ישרו ונדיבים
להגדיל אהבי יש וגו'
יי קנני ראשית דרכו
עד לא וגו' וראש עפרות
ואחיה אצלו אמון ואהיה
לכו לחמו בלחמי ושתו
יסר לץ לוקח לו קלון
זכר צדיק לברכה וגו'
והולך בתום ילך בטח
שנאה וגו' ועל כל פשעים
מבטח שנאה וגו' ומוציא
יראת יי תוסיף ימים
בנאוני כרמה רעבת יי
בבית אדם רשע תאבד
צדיק מטרה נחלין
בפרח הוקר ישמחת רעיו
חכם ירא וסר מרע וגו'

בן

בן חכם ישמח אב וכסיל
מאד יגים וגו' שמועה
קסם על שפתי מלך וגו'
לב חכם ישכיל פיהו
לעג לרש וגו' עשה לאדם
אהב פשעים מגביה פתחו
לב שמח וגו' ורוח נכאה
בעת לגאביו בן כסיל
פי כסיל מחתה לו וגו'
גם מתרפה במלאכתו
מצא אשה מצא טוב
ריב יאבר הקנה וגו'
ערב לאיש לחם שקר
והפכפך דרך איש זר
כפר רצוץ רשע ותחרת
עקב יעוה יראת יי
דלא כתבתי לך שלשים
אכת קנה ואל תכבר
אחריתו מנהיש ישקו וגו'
והיית כשכב בלב ים וכשכב
הבוני בל הלוני הלטני

גבר חכם בעון ואיש דעת
ראמורת לאויל הכמורת
גם אלה משלי שלמה
דבש מצאת אכל וגו'
מפרין חרב וחץ שנון וגו'
שן רעה ורגל מועדת וגו'
בצפור נודדת מן קנה
שאול ואבדון וגו' ועיני
חכם בעיניו איש עשיר
ברנות צדיקים ישמח העם
איש חכם נשפטמ את איש
כל חזון יוציא כסיל
חרדת אדם יתן מוקש
שאול ועצר רחם ארץ
ארבעה הם קטני ארץ
עדיר מתנים אז תיש וגו'
ותקם בעוד לילה ותתן
עדע בשערים בעלה וגו'
עז וחדר לבושה ותשחק
שקר חן והבל היפי
חזק וחזק

איוב

איוב

ויהי מקנהו שבעת אלפי
והנה רוח גדולה באה
ט וישמעו וגו׳ ויבאו איש
י אשר קצירו רעב יאכל
עשה גדלות ואין ודקר
לשום שפלים למרום
כי הוא יכאיב ויחבש
כי אם אבני השדה בריתך
לו שקול ישקל כעסי
בעת יזרבו נסתו בחמו
ג חכם לבב ואמיץ כח
האמר לחרם ולא יזרח
יא ארכה מאדין מדה וגו׳
ועיני רשעים תכלינה
יב אשר בידו נפש וגו׳
סוסר מלבים פתח
משגיא לגוים ויאבדם
יד אבנים שחקו מים וגו׳
טו כל ימי רשע הוא מתחולל
יח יאכל כדי עודו יאכל
יט הנני חנני אתם רעי וגו׳
ד אם יעלה לשמים שיאו
כגללו לנצח יאבד ראיו
כא זרעם נכון לפניהם וגו׳
בתיהם שלום מפחד וגו׳
מה שדי כי נעבדנו וגו׳
מתקו לו רגבי נחל וגו׳
כב והוא באחד ומי ישיבנו
גבולת ישיגו עדר גזלו
מעיר מתים וגו׳ ונפש
כה המשל ופחד עמו וגו׳
אף כי אנוש רבה וגו׳
עטודי שמים ירופפו
ברודו שמים שפרר
כו כי יש לכסף מוצא
פרץ נחל מעם גר וגו׳
ארץ ממנה יצא לחם
והתחתיה מאין תמצא
לא יערכנה זהב וזכוכית
ל הקטפים מלוח עלי שיח
לא ויהי לאכל כנרי ועקבי
בחוץ לא ילין גר דלתי
הוחרת המה יצאו הוח
לב ודעתלתי כי לא ידברו

מי גבר כאיוב ישתיין
תחת רשעים חפוקם וגו׳
ממלך אדם הנף ממקשי
כי יגרעו זקן מגדר
אשר יולו שחקים ירעפו
כי לשלג יאמר הוא ארץ
תתחפך כחמר חותם
ויתנע מרשעים אורם
ל כא ותשכח כי רגל תזרה
ה והתשחק כו כצפור וגו׳
הב ויי שב וגו׳ ויסף יי את כל
לה ויי כרך את אחרית איוב

דניאל

ד ושם דניאל על לבו וגו׳
ב באדין דניאל התיב עמה
ורהכין למבעא מן קדם
והוא מהשנא וגו׳ יחב
הוא גלא וגו׳ ונהורא עמה
הוא צלמא ראשה וגו׳
ובכל די דארקבגי אנשא
ואצבעת רגליא וגו׳ מן קצת
כל קבל די וגו׳ אתגזרת
באדין מלכא וגו׳ נפל
ג גבוכדנצר מלכא עבד
בעין הן וגו׳ ומן דהוא אית
ענו שדרך מישך ועבד
ודן לא ידיע לדהוא לך
באדין גבריא אילך
באדין קרב וגו׳ נפקין
לדן מלכא וגו׳ ותשיך
ד וכל דארי ארעא כלה
ה בלשאצר אמר בטעם
אשתיו חמרא ושבחו
באדין ענה וגו׳ מתנתך
ודנה וגו׳ מנא מנא תקל
באדין אמר וגו׳ והלבישו
יד בת בליליא קטיל וגו׳
ו והיתית אבן חדה ושמת
אלהי שלח מלאכה וסגר
באדין דריוש מלכא כתב
ז וארבעין רברבן סלקן
ואדו חזוה אדרי תגנה
חזה הוית וגו׳ ושיר ראשה
ח וצבא תנתן וגו׳ ותשלך
ואשמע קול אדם בין אולי
ט וכל ישראל עברו ארת

ועתה שמע אדוני אל
ועד אני מדבר ומתפלל
בשנת שלש וגו׳ ואמת
אבל אגיד לך את הרשום
ובעת ההיא יעמד מיכאל

ותמשל לשון וגו׳ ומצדיקי
ומלכת הוסי׳ התמיד וגו׳
אחרי המחמדים ובינ׳
ואתה לך לקץ ותנוח
חזק חזק

עזרא

כה אמר כרש מלך פרס
מי בכם מכל עמו וגו׳
ויקומו ראשי האבות
ובמלכות אחשורוש וגו׳
רחום בעל טעם ושמשי
אדין רחום וגו׳ ואפרסת כיא
כען שיטו טעם לבטלא
והשרתכה באחסתא
בן אבישלום בן פינחס וגו׳
הוא עזרא עלה מבבל

ונצוכה ונבקשה מאדוני
ויעשו בן בני הגולה וגו׳

נחמיה

דבל חבלנו לך ולא שמרנו
ואמר יהודה כשל כח
ותשלם החומה בעשרים
ויעצו כל הקהל השבים
ובכל זאת אנחנו כרתים
בימים ההמה ראיתי

דברי הימים

ותהי אשה אחרת ליריחמאל
ובני שמואל הבכור וגו׳

ואחרון ובני מקידים
ושחרים הלדו בשדה
ויהודיע

ויתודע הנגיד לאחרון
ומבני יששכר יודעי בינה
הדור וגו׳ וימלך את שלמה
כל אלה בנים להימן וזה
ובחריי ארי ישראל כי מבל
ובכל כחי וגו׳ וכל אבן
שלשת אלפים וגו׳ כסר בסף

דברי הימים עמי

ויספר שלמה כל האנשים
ויאריבו הבריחים ויראו
ויהי כאחוז לפחצצרים
ייי ארים וגו׳ זכרה לחסדי
ובכלות שלמה להתפלל
ויכנע עמו אשר נקרא
ויכנע שרי ישראל והמלך

ועתה וגו׳ ועמכם עגלי
וירדף אביה אחרי ירבעם
ולא עצר כח ירבעם עוד
וירדפם אסא והעם
ומלך ישראל ויהושפט
וכעת הדלו ברנה
ורוח אלהים לבשה את
ויתחזק ויבן ארת כל
וישבב יחזקיהו עם אבותיו
ודברי יי אל מנשה ואל עמו
ויתפלל אליו ויעתר
וים יאשיהו לבני העם
אחרי כל זאת אשר הכין
ויעבדיהו וגו׳ ויקבר
חזק חזק

מפתח

העניינים כלולים בסדרש חמש מגילות רבה על דרך אלפא
ביתא ותחת כל ענין רמז תדף והעמוד אשר הוא חונה
שם וצריך שתדע שהמספר הראשון משמש לדפוסי
ויניציאה וכמקום שתמצא מב׳ מאותיות גדולות בראש
השיטה משמש והלאה. התחיל לספור לדפוסי
פתנות בהונה וזה התחלי לעשות בעזרת
שמכן מעונות:

אבות

אברהם יצחק ויעקב וארבע אמהות

[illegible]

מב׳ [illegible]

אהל מועד ומשכן

[illegible]

מב׳ [illegible]

אומות העולם

[illegible]

מב׳ [illegible]

אורים ותומים

[illegible]

מב׳ [illegible]

ארבעה מלכיות כנגד מדי יון אדום

[illegible]

מב׳ [illegible]

אבלות

[illegible]

מב׳ [illegible]

אדם הראשון

[illegible]

מב׳ [illegible]

אדריאנוס קיסר

[illegible]

מב׳ [illegible]

אהל מועד ומשכן

[illegible]

מב׳ [illegible]

אומות העולם

[illegible]

מב׳ [illegible]

אורים ותומים

[illegible]

מב׳ [illegible]

ארבעה מלכיות כנגד מדי יון אדום

[illegible]

מב׳ [illegible]

בטול גזרות

[illegible]

מב: [illegible]

בנין בית המקדש הראשון והשני

[illegible]

מב: [illegible]

ברכות ברכת הנהנין ברכת המזון

[illegible]

מב: [illegible]

גאולה

[illegible]

מב: [illegible]

גזינם

[illegible]

מב: [illegible]

גל

[illegible]

מב: [illegible]

גליות

[illegible]

מב: [illegible]

גן עדן

[illegible]

מב: [illegible]

גרים

[illegible]

מב: [illegible]

דור המדבר

[illegible]

מב: [illegible]

דוד עד המערו של תהלים

[illegible]

מב: [illegible]

דינו ומרגנם

[illegible]

מב: [illegible]

דניאל והמרין

[illegible]

מב: [illegible]

הקבה וחיבתו עם ישראל

[illegible]

מב: [illegible]

דר סיני ומעמדו

[illegible]

מב: [illegible]

הדרגי מלכות והריגת צדיקים

[illegible]

מב: [illegible]

זנות ונדר עריות

[illegible]

מב: [illegible]

חזקיהו

חזקיהו מלך יהודה ודורו

[illegible]

מב: [illegible]

חלומות ופ ערונם

[illegible]

מב: [illegible]

חטא לבנה וכוכבים

[illegible]

מב: [illegible]

יהויקים ודורו

[illegible]

מב: [illegible]

יומם נגים

[illegible]

מב: [illegible]

ימרין

[illegible]

מב: [illegible]

יצר הטוב ויצר הרע

[illegible]

מב: [illegible]

יצירת חולד

[illegible]

מב: [illegible]

יציאת מצרים

[illegible]

מב: [illegible]

ירושת

[illegible]

מב: [illegible]

ירושלם וחרבנו על ידי אספסיאנוס

[illegible]

מב: [illegible]

ירבעם ושני עגלין

[illegible]

מב: [illegible]

יראה

[illegible]

מב: [illegible]

ישראל

[illegible]

מב: [illegible]

כבוד גדולים וחכמים מחזיקן ומשתתן

[illegible]

מב: [illegible]

כהנים וכהן גדול ומנדי כהונה

[illegible]

מב: [illegible]

כסא הכבוד

[illegible]

מב: [illegible]

כסא שלשה

[illegible]

מב: [illegible]

מדות דרך ארץ

[illegible]

מב: [illegible]

מילה ונוזל עכרה

[illegible]

מב: [illegible]

מתה ומיתת צדיקים ומלאך המות

[illegible]

מב:

מב׳ [illegible]

מלאכי השרת

[illegible]

מב׳ [illegible]

מלכים

[illegible] מב׳ [illegible]

מעשיות

[illegible] מב׳ [illegible]

מעשרות

[illegible] מב׳ [illegible]

מצות וגורל שכרן

[illegible] מב׳ [illegible]

מרכבה

[illegible] מב׳ [illegible]

מרדכי ודורו

[illegible] מב׳ [illegible]

משיח ודורו

[illegible] מב׳ [illegible]

משה אהרן ומרים

[illegible]

מב׳ [illegible]

נבואות ונביאים

[illegible] מב׳ [illegible]

נבוכדנצר וחכנו

[illegible] מב׳ [illegible]

נדרים ושבועות

[illegible] מב׳ [illegible]

נח ודורו

[illegible] מב׳ [illegible]

נקמות חשמ כרשעים

[illegible] מב׳ [illegible]

נשים

[illegible] מב׳ [illegible]

נשמה ומדרגותיה

[illegible] מב׳ [illegible]

סדום ועמורה

[illegible] מב׳ [illegible]

סנהדרין

[illegible] מב׳ [illegible]

עבדים

עבדים ושפחות

[illegible] מב׳ [illegible]

עבודת זרה

[illegible] מב׳ [illegible]

עגל המדבר

[illegible] מב׳ [illegible]

עזרא ודורו

[illegible] מב׳ [illegible]

עמלק

[illegible] מב׳ [illegible]

עולם הבא

[illegible] מב׳ [illegible]

עין הרע

[illegible] מב׳ [illegible]

עשרת הדברות והלוחות

[illegible] מב׳ [illegible]

פטום הקטורת ולחם הפנים

[illegible] מב׳ [illegible]

פרידה הרבדת

[illegible] מב׳ [illegible]

פרעה ומצרים

[illegible] מב׳ [illegible]

צדיקים ודורם

[illegible] מב׳ [illegible]

צדקה וגמילות חסדים

[illegible] מב׳ [illegible]

קרבנות

[illegible] מב׳ [illegible]

קריאת שמע ומצותה

[illegible] מב׳ [illegible]

רוח הקודש ובת קול

[illegible] מב׳ [illegible]

רחמנות ולבבות

[illegible] מב׳ [illegible]

רשעים ורקעים

[illegible] מב׳ [illegible]

שבת ולבנדו

[illegible] מב׳ [illegible]

שבטים

[illegible] מב׳ [illegible]

עניני המשמעות רבה

שירה ונבואה

מב׳ [illegible]

שכינה

מב׳ [illegible]

שם המפורש

מב׳ [illegible]

שמחות ומילי דברי הוא

מב׳ [illegible]

ששת ימי בראשית

מב׳ [illegible]

שמואל ושאול

מב׳ [illegible]

שם טוב

מב׳ [illegible]

שמדות וצרות צדיקים ורורותם

מב׳ [illegible]

שלמה וסדרין

מב׳ [illegible]

תורה ועשקות והמחזיקים בה

מב׳ [illegible]

תחיית המתים

מב׳ [illegible]

תלמידים ותלמיד חכם

מב׳ [illegible]

תענית

מב׳ [illegible]

תפילה

מב׳ [illegible]

תפילין

מב׳ [illegible]

תשובה ובעליה

מב׳ [illegible]
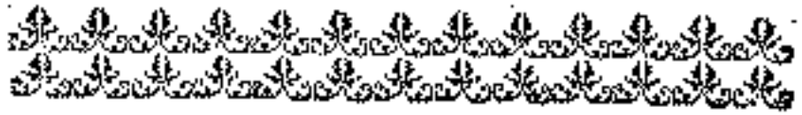
תם ונשלם שבח לאל בורא עולם ביום ראשון לחדש אדר
שני שנת השפח לבריה